

FOTOGRAFICKÉ VÝSTAVY NA LETNÍCH FILMOVÝCH ŠKOLÁCH V UHERSKÉM HRADIŠTI

MAREK MALŮŠEK

Slezská univerzita v Opavě
Filozoficko - přírodovědecká fakulta
Institut tvůrčí fotografie

Opava, 2008

FOTOGRAFICKÉ VÝSTAVY NA LETNÍCH FILMOVÝCH ŠKOLÁCH V UHERSKÉM HRADIŠTI

BAKALÁŘSKÁ TEORETICKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

Obor: Tvůrčí fotografie
Vedoucí práce: Prof. PhDr. Vladimír Birgus
Oponent: Doc. Mgr. Jindřich Štreit

MAREK MALŮŠEK

Slezská univerzita v Opavě
Filozoficko - přírodovědecká fakulta
Institut tvůrčí fotografie

Opava, 2008

Prohlašuji,

že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně a na základě uvedených pramenů a literatury.

Souhlasím se zveřejněním práce formou zařazení do Ústřední knihovny FPF SU v Opavě, knihovny Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a na internetové stránky Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě.

Opava, září 2008

Marek Malůšek

Za odborné vedení diplomové práce mnohokrát děkuji prof. PhDr. Vladimíru Birgusovi.

Mé upřímné poděkování patří panu doc. Mgr. Jindřichu Štreitovi, který mou práci podpořil cennými radami.

Dále děkuji za ochotu, pomoc a podporu Ing. Jiřímu Králíkovi, PhDr. Miladě Frolcové a Mgr. Josefu Korvasovi.

Děkuji také mnoha fotografům a výtvarníkům, pracovníkům Asociace českých filmových klubů, pamětníkům a všem dalším, kteří se se mnou byli ochotni setkat, věnovat mi čas a poskytnout informace nezbytné pro vznik této diplomové práce.

Za toleranci a trpělivost děkuji své milé ženě Evě a dcerušce Madlence.

OBSAH

Úvod	6
Úvaha o fotografii, filmu a filmových festivalech	8
Z historie a současnosti Letních filmových škol	13
Fotografie na Letní filmové škole v Uherském Hradišti	20
Rozhovor s Jiřím Králíkem	30
Rozhovor s Jindřichem Štreitem	42
Sedmnáct ročníků Letních filmových škol v Uherském Hradišti	
20. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (1994)	50
21. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (1995)	53
22. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (1996)	56
23. Letní filmová škola v Jihlavě (1997)	58
24. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (1998)	61
25. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (1999)	64
26. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2000)	69
27. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2001)	72
28. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2002)	76
29. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2003)	83
30. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2004)	90
31. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2005)	97
32. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2006)	105
33. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2007)	118
34. Letní filmová škola v Uherském Hradišti (2008)	134
Rozhovor s Pavlem Bednaříkem	138
Závěr	142
Obrazová příloha:	
Fotografické publikace vydané na Letních filmových školách	144
Chronologický přehled výstav uvedených na LFŠ v Uherském Hradišti od roku 1994	153
Seznam autorů vystavujících na Letní filmové škole v Uherském Hradišti od roku 1994	159
Jmenný rejstřík - Autoři vystavujících na Letní filmové škole v Uherském Hradišti od roku 1994	162
Seznam použité literatury a zdrojů	165

ÚVOD

Důvodů, pro které jsem se rozhodl ve své teoretické bakalářské diplomové práci věnovat výstavám na Letních filmových školách v Uherském Hradišti, je celá řada.

V posledních letech jsem se v různé míře podílel na organizaci Letní filmové školy. Prováděl jsem realizaci výstav, zajišťoval fotografickou dokumentaci průběhu Letních filmových škol a v posledních dvou letech jsem dělal koordinátora výstav Letní filmové školy. V této pozici jsem úzce spolupracoval s Jindřichem Štreitem - garantem fotografických výstav, paní Miladou Frolcovou z Galerie Slováckého muzea, samozřejmě také s Jiřím Králíkem a dalšími pracovníky Asociace českých filmových klubů. Tato zkušenost mi umožnila nahlédnout do zákulisí a dovolila načerpat atmosféru a zažít tempo a hektičnost příprav jedné z větví doprovodného programu tak významného českého festivalu, jakým dnes bezpochyby Letní filmová škola v Uherském Hradišti je.

Při této práci jsem se setkal s řadou významných českých i zahraničních fotografů. Byl jsem svědkem výstav se zcela ojedinělou koncepcí, či společných výstav s netradičním výběrem autorských pohledů. Podílel jsem se na přípravách výstav významných režisérů, animátorů, hudebníků a vědců, kteří se běžně svou fotografickou či výtvarnou tvorbou neprezentují. Mnohé z těchto výstav mají své místo právě na Letní filmové škole a v jiném prostředí by snad ani vzniknout nemohly.

Programové cykly jednotlivých ročníků Letních filmových škol se staly inspirací a podnětem k uskutečnění mnoha významných autorských výstav, společných výstav a projektů,

prezentací prací studentů výtvarných a fotografických škol i fotografických soutěží. Pro středí Letní filmové školy je místem neobvyklých setkání...

Letní filmová škola je paralelou živoucího multikulturního organismu, kde je každá událost podmíněna událostí jinou a na další navazuje. Jedinečnost a význam Letní filmové školy dokládají i následující údaje. V roce 2007 navštívil Letní filmovou školu rekordní počet 5122 akreditovaných účastníků, kteří si mohli vybrat z 230 celovečerních a 295 krátkometrážních filmů. Pro účastníky byla připravena pestrá nabídka divadel, koncertů, workshopů, čtení poezie a literatury a také čtrnáct výstav. Příprava tak rozsáhlého programu a jeho realizace v relativně krátkém časovém rozmezí vyžaduje od všech zúčastněných organizátorů nemalé množství zápalu pro věc, ochoty a obětavosti a mnohdy také schopnosti improvizovat.

I vzhledem k nelehké přelomové době, ve které se festival v současné době nachází, cítím nutnost zhodnocení dosavadních výsledků, konstatování úspěchů a posouzení smysluplnosti rozšíření a doplnění programu primárně filmového festivalu formou výstav.

Považuji také za vhodné naznačit vztahy a souvislosti mezi médiem fotografie a filmu, a právě na základě těchto vztahů chci vyslovit otázku proč a zda vůbec účastníkům Letní filmové školy nabízet také fotografické a výtvarné výstavy.

Pro lepší pochopení celé historie pořádání fotografických výstav na Letních filmových školách, jejich kontinuity a provázanosti s dalším programem, považuji také za nezbytné popsat některá fakta související s organizací, vývojem a celkovou atmosférou LFŠ.

Prioritním cílem této diplomové práce není rozbor a posuzování kvality fotografického díla jednotlivých autorů ani přepisování jejich životopisů. Jde především o zmapování výstav uspořádaných v průběhu jednotlivých ročníků Letních filmových škol a provedení rekonstrukce mnohých již téměř opomenutých skutečností.

ÚVAHA O FOTOGRAFII, FILMU A FILMOVÝCH FESTIVALECH

Pokud sledujeme film, ve většině případů vnímají naše oči čtyřicet políček - záběrů filmové kamery - během každé vteřiny. Díky specifické nedokonalosti lidského oka – persistenci zrakových vjemů - obrazy zobrazené na sítnici nemizí ihned, ale po určitou dobu doznívají. Tato vlastnost lidského zraku, která umožňuje plynulé sledování filmů, je známá od starověku a již v 17. století ji zkoumal například anglický matematik a přírodovědec Isaac Newton nebo francouzský fyzik Chevalier Patrice d'Arcy. Samotný zrod kinematografie byl ale ještě velmi vzdálený.

Teprve na začátku 19. století umožnil rozvoj techniky a zápal řady vynálezců a badatelů sestavení nejrůznějších přístrojů - stroboskopů, thaumatorpů, zoetropů a dalších optických hraček, které pomalu začaly ohlašovat příchod filmové projekce. V podobě laterny magicy, panoramat a dioramat byl tento objev prakticky ihned využit ve Francii pro estrádní představení, která se těšila v první polovině 19. století velkému zájmu. Majitelem a provozovatelem jednoho pařížského dioramatu byl i Louis Jacques Mandé Daguerre, který 19. srpna 1839 veřejně ohlásil objev principu daguerrotypie – předchůdce dnes známé podoby fotografie. Kreslené předlohy či vystřižené siluety promítané prvními průkopníky kinematografie při veřejných projekcích mohly být z dnešního hlediska základem moderního animovaného filmu. Aby se však mohl zrodit opravdový film, bylo nezbytné použít vynálezu fotografie.

Lidská touha zastavit a zachytit pomíjivé životní okamžiky je zřejmě stará jako lidstvo

samo. Pro trvalé uchování obrazu bylo ale nezbytné dosáhnout několika technických podmínek a objevů. Poté, co byl zdokonalen princip camery obscury, který znal již Platonův žák Aristoteles více než tři sta let před našim letopočtem, zbývalo především nalézt vhodné médium pro uchování zaznamenaného obrazu. To se podařilo Francouzi J. N. Niépcevi se společníkem L. J. M. Daguerrem a téměř současně také jejich anglickému konkurentovi W. H. F. Talbotovi, jehož metoda kalotypie se díky uplatnění principu pozitiv – negativ a související možnosti neomezeného množení kopií stala základem dnešní podoby fotografie.

Ani těmito objevy ale ještě definitivně nezačalo vítězné tažení média filmu. Film vyžaduje pro zachycení dějů okamžitost, zatímco rané metody byly náročné na technickou přípravu každého snímku a stále vyžadovaly expoziční doby v řádu několika minut. Teprve objev mokrého kolodiového procesu F. S. Archera, který se po roce 1851 těšil velkému zájmu a oblibě, snížil délku expoziční doby na několik sekund. Tento relativně spolehlivý proces ale stále vyžadoval velmi náročnou technickou přípravu. Zcitlivění skleněného negativu a jeho následné vyvolání i ustálení bylo nutné provést ve velmi krátkém čase přímo na místě fotografování. Přesto mluvíme v souvislosti s Archerovým objevem poprvé o oživené fotografii.

Složitost mokrého kolodiového procesu naprosto znemožňovala pořízení 10 snímků za sekundu, které jsou nezbytné pro vyjádření jednoduchého plynulého pohybu. Proto se řada badatelů, průkopníků a tvůrců uchýlila k technice pořizování postupných záběrů. První záběry skutečného pohybu za pomoci fotografie pořídil po roce 1872 Angličan Eadweard Muybridge, který zachytil chování koně při cvalu za pomoci 24 temných komor s připravenými a zcitlivěnými skleněnými deskami. Běžící kůň spouštěl jednotlivé kamery ve správném okamžiku tak, že přetrhal šňůry spojené se závěrkami kamer napjaté kolmo přes závodní dráhu.

Další zdokonalení a objevy na sebe nedaly dlouho čekat. Francouzský fyziolog Etienne – Jules Marey začal fotografii využívat pro své výzkumy. V roce 1883 vyvinul kameru, která umožňovala zachytit celou sérii záběrů na jednu fotografickou desku – vytváří tzv. chronografie. V roce 1888 uvedl Američan George Eastman na trh citlivý svitkový film Kodak. Pro svůj velkolepý obchodní počín využívá vynálezu celuloidu a Meddodoxova objevu suché želatinové emulze. Na základě tohoto technického pokroku sestrojuje Marey novou kameru na svitkový film a v říjnu 1888 představil francouzské Akademii věd své první záběry na filmu. Sestrojil tak prakticky první filmovou kameru.

28. prosince 1895 otevírají bratři August a Louis Lumičrové v Grand Café na paříž-

ském Boulevard des Capucines první kino s využitím svého kinematografu. Jen shodou okolností se na stejné ulici o několik domů dál v ateliéru fotografa Nadara uskutečnila 15. dubna 1874 první výstava impresionistů. Promítači, které zacvičil Louis Lumiére pro práci s kinematografem, rozšířili toto zařízení a jeho slávu prakticky po celém světě. Od tohoto momentu se vedle fotografie odvíjí historie kinematografie a filmového umění jako samostatná disciplína.

Je zřejmé, že z historického hlediska existuje celá řada souvislostí a provázaností mezi fotografií a filmem. Podívejme se na jejich vzájemný vztah z hlediska využití obou médií. Je možné tvrdit, že se fotografie a film vzájemně podporují a doplňují. Jen těžko si dnes dokážeme představit kvalitní reklamní kampaň na nově uváděný film bez využití fotografie, filmového plakátu a zapojení řady dalších médií. Při natáčení nového filmu je fotograf nezbytnou součástí produkčního štábu. Na stránkách bulváru nabízejí fotografie kapitoly ze života hvězd stříbrného plátna. Fotografie je také stále využívanou technikou při tvorbě některých animovaných snímků. Řadu starších i současných filmů provází nejružnější tištěné publikace, které hojně využívají filmové fotografie, případně fotografických záběrů ze zákulisí natáčení filmů. Známe filmy, jejichž příběhy, ztvárnění nebo rysy postav byly inspirovány fotografiemi některého významného fotografa. Známe ale také filmy, ve kterých hraje fotograf hlavní úlohu. O velikánech české i světové fotografie byla natočena celá řada celovečerních filmů a dokumentů. Mnoho významných filmových tvůrců a kameramanů se věnuje při své práci také fotografování a své práce s úspěchem vystavují. Jsou zde také fotografové, kteří tvoří a produkují vlastní filmy a dokumenty nebo obsluhují filmovou kameru. Studium fotografie a filmových odborností se v mnohých případech uskutečňují pod střechou jedné instituce. Fotografie je spolu s filmem známá teprve přes 150 let. Výtvarný jazyk obou médií je vedle malířství či hudby velmi mladý. Také technologie fotografického a filmového záznamu a jeho úpravy procházejí prakticky od svého vzniku velmi podobným a prudkým vývojem.

Zdá se, že je zde celá řada důvodů a souvislostí, pro které jsou si fotografie s kinematografií blízké, vzájemně se doplňují a obohacují. Mnoho současných umělců se vyjadřuje v širokém rozmezí všech možností audiovizuální tvorby a pomyslné hranice obou moderních médií jsou tak stále více smývány.

Ideálním prostředím pro společné představení těchto dvou médií a jejich vzájemností mohou tedy být právě nejružnější festivaly. Pokud vyhledáme pojem festival ve slovníku cizích slov, dozvíme se, že jde o slavnostní, zpravidla periodicky konanou veřejnou nebo soutěžní přehlídku uměleckých výtvorů a výkonů, zvláště filmových, televizních

a hudebních, s bohatým programem. Z této formulace, která patrně celou výtvarnou tvorbu zahrnula do dvojsloví bohatý program, vyplývá, že fotografie má vedle filmu zřejmě obtížnější pozici a že filmové festivaly se těší větší divácké pozornosti. Přesto je zřejmé, že se v Evropě i ve světě koná také řada festivalů, které se specializují na fotografii a nová média. Na tomto typu festivalů můžeme naopak vidět zcela běžně krátké filmy nebo videoprojekce, které výstavy fotografií doplňují, nebo jsou jejich neoddělitelnou součástí.

Za historicky první filmový festival je považováno Mezinárodní bienále filmového umění v Benátkách, které se konalo 6. až 21. srpna 1932. Je pozoruhodné, že tento festival vznikl rozšířením již existující tradiční multikulturní přehlídky umění založené již v roce 1895, a film je zde dodnes rovnocenným partnerem architektury, divadla, výtvarného umění, hudby a tance. Benátské bienále je dodnes jednou z nejprestižnějších světových kulturních institucí a její galerie, projekční a koncertní sály každoročně navštíví více než 300.000 návštěvníků. Své místo má na Bienále v Benátkách i fotografie.

Po skončení druhé světové války se vytvořilo prostředí pro vznik dalších filmových přehlídek a festivalů. 1. až 15. srpna 1946 se uskutečnil první ročník nesoutěžní filmové přehlídky v Mariánských Lázních a Karlových Varech - historicky druhý filmový festival na světě. V roce 1946 vznikl také Mezinárodní filmový festival ve francouzském Cannes a Mezinárodní filmový festival ve švýcarském Locarnu. V roce 1947 je založen nesoutěžní Mezinárodní filmový festival v Edinburghu, v roce 1951 vzniká Mezinárodní filmový festival v Berlíně - Berlinale, v roce 1953 pak filmový festival ve španělském San Sebastianu a v roce 1959 také v Moskvě. Řadu dalších filmových festivalů a prestižních soutěží nalezneme i v dalších zemích světa. Hlavním cílem převážné většiny festivalů je propagace nových filmů na zahraničních trzích a vytváření podmínek pro vznik dalších nových projektů.

V současné době je v České republice organizováno více než 30 festivalů se zaměřením na světovou a českou filmovou produkci, dokumentární filmy, animované a experimentální filmy. Jsou ale také úzce specializované filmové festivaly zaměřené na specifické národní kinematografie, životním prostředí, filmy o horách, sportu či potápění, nebo na gay a lesbickou problematiku. Mezi nejvýznamnější patří Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary, Letní filmová škola Uherské Hradiště, Febiofest, Mezinárodní festival filmů pro děti a mládež Zlín a Mezinárodní festival dokumentárních filmů Jihlava. Většina českých festivalů nabízí návštěvníkům vedle filmových projekcí i rozptýlení v podobě hudebních pořadů, sportovních akcí, workshopů, diskuzí, případně i divadel. Některé v rámci doprovodného programu každoročně nabízí i několik výstav (MFF Karlovy Vary,

AFO Olomouc, Dny evropského filmu – pražská kina Světozor a Aero nebo festival Jeden svět, Famufest a další). Žádný český filmový festival ale systematicky a cíleně nedoplňuje svůj program o fotografické a výtvarné výstavy, které by přímo reagovaly na primární filmový program nebo jeho části či tématické cykly.

V této kapitole jsem se snažil obecně naznačit vzájemnou blízkost obou médií z hlediska historie i současného využití a poukázat na význam vzájemné prezentace filmové i fotografické tvorby. Právě v tomto ohledu vždy byla ojedinělým úkazem Letní filmová škola v Uherském Hradišti, jejíž program měl vždy tendenci přesahovat hranice jednotlivých uměleckých disciplín a vytvářet mezi nimi vztahy základající se na zcela nových souvislostech.

Z HISTORIE A SOUČASNOSTI LETNÍCH FILMOVÝCH ŠKOL

Tradice pořádání Letní filmové školy sahá až do poloviny šedesátých let, kdy začala pravidelná letní setkávání zástupců filmových klubů s filmovým uměním. Na počátku byly tzv. semináře pro předsedy a lektory filmových klubů, které se konaly pravidelně uprostřed léta. Cílem těchto seminářů filmových klubů bylo umožnit setkání organizátorů a lektorů filmových klubů a během týdenního pobytu jim nabídnout možnost seznámení se s filmy, které se do běžné distribuce nedostaly, a které mohla nabídnout filmotéka, karlovarský festival a další zdroje.

První ještě značně improvizovaný seminář filmových klubů se uskutečnil 10. - 15. srpna 1964 v Čimelicích a účastnilo se jej jen necelých padesát účastníků. Promítnuto bylo přibližně 20 filmů.

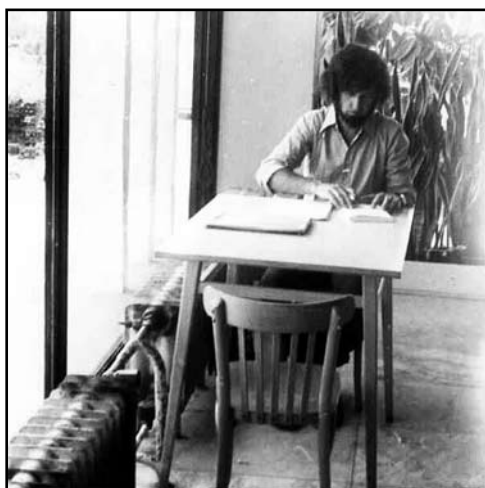
V letech 1965 až 1977 se filmová setkání pořádala v Písku pod názvy Seminář filmových klubů, později pak Seminář pro členy filmových klubů. Projekce se odehrávaly pouze v jednom kině. Součástí setkání byly i návštěvy významných filmařů, besedy a přednášky. Pro tehdejší účastníky byl jistě nezapomenutelným zážitkem například zájezd na natáčení filmu Františka Vláchila Markéta Lazarová, nebo návštěva u filmového a divadelního režiséra Evalda Schorma, který nedaleko natáčel snímek Psi a lidé.

V roce 1975 s ohledem na narůstající úroveň i zájem o tato pravidelná setkání obdivovatelů filmového umění, ale především pod tlakem postupujícího normalizačního procesu, dostala tato akce nový název - Letní filmová škola. Přednášky v tomto období vedl

v místním kině Svět například i jeden z hlavních představitelů normalizační filmové kritiky a kulturní žurnalistiky 70. a 80. let Jan Kliment. Sledovala se účast na přednáškách, zpracovávala se písemná práce a za to účastníci Letní filmové školy dostávali diplom způsobilosti.

V roce 1978 bylo město Písek jakožto symbol nedávných svobodnějších časů shledáno jako ideologicky nevhodné a Letní filmová škola byla přestěhována do Hořovic. Vzhledem ke stále narůstajícímu zájmu o Letní filmovou školu začaly být brzy hořovické prostory pro svoji malou kapacitu nevyhovující a v roce 1980 se opět hledalo nové místo.

Nabídlo se Uherské Hradiště se svým nedávno založeným filmovým klubem. A tak se v roce 1981 Letní filmová škola stěhovala na jih Moravy. Zájem o účast z řad klubistů z celé ČSSR byl obrovský, přidávali se i místní lidé a příprava byla napoprvé opravdu náročná. Přibližně měsíc před zahájením Letní filmové školy bylo čtyřčlenné vedení odvezeno pod záminkou kontroly hospodaření filmového klubu k výslechům na Státní bezpečnost, následovaly domovní prohlídky a obvinění pro podezření z rozkrádání finančních prostředků, nakonec zákaz práce v klubu. Organizátoři, mezi nimi i dramaturg Jan Gogola st., byli nuceni odevzdat všechnen materiál a finance a Letní filmová škola směla proběhnout s podmínkou, že ustanovená delegace z Prahy přebírá zodpovědnost za průběh akce, včetně kontroly programu a morálního profilu účastníků. Přes tyto komplikace přijelo do Hradiště téměř 300 účastníků a bylo poprvé promítnuto více než 50 filmů.

9. Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 1983.
Jan Bernard připravuje úvod Letní filmové školy.

Foto Pavel Melounek (1983).

V prostředí Uherského Hradiště se uskutečnily ještě tři další ročníky Letní filmové školy, ale už roce 1985, těsně po skončení Letní filmové školy, bylo zřejmé, že další setkání klubistů se bude muset odehrát jinde. Bylo rozhodnuto, že další ročník se bude konat v nedaleké Strážnici. Ukázalo se však, že toto místo není pro pořádání tak rozsáhlých a organizačně náročných akcí ideální. I přes mnohé obtíže a technické nedokonalosti

pamětníci vzpomínají na legendární projekci filmu „Obchod na korze“ a besedu s režisérem Elmarem Klosem a uvedení zahraniční novinky „Vlasy“ režiséra Miloše Formana.

Po neúspěchu ve Strážnici vybrala Rada českých filmových klubů pro pořádání dalšího ročníku Letní filmové školy Světlou nad Sázavou. Nekvalita projekcí a technické obtíže se ale opakovaly, opět převládaly spíše špatné zkušenosti.

Nastalo tedy další hledání, a od roku 1987 do roku 1991 se Letní filmová škola zastavila v kině Vesmír v Trutnově. Mezi klubisty zavítali v průběhu pěti let režiséři Elmar Klos a Jiří Krejčík. Jan a Zdeněk Svěrákovi si zde na publiku ověřili první reakci na nový film Obecná škola. V roce 1989 sem Pavel Taussig přivedl také Ivana Svitáka. Pamětníci vzpomínají na vůbec první uvedení snímku Powaqqatsi, který se pro nevídaný ohlas musel opakovat. Letní filmová škola se až do roku 1989 potýkala s hrozbou zákazu ze strany komunistické moci, zvláště když na projekce z blízkého Hrádečku zavítal i disident Václav Havel.

29. července 1989
Návštěva u Václava Havla na Hrádečku,
zmíněný si právě čte přivezené Rudé
právo s článkem o chartistech Co chtějí?

Foto Jan Bernard (1989).

Po převratu v roce 1989 ztratila Letní filmová škola svůj charakter „zakázaného festivalu“, pro návštěvníky přestala být výjimečná a postupně docházelo k oslabení účasti i kvality programu. Po posledním rozpačitém ročníku Letní filmové školy v Trutnově a obnovení vhodných podmínek pro pořádání akce bylo nakonec v roce 1992 rozhodnuto o návratu této tradiční akce do Uherského Hradiště.

Hradiště nabízelo téměř ideální podmínky pro kvalitní filmové projekce, organizační zázemí, dostatečné ubytovací kapacity i blízkost koupaliště.

Vznikal zde dojem, že se všechno návratem do Hradiště znovu ožíví, a to bez větších problémů a invenční práce. Skutečnost byla ale zcela jiná. Program filmové školy v roce 1992 ještě vytvářel Národní filmový archiv. Nepříliš zdařilá dramaturgie, špatná organizace a absence zajímavých hostů měly za následek velmi malou návštěvnost. Letní

filmovou školu navštívilo v roce 1992 jen 250 účastníků. Svou roli zde sehrál i generační problém a dřívější charakter uzavřené akce, určené jen členům filmových klubů. Zájem z řad pomalu vymírajících klubistů byl ale malý.

Bylo nutné přijmout nová opatření a postupně budovat novou dramaturgii a celkovou koncepci školy, a to s převládající snahou uspokojit především mladší část obecnosti, a také se otevřít širší veřejnosti. V roce 1993 se na programové koncepci začal výrazněji podílet Ing. Jiří Králík. Poprvé se začalo promítat současně ve dvou kinech. Prvně byla na letní škole přítomna zahraniční režisérská hvězda, anglický režisér Peter Greenway. S ohledem na nejmladší generaci byl do programu zařazen cyklus Zlatý fond světové kinematografie.

13. Letní filmová škola v Trutnově
v roce 1987.
Jan Bernard uvádí film
Alexandra Rechviašviliho
Gruzínské kroniky XIX. století.
Foto Pavel Melounek (1987).

Letní filmové školy byly až do roku 1993 omezeny především na projekci filmů a související besedy s tvůrci. V několika případech byl program oficiálně doplněn koncerty (například Hradišťan v roce 1981, Vladimír Merta v roce 1985, Jiří Dědeček v roce 1986 a podobně). Fotografické výstavy se oficiálně do roku 1994 v rámci Letní filmové školy nekonaly. Pamětníci ale vzpomínají na jedinečné „výstavky“ černobílých fotografií Dr. Stanislava Zvoníčka ve vitrínách v budově píseckého Divadla Fráni Šrámka - místě dění seminářů v období sedmdesátých let. Dr. Zvoníček byl předsedou Československé federace filmových klubů a měl tak možnost navštívit některé zahraniční filmové festivaly. Na svých fotografiích představoval účastníkům prvních píseckých seminářů jinak nedostupné dokumentární záběry z těchto festivalů a portrétní snímky zahraničních hvězd stříbrného plátna.

Původně malá, uzavřená akce se rozrostla v posledních letech na obrovské multikulturní setkání s programem oslovujícím širokou veřejnost. Do roku 1992 se vždy během devíti dnů promítalo maximálně kolem padesátky filmových představení, a to v jednom kině. Během své dlouhé pouti se Letní filmová škola konala na mnoha místech naší republi-

ky, v Čimelicích, Písku, Hořovicích, Uherském Hradišti, Strážnici, Světlé nad Sázavou a Trutnově. Od roku 1992 se natrvalo usadila právě v Uherském Hradišti, které se snaží vytvářet co nejideálnější prostředí pro její úspěšné konání.

Sousoší dvou holubic
instaloval na střechu klubu Mír
v roce 2002 mladý výtvarník
Jiří Světlinský
v rámci happeningu Carpe The End.
28. Letní filmová škola v Uh. Hradišti.
Foto Milan Zámečník (2002).

V současné době patří Letní filmová škola k nejvýznamnějším a největším filmovým i obecně kulturním událostem svého druhu nejenom v České republice, ale i ve Střední Evropě. Přesto se výrazně odlišuje od velkých filmových festivalů. Základním charakteristickým rysem Letní filmové školy je neformálnost, žánrová pestrost a současně také pracovní atmosféra, ve které zaniká rozdíl mezi hosty a diváky. Většina zahraničních i domácích hostů mluví o atmosféře blízké 60. letům minulého století. V roce 2002 v rámci Letní filmové školy vznikl manifest DOGMA 2002, který shrnuje dosavadní zkušenosti a nabízí alternativu pořádání podobných kulturních a filmových akcí, jejichž cílem je zmenšit současný trend industrializace a komercializace v oblasti pořádání filmových festivalů a postupně vrátit jejich obsah původním záměrům.

Letní filmová škola si stále i přes značný nárůst kvantity a kvality uváděného programu udržuje své původní poslání - podrobně a komplexně seznamovat zájemce o filmové umění s nejvýznamnějšími autory světové i domácí kinematografie a jejich dílem. V minulosti se týkala výhradně filmu, od roku 1994 nabízí velký prostor i ostatním druhům umění.

Koná se pravidelně na přelomu měsíce července a srpna a v současné době trvá již 10 dnů. V programu kromě samotné projekce filmů a obdivuhodných besed s filmovými tvůrci neschází ani další divadelní a hudební produkce a fotografické a jiné výtvarné výstavy. Každoročně se navyšuje počet účastníků Letní filmové školy.

Program LFŠ byl sestavován vždy na základě čtyř základních programových cyklů, z nichž dva představovaly kinematografii některých států nebo oblastí a další dva bloky

se zabývaly určitými tématy, společenskými fenomény. V rámci takto vymezených programových cyklů pak byly vyhledány a zvoleny filmy a také uzpůsoben další program i s ohledem na historii a přesahy do dalších typů médií. S ohledem na programové cykly byl také sestaven doprovodný program Letní filmové školy, včetně fotografických výstav. Další pravidelné programové cykly byly vždy zaměřeny na novou českou tvorbu, studentský film a experimentální film.

V průběhu Letní filmové školy jsou každoročně vydávány Filmové listy s denním a programovým zpravodajstvím a rozsáhlý a přehledný katalog uvedených titulů. Byla vydána také celá řada dalších publikací, knih a katalogů k jednotlivým programovým cyklům a výstavám.

Václav Havel
přijel do Uh. Hradiště vhodně oděn.
Už ze svého vozu vystoupil
v triku Letní filmové školy.
33. Letní filmová škola.
Foto Marek Malůšek (2007).

Značná pozornost patří návštěvám významných domácích a zahraničních filmových a kulturních osobností. Letní filmovou školu od devadesátých let navštěvují filmoví tvůrci a distributoři z celého světa, novináři, umělci i politicky a kulturně činné osobnosti. Od roku 2000 udělují pořadatelé výroční cenu Asociace českých filmových klubů významným domácím i zahraničním osobnostem.

Do roku 1992 byla hlavním organizátorem a současně pořadatelem Asociace česko-slovenských filmových klubů a Národní filmový archiv Praha. Od roku 1993 sice stěžejní část pořadatelských aktivit stále plnila Asociace českých filmových klubů, ale kompletní organizace připadla Městským kinům Uherské Hradiště. Téhož roku se stal ředitelem Letní filmové školy Jiří Králík. V roce 1998 Asociace českých filmových klubů podepsala smlouvu s městem Uherské Hradiště, které se tak stalo rovněž spoluorganizátorem. Od roku 2006 se znovu stává hlavním pořadatelem Letní filmové školy Asociace českých filmových klubů. Hlavním spoluorganizátorem je město Uherské Hradiště. Na přípravě organizace se podílí i řada dalších organizací.

Letní filmová škola je akce pracující s nízkým rozpočtem. Souběžně s jejím rozšiřováním ale postupně dochází i k nárůstu celkového rozpočtu akce. Do roku 1993 byla akce financována pouze z příspěvků účastníků a z dotace Asociace česko-slovenských filmových klubů, případně Národního filmového archivu Praha. Od roku 1993 je akce závislá na sponzorských darech. Pravidelně přispívá také Ministerstvo kultury České republiky, Státní fond ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie, Zlínský kraj a řada dalších institucí. Finanční rozpočet pro 33. ročník Letní filmové školy v roce 2007 byl stanoven na 13 milionů Kč, bylo ale dosaženo reálných nákladů ve výši 17 milionů Kč. Letošní filmová škola pracovala s rozpočtem 12 milionů Kč.

Jiří Králík zahajuje 22. Letní filmovou školu v Uherském Hradišti v projekčním sále kina Hvězda.
Foto archiv AČFK (1996).

Na loňský, již třicátý třetí ročník Letní filmové školy, přijelo do Uherského Hradiště 5122 návštěvníků. Do programu se zapojily stovky dalších místních obyvatel. Diváci si mohli vybírat z 230 celovečerních filmů a 295 krátkých filmů. Byly uvedeny desítky divadelních představení, koncertů, workshopů a komponovaných pořadů. Součástí doprovodného programu bylo také 15 výstav, z toho 10 výstav fotografických.

Do konce roku 2007 dochází za velmi vyostřených okolností ke změnám ve vedení Letní filmové školy i Asociace českých filmových klubů. Jiří Králík čelí kritice ze strany svých kolegů kvůli špatnému hospodářskému výsledku v roce 2007 a postupně je nucen opustit funkci ředitele Letní filmové školy i předsedy rady a statutárního zástupce Asociace českých filmových klubů. Je zvolen nový předseda rady AČFK a také umělecký ředitel Letní filmové školy. Asociace českých filmových klubů zatížená finančním břemenem způsobeným špatným hospodařením prochází nelehkým přelomovým obdobím. Okolnosti těchto změn podrobně popisují kapitoly věnované konkrétním ročníkům Letních filmových škol.

FOTOGRAFIE NA LETNÍ FILMOVÉ ŠKOLE V UHERSKÉM HRADIŠTI

Letní filmová škola je v porevoluční historii opět pořádána v Uherském Hradišti od roku 1992. Po svém návratu měla stále charakter akce uzavřené především pro členy filmových klubů a její organizátoři nijak neusilovali o další zapojení veřejnosti. V roce 1993 bylo nezbytné s ohledem na klesající zájem stávajících účastníků klubového hnutí přijmout nová opatření a postupně pracovat na zavedení nové koncepce Letní filmové školy, která celou akci otevírala veřejnosti, studentům středních a vysokých škol a všem dalším zájemcům o filmové umění. Autorem a propagátorem reformních opatření byl ředitel krátce zřízené příspěvkové organizace Městská kina Uherské Hradiště a nový ředitel Letní filmové školy Jiří Králík. Součástí opatření bylo i zavedení a postupné rozšiřování doprovodného programu, který paralelně prostupoval celou filmovou školu a doplnil filmové projekce o další oblasti umění. Od roku 1994 se neoddělitelnou součástí programu staly také výstavy výtvarného umění, soch, plakátů, ale především fotografií.

Tak se Letní filmová škola v Uherském Hradišti rozrostla do podoby multikulturní akce, jejíž program měl s postupujícím vývojem stále větší tendence smývat hranice jednotlivých uměleckých disciplín. Primárním médiem vždy zůstala filmová tvorba, která byla v průběhu jednotlivých ročníků Letních filmových škol představována na základě tematických okruhů – programových cyklů. Zpravidla byly zvoleny čtyři hlavní programové cykly a několik dalších vedlejších. Hlavní programové cykly určovaly tematické zabarvení celého programu i náladu konkrétního ročníku filmové školy, stanovovaly okruhy hos-

tů i koncepci doprovodného programu. Dva z nich vždy představují kinematografie vybraných států či oblastí a další dva cykly studují určitou oblast společenského dění nebo konkrétní lidský fenomén. Těmto programovým cyklům byla vždy podřízena i koncepce uváděných výstav. Část z nich přímo reagovala na zvolená témata hlavních programových cyklů. Další okruh výstav se obecně dotýkal kinematografie, představoval pohled do zákulisí světa filmu nebo přímo fotografickou tvorbu některých filmových tvůrců.

V průběhu sedmnácti ročníků pořádání Letních filmových škol v Uherském Hradišti bylo v souvislosti s touto filmovou a multikulturní událostí připraveno v rámci doprovodného programu 62 fotografických a 40 výtvarných výstav. Svě práce na Letní filmové škole představilo více než 220 výtvarníků, fotografů, grafiků a filmařů. Vystavovali zde významní čeští i zahraniční umělci, ale také méně známí tvůrci a studenti fotografických a výtvarných škol. Do roku 2007 bylo v průběhu Letních filmových škol uvedeno 66 samostatných autorských výstav, z toho 43 fotografických. Mezi nejvýznamnější zahraniční autory fotografií patří například světově uznávaný fotograf Sebastião Salgado, německý fotografující režisér Wim Wenders nebo brazilský fotograf a režisér dokumentárních filmů Marcos Prado. Svě fotografické práce uvedli v Uherském Hradišti v souvislosti s Letní filmovou školou také Vojtěch Bartek, Andrej Bán, Vladimír Birgus, Karel Cudlín, Jiří David, Jiří Hanke, Dagmar Hochová, K. O. Hrubý, Jaroslav Krejčí, Dana Kyndrová, Markéta Luskačová, Martin Martinček, Petr Nikl, Václav Podestát, Jan Pohribný, Jan Reich, Miloš Spurný, Miloslav Stibor a celá řada dalších předních osobností české a slovenské fotografické scény.

Říká se, že Letní filmová škola je krom jiného také místem neobvyklých setkání. Toto tvrzení je možné velmi dobře aplikovat i na některé fotografické výstavy uvedené v průběhu patnácti ročníků Letních filmových škol. Diváci se zde mohli například dvakrát setkat s fotografickou tvorbu známého písničkáře a publicisty Jana Buriana, bylo zde možné spatřit výstavu subjektivně pojatých krajin světově uznávaného vědce, fyzika a odborníka na relativistickou astronomii prof. Zdeňka Stuchlíka nebo dokumentární fotografie architekta Kryštofa Blažka. Svou nepříliš známou fotografickou a výtvarnou tvorbu zde vystavili také někteří významní režiséři a filmaři. Dokumentární černobílé fotografie zde vystavoval například dokumentarista, kameraman a osobní střihač filmů režiséra Geofreye Reggia Miroslav Janek, legenda českého filmu a žák Karla Plíčky Vojtěch Jasný, průkopník české nové vlny Jaromil Jireš nebo umělecký solitér Jan Němec.

Další zajímavou možností setkání nabízela například výstava Proměny krajiny, která se uskutečnila na 32. Letní filmové škole v roce 2006.

Tato netradičně pojatá krajinářská výstava, která tématicky souvisela s programovým cyklem Člověk a příroda, představila práce třinácti významných českých fotografů, z nichž někteří běžně tvoří v jiných žánrových oblastech. Došlo tak k zajímavému překrytí jednotlivých žánrových ohraničení, což nabízelo možnost hlubšího soustředění na obsahovost jednotlivých fotografických cyklů.

Další formu vzájemného neobvyklého setkávání dvou autorů reprezentuje režisér, pedagog a autor poetického snímku Obrazy starého světa Dušan Hanák, který své fotografické dílo vystavil společně v jednom výstavním prostoru s významným slovenským fotografem Martinem Martinčkem. Toto setkání samozřejmě nebylo náhodné. Martinčkovy fotografie lidí z okolí Liptova se staly pro režiséra Hanáka důležitým inspiračním zdrojem při volbě postav pro jednotlivé povídky filmu Obrazy starého světa.

Zřejmě nejrozsáhlejší výstavou s neobvyklou koncepcí bylo společné představení výtvarné a fotografické tvorby filmařů a výtvarníků v Galerii Slováckého muzea v roce 1999 pod názvem Film a výtvarné umění. Protiváhu k samotné expozici obrazů, fotografií a plastik dotvářela řada projekcí filmů a dokumentů o uvedených výtvarnících, které byly uvedeny na 25. Letní filmové škole.

Každoročně se Letní filmové školy účastnil legendární český fotograf a pedagog Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko – přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě Jindřich Štreit, který dlouhodobě působil jako garant pro programovou sekci fotografických výstav. Své obsáhlé dílo zde představil i z méně známé strany, a také v nových souvislostech a vztazích k programovým cyklům. Pod mnohými výstavami je podepsán také jako jejich kurátor. Převážně vlivem jeho pedagogického působení na katedře fotografie pražské FAMU a na Institutu tvůrčí fotografie byly každoročně uváděny fotografické práce mnohých studentů a absolventů. Významná byla především několikaletá spolupráce Letní filmové školy s Institutem tvůrčí fotografie Filozoficko – přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. Od roku 1996 představilo své práce na šesti společných výstavách 71 studentů těchto dvou významných českých institucí v oblasti fotografického vzdělávání. Dalších devět studentů své fotografické cykly uvedlo formou vlastních autorských výstav nebo komponovaných výstav více autorů, které sjednocovalo společné tématické zaměření. Mnozí z nich již své studium úspěšně dokončili a v dnešní době jsou považováni za významné osobnosti fotografické scény. Mezi mnoha dalšími vystavovala na Letních filmových školách například úspěšná fotografka a grafička Barbora Kuklíková, slovenská fotografka a držitelka několika ocenění Lucia Nimcová, fotograf a teoretik umění Tomáš Pospěch, který působí také jako pedagog Institutu tvůrčí fotogra-

fie, dokumentaristka a fotografka Libuše Rudinská, fotograf Evžen Sobek, vedoucí oboru fotografie SUPŠ sv. Anežky České Zdeněk Stolbenko, úspěšný fotograf a reportér Vít Šimánek, nedávno tragicky zesnulý polský fotograf a pedagog Piotr Szymon nebo fotografka Alexandra Vajd, která bude od září 2008 společně se svým manželem Hynkem Altem působit v Ateliéru fotografie VŠUP v Praze.

Následující tabulka tvoří přehled společných studentských výstav uvedených na Letních filmových školách.

Rok a ročník LFŠ	Název výstavy	Vystavující studenti	Místo výstavy	Poznámka
1996 22. Letní filmová škola	Ateliér Jindřicha Štreita	Petr Karola, Martin Popelář, Tomáš Pospěch, Evžen Sobek, Lucie Škvorová, Petr Vilgus, Pavla Hrachová, Vukašin Latinovič, Libuše Rudinská, Elke Schulze - Bisping, Zdeněk Stolbenko, Daniel Šperl	Kino Hvězda	Studenti ITF FPF SU v Opavě a FAMU v Praze
2001 27. Letní filmová škola	Tělo v pracích studentů ITF	David Boukal, Jan Branč, Katarína Hánová, Hana Kalvachová, Milan Kníže, David Kurc, Miroslav Němeček, Lucia Nimcová, Martin Směkal, Jan Tabery, Pavel Weber, Pavel Roubal	Slovácké divadlo	Studenti ITF FPF SU v Opavě
2003 29. Letní filmová škola	Ilustrace k poezii a literatuře	Petra Benešová, David Boukal, Bára Kuklíková, Jaromír Santler, Lenka Šavrdová, Jan Tabery, Barbora Tomášová, Petra Zůnová	Slovácké divadlo	Studenti ITF FPF SU v Opavě
2004 30. Letní filmová škola	Děti	Jan Branč, David Bruner, Marcin Giba, Jaroslav Kocián, Andrzej Kramarz, Barbora Kuklíková, David Kurc, Jan Langer, Elena Lichá – Zábranská, Michal Luczak, Marek Malůšek, Andrzej Marczuch, Martina Novozámská, Seweryn Puchala, Vojtěch Sláma, Adam Tuchlinski	Kino Hvězda projekční sál	Studenti ITF FPF SU v Opavě
2005 31. Letní filmová škola	LFŠ 2004 - pohled za kulisy	Irena Boháčová, Jan Dyntera, Katarína Fremalová, Lukáš Ježek, Marek Malůšek, Michal Popieluch, Radomír Veselý, Petr Willert, Elena Lichá – Zábranská	Klub kultury	Studenti ŠŠUP Uh. Hradiště a ITF FPF SU v Opavě
2006 32. Letní filmová škola	Krajina	Petr Blažíček, Jan Dyntera, Petr Holub, Jan Svatava Horník, Jan Jedlička, Jan Juránek, Jiří Kroul, David Kurc, Branislav Neupauer, Zbyněk Prys, David Raub, Livia Romani, Jana Sadloňová, Vojtěch V. Sláma, Eva Vacková, Tomáš Vodňanský, Miloš Vorel, Pavel Weber, Veronika Zapletalová	Reduta	Studenti ITF FPF SU v Opavě
2007 33. Letní filmová škola	V objektivu senior	Markéta Buriancová, Lucie Dostálková, Vladimír Janoušek, Vojtěch Janíček, Tetyana Kobets, Tereza Melicharová, Matěj Němec, Květuše Topinková, Ladislav Vondrák	Smetanovy sady	Pražská fotografická škola, IFS Photogénia Brno
2007 33. Letní filmová škola	Stáří	Igor Slavík, Tomáš Pospěch, Piotr Etymon, Lucie Škvorová, Petr Vilgus, Jan Misiarz, Martin Popelář, Tomasz Zwyrtek, Petr Karola, Tomáš Macíček, Jakub Chleboun, Jan Světlík, Petra Vinárková, Markéta Fialová, Vít Šimánek	Vzdělávací centrum UTB	Absolventi ITF FPF SU v Opavě

Samostatných nebo souborných tematických výstav na Letních filmových školách se zúčastnili studenti a absolventi Institutu tvůrčí fotografie v Opavě Ivan Bárta (2005), Tomáš Galle (2001), Jakub Chleboun (2005), Kateřina Jochová (2005), Martin Plitz (1999), Vít Šimánek (2003) a studenti katedry Fotografie pražské FAMU Vukašin a Elke Maria Latinovič (2000) a Alexandra Vajd (2000).

Tradice vystavování studentských prací byla přerušena v roce 2007 v souvislosti s odchodem Jiřího Králíka a Jindřicha Štreita z organizačního štábu Letní filmové školy.

Jedním z hlavních cílů Letní filmové školy vždy bylo vzdělávat mládež a veřejnost v oblasti kinematografie a dalších disciplínách umění. Proto byly každoročně tradiční součástí doprovodného programu Letních filmových škol také různé workshopy a dílny, které jsou otevřeny veřejnosti nebo studentům odborných škol. V roce 2004 se uskutečnil fotografický workshop, kterého se zúčastnilo několik studentů Střední uměleckoprůmyslové školy Uherské Hradiště a Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě. Myšlenka workshopu vyšla z vlastního podnětu studentů a finančně a technicky jej zajistila Letní filmová škola, Asociace českých filmových klubů a nakladatelství Ottobre 12 ve Velehradě. Uměleckým vedením workshopu byl pověřen fotograf a pedagog Jindřich Štreit. Výsledky práce studentů byly představeny na výstavě LFŠ 2004 – pohled za kulisy, která byla uvedena v průběhu Letní filmové školy 2005.

Do fotografického dění na Letních filmových školách byla cíleně zapojována i veřejnost. Příkladem může být fotografická soutěž, kterou v roce 2003 vyhlásila Asociace českých filmových klubů a Městská kina Uherské Hradiště. Koncepti této soutěže připravil Josef Korvas společně s Jindřichem Štreitem. Zasláné fotografie byly uvedeny o rok později na Letní filmové škole na výstavě nazvané 30 let LFŠ.

Významnou událostí v historii pořádání výstav na Letních filmových školách v Uherském Hradišti je zahájení spolupráce se Slováckým muzeem v roce 1999. Slovácké muzeum, které se od počátku profiluje převážně na oblast etnografie a archeologie, spravuje v Uherském Hradišti a okolí několik objektů a lokalit. Výstavy uváděné v souvislosti s Letní filmovou školou byly ve většině případů instalovány v budově Galerie Slováckého muzea na Otakarově ulici, pouze v roce 2004, 2006 a 2007 byla expozice rozšířena i do hlavní budovy Slováckého muzea ve Smetanových sadech. Ze strany muzea spolupráci zajišťovala Milada Frolcová, která byla také kurátorem většiny výstav. Přestože se mnohé výstavy uspořádané ve spolupráci se Slováckým muzeem obrací k výtvarnému umění v širším záběru, bylo zde uvedeno i několik podnětných fotografických výstav.

Mezi nejvýznamnějšími je možné uvést například výstavu Film a výtvarné umění v roce 1999, s fotografiemi Jiřího Davida, Petra Nikla nebo Jindřicha Štreita, nebo výstavu Dnešní a včerejší světy, s konfrontací fotografií Dušana Hanáka a Martina Martinčka v roce 2007. Mezi nejvýznamnější nefotografické výstavy patří bezesporu retrospektiva Evy a Jana Švankmajerových, která byla uvedena na Letní filmové škole v letošním roce. Spolupráce se Slováckým muzeem vždy vyžadovala ze strany organizátorů filmové školy

nadstandardní přístup po dobu celého roku. Většina titulů uváděných v prostorech galerie a muzea byla náročná na zajištění i instalaci, a proto bylo nezbytné zahájit přípravy koncepce následující výstavy prakticky ihned po skončení předchozího ročníku filmové školy. I tento fakt byl důvodem několikaletého výpadku této spolupráce po roce 2000. V současné době je další spolupráce těchto dvou kulturních institucí závislá na rozhodnutí nového vedení Asociace českých filmových klubů.

Pro publikování fotografických a výtvarných výstav byla využívána řada různých institucí, prostorů a míst v Uherském Hradišti. Některé z nich byly primárně určeny pro pořádání výstav, mnohdy ale situace vyžadovala dávku improvizace a výstavy byly instalovány i v místech zcela neobvyklých. Následující tabulka uvádí přehled využitých prostorů v průběhu jednotlivých ročníků Letní filmové školy.

Rok a ročník konání	Využití výstavního prostoru	Počet míst	Počet výstav
1994 - 20. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Dům knihy Portal	2	3
1995 - 21. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Kino Mír, prostory SUPŠ Uherské Hradiště	3	6
1996 - 22. Letní filmová škola	Kino Hvězda	1	3
1997 - 23. Letní filmová škola	Kino Dukla v Jihlavě	1	1
1998 - 24. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Klub Mír - sklepení	4	5
1999 - 25. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Galerie Slováckého muzea, Lidový dům (Orlovna), park Smetanovy sady, Galerie Zeman	7	8
2000 - 26. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Galerie Slováckého muzea, Galerie Zeman	5	7
2001 - 27. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Klub Mír, Galerie Dílo	5	6
2002 - 28. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Klub Mír, Galerie Dílo	5	8
2003 - 29. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Klub Mír, Dům knihy Portal, Galerie Dílo	6	9
2004 - 30. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Dům knihy Portal, Galerie Slováckého muzea, Slovácké muzeum	6	9
2005 - 31. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Galerie Slováckého muzea, Nádraží ČD Uherské Hradiště, Malá scéna Slováckého divadla	6	9
2006 - 32. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Reduta, Galerie Slováckého muzea, Slovácké muzeum	7	11
2007 - 33. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Klub kultury, Slovácké divadlo, Reduta, Galerie Slováckého muzea, Slovácké muzeum, Vzdělávací centrum UTB, Nádraží ČD Uherské Hradiště, park Smetanovy sady	9	14
2008 - 34. Letní filmová škola	Kino Hvězda, Reduta, Galerie Slováckého muzea	3	3

Za dobu pořádání fotografických výstav v souvislosti s Letní filmovou školou v Uherském Hradišti byla vydána celá řada publikací, sborníků a katalogů, které jsou na fotografii postaveny, případně ji využívají jako ilustrace k uvedeným textům. Od roku 1997 až do roku 2005 byly vydávány útlé sborníky k jednotlivým programovým cyklům. V případě, že programové téma provázela i výstava fotografií, posloužily jejich reprodukce jako ilu-

Noční prostor foyer kina Hvězda s instalací výstavy Proměny krajiny. 32. Letní filmová škola. Foto Marek Malůšek (2006).

Jan Pohribný, Vojtěch Bartek a Rourouni Veroniky Zapletalové při zahájení studentské výstavy Krajina v chodbě Reduty. 32. Letní filmová škola. Foto Marek Malůšek (2006).

strační materiál. Řada těchto sborníků obsahovala vedle filmových recenzí garantů štábu Letní filmové školy i texty významných filozofů, teologů a teoretiků, což zvýšilo jejich hodnotu. Většina obsahovala také medailonky publikovaných fotografů. V roce 2004 byla vydána nákladem Letní filmové školy kniha poezie nazvaná Co si myslí andělíčků, která je ilustrována vybranými fotografiemi Jindřicha Štreita. Publikacím, katalogům a knihám, které představují nebo využívají fotografie v souvislosti s výstavami na Letních filmových školách, se podrobněji věnuji v obrazové příloze.

Jindřich Šreit sleduje v kině Hvězda panelovou diskuzi Jak točí Afirka. V pozadí snímku je vidět instalace výstavy fotografií Vladimíra Birguse.

32. Letní filmová škola. Foto Tomáš Ruta (2006).

Po návratu Letní filmové školy do Uherského Hradiště, a především po přijetí nové programové koncepce a otevření této akce široké veřejnosti v roce 1993, ji každoročně navštěvovala celá řada významných osobností z oblasti filmu, divadla, hudby a výtvarného umění, ale také zástupců vlády států a řady dalších českých i zahraničních institucí. Jejich přítomnost i neopakovatelná atmosféra místa a „filmovkových“ dnů a nocí se staly magnetem a inspirací pro celou řadu zájmových i profesionálních fotografů. Několik z nich přímo spolupracovalo s organizačním štábem Letní filmové školy nebo s redakcí Filmových listů. Jejich fotografie byly využity především v průběhu samotné filmové školy pro ilustraci v denním zpravodaji Filmové listy nebo pro propagaci v tisku a na internetových portálech. Zaslouhou těchto fotografů a postupného předávání si pomyslné do-

kumentaristické štafety tak zůstala uchována řada vrcholných okamžiků a významných událostí filmových škol na fotografiích. Instituce spolupracující na organizaci Letní filmové školy bohužel nikdy nedokázaly tento obrazový materiál systematicky zpracovat a archivovat. Fotografie tak zůstaly jen v soukromých archívech autorů. Řada těchto fotografií tvoří také obrazový doprovod této diplomové práce.

Především v devadesátých letech vznikala tato dokumentace dění a průběhu filmových škol dokonce bez nároku na honorář ze strany tvůrců. Prvními dokumentaristy byli filmový historik Miloš Fikejz a hradištský fotograf Aleš Duda, který fotografoval filmovou školu až do roku 2003. V letech 1998 až 2003 se při fotografování vystřídali také fotografa a bývalá produkční filmové školy Martina Gogolová, grafik a tvůrce většiny publikací souvisejících s filmovou školou Michal Stránský a fotografové spolupracující s regionálním tiskem Pavel Paška a Milan Zámečník. V roce 2001 pro Filmové listy fotografoval Tomáš Kolský. Od roku 2002 fotografovali pro Filmové listy a potažmo také pro účely všech dalších publicistických potřeb festivalu studenti a dnes již absolventi Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě Radka Kamenická – Tippmanová a Jan Bartoš z Prahy. V roce 2003 spolu s Janem Bartošem fotografoval pro Filmové listy také Tomáš Potočný.

Radka Kamenická
fotografuje při rozhovoru
pro Filmové listy před kinem Hvězda.
30. Letní filmová škola.
Foto Jan Bartoš (2004).

Tyto fotografie vystřídali až v roce 2006 v souvislosti se změnou týmu redakce Filmových listů i produkčních pracovníků štábu Letní filmové školy jejich spolužáci z Institutu Martin Cenkl a Marek Malůšek. Pro Filmové listy fotografoval Tomáš Ruta z Olomouce. V roce 2006 byla poprvé odlišena práce redakčního fotografa Filmových listů, který se zaměřoval především na portréty publikované v souvislosti s rozhovory, od fotografické práce vytvářené pro produkční štáb Letní filmové školy. V tomto roce je také poprvé zřízeno tiskové středisko pro potřeby médií, ve kterém se všechny pořízené fotografie shromažďovaly a uchovávaly pro další použití. Nezkoušenost pověřených brigádníků

a neprofesionální řízení tohoto střediska měly však za důsledek jeho naprosto neefektivní práci a téměř nulové výsledky. Faktem ale je, že v tomto roce byla poprvé vytvářena cílená a komplexní dokumentace celého programu filmové školy. Dokumentovány byly všechny úvody filmů s významnými hosty, besedy s filmovými tvůrci, komponované programy, koncerty, divadla, vernisáže výstav a řada dalších událostí filmové školy. Tato dokumentace vzhledem k časové náročnosti a častému překrývání různých částí programu vznikala bez větších výtvarných ambic, s důrazem na objektivní zachycení průběhu filmové školy. Byl tak položen základ utváření fotografického archívu pro potřeby Asociace českých filmových klubů.

Jindřich Štreit a Evžen Sobek v ruchu před Slováckým divadlem. 26. Letní filmová škola. Foto Aleš Duda (2000).

Fotograf Bohdan Holomíček a dokumentarista Miroslav Janek na nádvoří Reduty. 33. Letní filmová škola. Foto Marek Malůšek (2007).

V roce 2007 fotografovala pro redakci Filmových listů Ivana Dvorská a pro produkci Letní filmové školy Marek Malůšek, oba studenti Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě. V roce 2008 byl hlavním fotografem Letní filmové školy opět Marek Malůšek, spolu s reportérem Jakubem Hněvkovským a fotografický servis Filmovým listům zajišťoval student Vyšší odborné školy grafické v Praze Viktor Vejvoda.

Význam Letní filmové školy coby instituce produkující také fotografické výstavy dokládá i její návštěvnost, kterou specifikuje počet prodaných akreditací. Výstavy si mohlo od roku 1994 prohlédnout neuvěřitelných 45.930 lidí. Toto číslo samozřejmě nevyjadřuje definitivní počet zájemců o konkrétní uvedenou výstavu. Je třeba samozřejmě uvážit, že ne všichni účastníci Letní filmové školy vedle filmových projekcí jeví zájem právě o fotografii a další formy výtvarného umění. Zkreslení uvedeného čísla ovlivňuje také fakt, že část výstavních prostorů byla přístupná i neakreditované veřejnosti, a tudíž ji mohla navštěvovat zcela odlišná cílová skupina. Jedná se především o výstavy organizované společně se Slováckým muzeem, Galeríí Slováckého muzea, dvě návštěvy Leica Gallery Prague a o venkovní výstavy.

Návštěvnost Letní filmové školy v průběhu jednotlivých ročníků a počet uvedených výstav v jednotlivých letech určuje následující tabulka:

Rok a ročník konání	Fotografické výstavy	Další výtvarné výstavy	Počet účastníků LFŠ
1992 - 18. Letní filmová škola	0	0	250
1993 - 19. Letní filmová škola	0	0	500
1994 - 20. Letní filmová škola	2	1	650
1995 - 21. Letní filmová škola	4	2	790
1996 - 22. Letní filmová škola	2	1	1200
1997 - 23. Letní filmová škola	1	0	1500
1998 - 24. Letní filmová škola	3	2	2000
1999 - 25. Letní filmová škola	3	5	2250
2000 - 26. Letní filmová škola	2	5	2100
2001 - 27. Letní filmová škola	5	1	3000
2002 - 28. Letní filmová škola	6	2	4000
2003 - 29. Letní filmová škola	6	3	4200
2004 - 30. Letní filmová škola	5	4	4300
2005 - 31. Letní filmová škola	4	5	4300
2006 - 32. Letní filmová škola	9	2	4400
2007 - 33. Letní filmová škola	10	4	5120
2008 - 34. Letní filmová škola	0	3	6120

Poznámka: Celkový počet účastníků Letní filmové školy v roce 2008 je součtem jednodenních a vícedenních akreditací.

Z těchto čísel, naznačené koncepce uváděných fotografických výstav, publikační činnosti Letní filmové školy i dalších souvislostí v oblasti fotografie je jistě patrné, že i přesto, že se nejedná primárně o fotografický festival, je jeho význam značný. Řada výstav představila především mladým divákům významné osobnosti české i zahraniční fotografické scény současným pohledem i z hlediska historie. Fotografie tak až do roku 2007 spolu s filmy i dalšími oblastmi umění nabízely divákům Letních filmových škol ucelený tvar programové skladby této jedinečné kulturní přehlídky. Podrobnosti o fotografických výstavách uváděných v průběhu jednotlivých ročníků Letních filmových škol uvádějí následující kapitoly.

ROZHOVOR S JIŘÍM KRÁLÍKEM

Ing. Jiří Králík (nar. 1957). Pochází z Kunovic u Uherského Hradiště, ale v roce 1962 se odstěhoval na 30 let do Veselí nad Moravou. Je absolventem Vysoké školy ekonomické v Praze, fakulty řízení, obor ekonomicko – matematické výpočty (1976 – 1980).

V roce 1981 založil Filmový klub ve Veselí nad Moravou. V rámci filmového klubu v roce 1985 organizoval Seminář dětského filmu a v roce 1986 také 11. Letní filmovou školu ve Strážnici. Do roku 1989 spolupracoval na celé řadě dalších filmových a kulturních akcí.

V letech 1991 až 2006 byl ředitelem Městských kin Uherské Hradiště. Po návratu Letní filmové školy do Uherského Hradiště v roce 1992 se stal jejím ředitelem a ústřední postavou drama-

turgie i organizace. Tuto pozici zastával do roku 2007. Je autorem mnoha dalších filmových projektů (Projekt 100, Film a škola, semináře archivní a britský). V roce 2008 působil jako koordinátor programu a dramaturg festivalu Zlínský pes. Pro rok 2009 připravuje pokračování filmové školy v Přísku – festival Filmy nad řekou.

Vaše jméno se pojí i s předlistopadovou činností filmových klubů. Proslýchá se, že vzhledem k Vaším dobrým vztahům se zahraničními instituty se občas podařilo zajistit pro filmové kluby ve Veselí nad Moravou a v Uherském Hradišti i projekce tzv. „podezřelých“ filmů. Jak vzpomínáte na toto období?

Moje předlistopadová činnost se týkala především budování pozice a věhlasu filmového klubu ve Veselí nad Moravou, který po založení v letech 1981 až 1989 dokázal dost výrazně ovlivnit dění filmových klubů. Stál nejenom u zrodu prvního semináře dětských filmových klubů, ale také některých dalších seminářů jako Vlajka vzpoury a především

v roce 1986 11. ročník Letní filmové školy ve Strážnici. V té době totiž ve Strážnici žádný filmový klub nebyl, a tak byl Filmový klub Veselí nad Moravou požádán o zajištění organizace této již tehdy věhlasné akce...

V roce 1986 po skončení Letní filmové školy proběhla jedna z největších utajených projekcí. V mém bytě se sešlo asi čtyřicet lidí, ani nevím, jak se tam vešli. Pamatuji si, že Václav Koubek mi polil koberec červeným vínem a pořád se mi za to omlouval. Tehdy, po poslední projekci Vlasů ve Strážnici, se těch čtyřicet lidí sebralo a jelo do Veselí do mého bytu, kde jsme od jedné hodiny v noci do tří odpoledne promítali filmy České nové vlny - například Ohlédnutí, Návrat ztraceného syna, a další. Asi čtyři nebo pět jsme jich zvládli. Já jsem pak jel hrát fotbal do Ostrožské Nové Vsi - dal jsem dokonce gól! Ale byl jsem tehdy úplně vyčerpaný, ale spokojený.

Později začaly být tyto „nebezpečné“ projekce pravidelně organizovány v kavárně Slavia naproti veselského nádraží. Jezdával tam Vláda Hendrych, pan Rudolf Kučera, který přednášel na FAMU a vozili zakázané filmy. Tehdy se hrály především Formanovy filmy - Přelet nad kukaččím hnízdem a další podobné věci. Do Veselí se tak začali sjíždět lidé z celého okolí, protože tyto filmy bylo naprosto nemožné jinde vidět. Jezdilo tam také mnoho členů Filmového klubu z Uherského Hradiště. Pamatuji si, že si tam tehdy Michal Koubek ještě s jedním kamarádem lajzli promítnout film o „Plasticích“ a některé filmy z undergroundového Videožurnálu. Kromě toho jsem spolupracoval se zahraničními instituty, především polským, maďarským, francouzským, britským a kanadským, od kterých jsem si půjčoval filmy pro doplnění programu Filmového klubu. Takže v té době se tam promítaly skutečně unikátní snímky. Uvedli jsme například cyklus „Film a revoluce“, kde jsme měli asi čtyři francouzské filmy nebo filmy kanadského genia Normana MacLarena - z jeho filmů byla jedna samostatná přehlídka! Z polských filmů jsme uvedli například snímky Zanussiho a řadu dalších zakázaných filmů, které u nás nemohly být promítány a ani zmiňovány. (Poznámka autora: některé Zanussiho filmy byly uváděny v kinech i před listopadem 1989). Obdobná situace byla u maďarské kinematografie, tam tehdy vznikaly skutečně výjimečné a odvážné filmy. Na konci osmdesátých let se mi podařilo vnutit část zakázaného programu i do Uherského Hradiště – na podzim 1989 se v tehdejší Filmovém klubu promítali například Všichni dobří rodáci. A to byla i předzvěst mého dlouhodobého působení v Uherském Hradišti. Do Hradiště jsem se totiž přestěhoval v polovině roku 1989 (pracoval jsem tehdy jako šéf výpočetního střediska v JZD Mír v Kunovicích) a logicky jsem hledal uplatnění svých filmových koníčků.

Od roku 1992 jste po dobu šestnácti ročníků zastával pozici ředitele Letní filmové školy. Jste dnes jistě jednou z nejvýznamnějších osobností na poli filmových klubů

a české kinematografie. Původní profesí jste ale inženýr ekonomie. Jak jste se dostal ke kinematografii?

Ke kinematografii jsem se dostal díky vídeňské televizi a díky tomu, že jsem tak měl možnost vidět dobré filmy. Především Pasoliniho, nejvíc mě ovlivnil film *Teoréma*. To považuji za snímek, který mě dostal do okruhu zájmu o artové filmy. V roce 1976 jsem na vysoké škole vstoupil do Filmového klubu v Klimentské, protože mně chyběly kvalitní filmy a nemohl jsem v Praze sledovat vídeňskou televizi. A tak jsem v Klimentské mohl opět vidět filmy, které jsem rád sledoval v televizi – dokonce i s českými titulky – filmy režisérů Bergmana, Pasoliniho, ... atd. A pochopitelně, když jsem dokončil vysokou školu, tak první, co jsem udělal bylo, že jsem ve Veselí s Vladimírem Šimůnkem založil Filmový klub. V té době byl film nejsvobodnější médium. Přes všechny protesty a zabraňování přeci jen existoval svobodnější přístup k filmovým časopisům v knihovnách. Já jsem přes vídeňskou televizi viděl, co jsem chtěl a v distribuci se občas objevovaly v rámci festivalů pracujících zajímavé filmy. Většina oskarových filmů a filmů z Cannes se stejně dostala do distribuce, protože nebyly zase až tak politicky vyhraněné. No a pak jsem v roce 1981 objevil Letní filmovou školu a zjistil, že to je přesně to, co je naprosto svobodné narozdíl od tehdejších možností divadel, hudby nebo výtvarného umění. Příímý dotek s nejaktuálnějším světovým uměním byl totiž možný jen v oblasti filmu a nejvíc na právě na Letní filmové škole. Obdobná situace nemohla být v jiných druzích umění.

Díky Letní filmové škole jsme mohli v hluboké totalitě vidět filmy Andy Warhola, Davida Lynche nebo nejnovější filmy Miloše Formana, J. L. Godarda, I. Bergmana, ... atd. Některé z těchto filmů jsem pak na plátně neviděl ani po roce 1989 – například *Dunu* Davida Lynche, kterou jsme s nadšením sledovali v roce 1986 ve stážnickém kulturním domě na filmové škole. Vlastně jsme tak trochu byli elitou národa, která viděla to, co ostatní ani netušili, že existuje. V roce 1985 a 1986 začaly do programu Letní filmové školy pronikat i filmy z české nové vlny a ke konci 80. let i do programu odvážnějších filmových klubů. Pro mě to byla tehdy takřka totální svoboda, a v tehdy běžných lektorských úvodech se „mohlo“ beztrestně říci cokoli – pochopitelně ne naplno, ale v určitých náznacích a v kontextu s odvážnými filmy, které se na plátnech filmových klubů objevovaly. Pochopitelně se objevilo dost střížností – např. Socialistický svaz mládeže řešil velký problém s uvedením *Evangelia sv. Matouše* – nelíbila se jim ani masová účast, ani slzy diváků. Velké problémy a první styky s STB pak následovaly i po úspěšné sérii výstav filmových plakátů z celého světa, a pak po koncertě *Žen* v rámci jednoho zvláštního filmového semináře.

Fotografické a výtvarné výstavy bývají součástí doprovodného programu i řady dalších

českých i zahraničních filmových festivalů. Přesto mám dojem, že koncepce výstav na Letní filmové škole byla co do rozsahu a tématického propojení s programovými cykly i významem uváděných autorů zcela jedinečná. Například letos bylo v Karlových Varech uvedeno jen 12 výstav, z nichž jen malá část přímo souvisela se samotným programem festivalu. Jak vznikla myšlenka doplnění jednotlivých filmových cyklů Letní filmové školy doprovodným programem, především uváděním fotografických výstav?

Já jsem netříhnul nikdy k tomu, být jen jednostranně zaměřený na film. Než jsem objevil film, tak jsem hodně četl. Přečetl jsem všechno, co bylo důležité, a pak jsem doplnil tu četbu filmem. A zároveň jsem pronikl do oblasti hudební. Spoluorganizoval jsem nějaké rockové koncerty, podílel jsem se na organizaci slavného festivalu ve Veselí nad Moravou, chodíval jsem často na koncerty. Na vojně jsem byl například na koncertě Pražského výběru v Úvalech - to bylo vůbec první vystoupení Pražského výběru. Věděl jsem, že existuje underground, který se vyjadřuje hudbou nebo divadly. Vnímal jsem toto dění. Byl jsem členem Jazzové sekce, později ArtFora. Tyto dvě organizace produkovaly knížky a zabývaly se literaturou a výtvarným uměním. Takže jsem měl k tomu blízko. Bylo to pro mě jenom prodloužení si mé tenze ke svobodě. Abych se dostal k tomu, co je v literatuře, filmu, výtvarném umění a divadle svobodným projevem. Já jsem se potom skrze organizování kulturních akcí snažil dávat lidem to, co mě samotného ovlivňovalo a co mi dodávalo odvalu a chuť přežít systém, který byl sice strašný, ale skupiny, které se uvnitř utvářely, byly naopak naprosto geniální a bylo to nádherné společenství lidí, kteří měli podobný názor, vzývali svobodu a svobodný umělecký projev, a to bylo na té době bylo krásné a nenahraditelné. Chtěl jsem, aby ten duch pronikal k lidem nejen v Praze, kde jsem studoval, ale i na jiných místech, což se dařilo...

První Letní filmová škola se po návratu zpět do Uherského Hradiště nesetkala s velkým ohlasem a zájmem ze strany účastníků. Kritika uvádí jako hlavní nedostatek organizaci, ale také nízkou míru atraktivnosti programu. Výstavy se poprvé objevují na Letní filmové škole až v roce 1994. Lze chápat rozšíření doprovodného programu o tématicky zaměřené výstavy jako součást organizačních změn, které měly vést k upevnění a vylepšení celkové koncepce LFŠ?

První filmová škola v Uherském Hradišti se opravdu nesetkala s ohlasem. Pamatuji si na velký boj, kdy jsem díky filmové škole vyměnil své zaměstnání. Byl jsem šéfem výpočetního střediska, mohl jsem si to dožít v klidu a být bohatý (smích)... Ale přišli za mnou lidé z kina Hvězda, že chtějí, abych se přihlásil do konkurzu a že také chtějí zpátky filmovou školu do Uherského Hradiště. A to byl hlavní důvod, proč jsem odešel pracovat do kina. Nešel jsem tam vlastně kvůli ničemu jinému než kvůli záchraně filmové školy.

Mým cílem bylo totiž obnovit to, co už pomaličku začalo po roce 1989 skomírat, upadat a přestávalo mít dřívější smysl. V té době se v Asociaci českých filmových klubů objevil nápad, jak zastavit tento propad. Jedinou reálnou možností tehdy bylo vrátit Letní filmovou školu na místo své největší předlistopadové slávy – do Uherského Hradiště. A já jsem měl být tím, kdo to měl zařídit.

Takže se v roce 1992 filmová škola opravdu do Hradiště vrátila. Tehdy jsem ji jen „organizoval“, program zajišťoval Národní filmový archiv. Neměl jsem naprosto žádný vliv na tvorbu programu, a ten byl skutečně nešťastně vytvořený. Ani ta organizace nedopadla příliš dobře. Přijelo jen 250 lidí a vypadalo to, že Letní filmová škola skončí. Pak přišel Jirka Švéda a já s nápadem, abychom školu otevřeli veřejnosti, abychom jí dali nový impuls. A tím impulzem pro nás byla i návštěva Petera Greenawaye. Velmi náhodně se nám podařilo sehnat tak velkou osobnost světové kinematografie, díky které do Hradiště přijelo 450 lidí. Tehdy začala nová éra Letní filmové školy, filmové školy otevřené pro veřejnost...

Letní filmovou školu v Uherském Hradišti je dnes co do rozsahu a jedinečnosti možné srovnávat s Mezinárodním filmovým festivalem v Karlových Varech nebo s FEBIOFESTEM. Snad jako jediná filmová akce ale vytváří cíleně dostatečný prostor pro představení jiných druhů umění. Vedle filmových projekcí tak každým rokem vzrůstal počet koncertů, divadel, scénických čtení a také výstav, především fotografických. Film je od svého vzniku stále považován za jednu z nejmodernějších oblastí umění a těší se stále většímu zájmu ze strany veřejnosti. Jak vnímáte vztah mezi filmovou tvorbou a dalšími uměleckými disciplínami?

Filmová škola je fenomén. V roce 1994, kdy se začala měnit její podoba, neexistovaly festivaly jako například Febiofest. A Karlovy Vary - ty se konaly jednou za dva roky a bojovaly o svou existenci. Mě to tehdy zajímalo především z toho důvodu, že nedílnou součástí naší projekce byly i nejnovější filmy z Karlových Varů. Vary se sice konaly jednou za dva roky, ale vždycky to byla velká událost, neboť jsme z Varů přivezli deset až patnáct filmů. Michal Málek, který tehdy pracoval ve Filmexportu, i další lidé sem přivezli neskutečné filmy, jako Blade Runner, Barbar Conan, Godardovy filmy, Formanovy filmy...

V roce 1993, kdy došlo na filmové škole k velkým změnám, a především v roce 1994, kdy se tyto změny potvrdily a začalo přijíždět stále víc a víc lidí, začaly snahy zařadit do programu Letní filmové školy i jiné druhy umění - hudbu, výtvarná umění, divadla, performance. Prostě to, co jsem byl zvyklý dělat ve Filmovém klubu ve Veselí nad Moravou. Tam byl filmový klub současně také rockovým klubem, který navíc velmi dobře propojo-

val komunitu lidí, kteří pořádali rockové koncerty, dělali výstavy a psali samizdaty, četli a půjčovali si knížky. Takže to byl jen prostý projev prodloužení ArtFora a Jazzové sekce a jejich projekce do filmové školy. Pochopitelně ne s úmyslem ji přetvořit, ale doplnit. Snažil jsem se vrátit dobu zpátky a stavět na osvědčeném modelu. Dřív jezdil pravidelně například Vláda Merta, který pak hrával na kurtech v Uherském Hradišti v roce 1986 a 1987...

Já jsem byl vychováván tak, že film není to nejdůležitější umění. Člověk by měl vnímat všechno umění komplexně a vybírat si z toho to nejlepší, a především kombinovat výtvarné umění s divadlem, s hudbou, s filmem, který má tu výhodu, že všechno spojuje dohromady. Pro mě to byla velká výzva, abych dokázal, že se to může dělat i tímto způsobem, a v tom je ta celá koncepce Letní filmové školy.

Především v době počátků organizování výstav po roce 1994 jste sám rozhodoval o volbě vhodných autorů a výstav, a také o koncepci mnohých společných výstav pojících se k některému programovému cyklu. Je pravdou, že některé nápady a kombinace byly docela odvážné. Když se v jednom výstavním prostoru setkaly fotografie světově uznávaného fotografa spolu s pracemi zájmových amatérů, troufám si říct, že je to do jisté míry hazard, který mohl věci v důsledku uškodit. Na druhou stranu je možné Letní filmovou školu milovat právě pro taková setkání. Jak tuto věc vnímáte?

Já jsem to tak nevnímal. Samozřejmě, že většina věcí, které se na „Filmovce“ odehrály, byly náhodné. Tady žádná výrazná koncepce neexistovala. Setkal jsem se s lidmi, jako je Jindra Štreit, který mi řekl, tak udělejme tuto výstavu, co říkáš na tohle... A já jsem řekl, že mi buď vyhovuje, nebo nevyhovuje. Pochopitelně, že to poslední slovo patřilo mě. Ale my jsme si vzájemně velmi rozuměli a Jindra věděl, že z toho nemůže dělat fotografický festival. Současně vnímal koncepci představování jednotlivých cyklů a doplňoval je naprosto výborně výtvarnou stránkou. Pomáhal mi také s kontakty na lidi, ke kterým bych se nikdy nedostal.

Myslím si, že koncepce výstav se začala rodit až po roce 2000, kdy výstava o cirkuse nebo výstava režisérů a výtvarníků byly připraveny koncepčně velmi dobře. Podařilo se sehnat unikátní výstavy filmových režisérů, o kterých jsme netušili, že třeba malují - příkladem je Karel Vachek nebo Dušan Hanák a jiní...

V červenci 1994 v souvislosti s prvními výstavami na Letní filmové škole byla ve foyeru kina Hvězda zřízena galerie. Byla otevřena právě výstavou fotografa Jindřicha Štreita, v srpnu pak pokračovala představením tvorby olomouckého grafika Jana Jemelky. Můžete přiblížit okolnosti vzniku této dodnes populární galerie?

Prvním krokem, který jsem učinil, bylo obnovení Filmového klubu v Uherském Hradišti. Druhým krokem bylo založení rockového klubu Mír v roce 1994. A hned následně jsem začal nahrazovat tehdejší UHáčko (poznámka autora: klub mládeže fungující do roku 1989). Domluvil jsem se tehdy se s Michalem Stránským, který pracoval na „Kulturáku“, jestli mu nevadí, abychom v této tradici pokračovali. Nevadilo, ale pracovat dál na tomto projektu nechtěl, a tak jsem se domluvil s Honzou Karáskem, který se stal prvním pracovníkem rockového klubu Mír. A vlastně první velká akce, co jsme v klubu udělali, nebyla akce hudební - koncert, ale výstava surrealistů, což byla už taková předzvěst toho, že nebude klubem, kde se bude jenom hrát hudba, ale bude i prostorem, kde se bude hrát také divadlo, kde se budou dělat plesy, výstavy - i fotografické... A také to tak v dobách největší slávy a nadšení skutečně bylo...

Vůbec první fotografické výstavy uvedené na LFŠ v Uherském Hradišti byly soubory Jindřicha Štreita „Ženská věznice v Olomouci“ a „Selský dvorec u Eggenbergu“. Co ovlivnilo tuto volbu autora a výběr tématu?

Tak to vůbec nevím. Jindřicha Štreita jsem vnímal jako významnou postavu české fotografie a jako člověka, který se pohybuje v disidentu, ale netušil jsem, že se s ním někdy setkám a budu mu partnerem. A jsem šťastný, že jsme s ním mohl spolupracovat a že jsme si báječně rozuměli.

Zdá se, že setkání s Jindřichem Štreitem se stalo pro další vývoj výstav na Letní filmové škole významným mezníkem. Znal jste se s Jindřichem Štreitem již ze dřívějšíka, případně ze Seminářů filmových klubů nebo Letních filmových škol organizovaných před rokem 1994?

Ne, neznali jsme se. Až v souvislosti s Letní filmovou školou, a právě s jeho první výstavou.

Za jakých okolností vznikla dohoda o trvalejším charakteru spolupráce Jindřicha Štreita na utváření programu výstav na Letních filmových školách v Uherském Hradišti?

Jindru ta akce zajímala, chtěl nám pomoc. Snad pokaždé tam měl nějaké své fotografie a já jsem byl rád, že máme výstavu tak významného fotografa. Vždycky mi také někoho nezištně a vřele doporučil, jako například Markétu Luskačovou,- určitě nebyl tím, který chtěl být vystavován jen sám... Když byly vážnější výstavy, jako třeba „cirkus“, tak mi pomohl s kontakty na některé významné výtvarníky nebo sbírky. A tak jsem dostali do Uherského Hradiště obrazy například Tichého nebo Boudníka!

Byla jeho pozice kurátora fotografických výstav od začátku formulovaná do konkrétní podoby?

Jindra na některé výstavy vliv neměl. Některé neměly kurátora, jen samotného autora, se kterým jsme se domluvili. Některé jsme jen převzali...

Jindřich Štreit je osobnost, která ovlivnila a stále ovlivňuje nejen českou výtvarnou scénu. Je inspirací pro celou řadu umělců a fotografů. Jak můžete charakterizovat jeho přínos pro Letní filmovou školu?

Jeho přínos je obrovský. Jindra je nadšenec, dodává mi odvahu, stejně jako další lidi - účastníci Letní filmové školy, Honza Lukeš, Michael Havas... Bez nich by Letní filmová škola neexistovala. Jsou to důležité osoby a osobnosti. Dokážou tě přesvědčit, že to, co děláš, není jen bohupustý idealismus, ale že je to věc, která stojí za to, aby byla vykonávána. Na té vzájemné důvěře těch velkých osobností je postavená Letní filmová škola. Jindra Štreit je jednou z prvních osobností, které sem začaly aktivně jezdit. Společně, tuším, s Honzou Lukešem, pak od roku 2000 i s Michaelem Havasem. To jsou lidé, kteří zůstávali nedílnou součástí filmové školy, a v tom je ta poezie a její krása.

V roce 2006 byla Jindřichu Štreitovi udělena, jako jednomu z mála osobností nepracujících přímo v oblasti kinematografie nebo prostředí filmových klubů, cena AČFK. Můžete přiblížit okolnosti pojící se s udělením tohoto prestižního ocenění?

Jindra má nesmazatelný vliv na to, že dodával odvahu a výrazně pomáhal v budování image Letní filmové školy. Nenahraditelně k tomu všemu patří. Je to typ člověka, který je obyčejný, dokáže nadchnout a být nadšený a dokáže to jednoduše přenést. A to je základem takovéto akce, která se nedá dělat od stolu, nedá se dělat akademicky. Dá se to dělat jen srdcem a nadšením, ale také obrovskou několikaletou prožitou zkušeností. A Jindřich to vše má. To je právě důvod, proč po zásluze dostal cenu Asociace, dokázal více než deset let pro nás pracovat a dodávat vynikající výstavy...

Jak probíhala organizační stránka spolupráce s Jindřichem Štreitem? Jaké byly její klady a zápory?

Zápory žádné. Jindra věděl, že musí jednat s lidmi, kteří tomu nerozumí, ale nikdy jsem ho neviděl v depresích, že by byl zklamaný. Nesetkal jsem se s žádnými záporů. Snad jediný – že nepoužívá mejl (smích).

Z dřívějších rozhovorů jsem nabyl dojmu, že pro Vás významný přelom v kvalitě a úrovni pořádaných výstav znamenal začátek spolupráce se Slovákým muzeem a Galerií Slovákého muzea v roce 1999. Můžete přiblížit historii a charakter této spolupráce s muzeem a s paní PhDr. Miladou Frolcovou? V letech 2001 - 2003 spolupráce Letní filmové školy a Slovákého muzea ustala. Co bylo důvodem této přestávky?

Je to instituce, která je zřízená k tomu, aby dělala kvalitní výstavy. Mně bylo líto drama-

turgie, která nebyla v minulosti příliš dobrá a odvážná. Chodil jsem do muzea dost často a nabízel širší spolupráci. Pochopitelně bylo složité dostat se do Galerie Slováckého muzea, dostal jsem většinou jen malý prostor. Klíčový rok byl 1999, kdy byla výstava Film a výtvarné umění. Ta výstava byla fantastická. Pak bylo přerušení, které bylo způsobeno spíš menší pružností a odvahou - Galerie má na rok dopředu svůj plán výstav a my jsme tak rychlí zase v minulosti nebyli. Začali jsme s konkrétními návrhy až v březnu, a to bylo dost pozdě... V dalších letech se Letní filmové školy začaly připravovat s předstihem, kdy už témata byla dopředu jasná. Bylo jednodušší se s nimi domluvit. Je jejich velkou zásluhou, že šli mnohdy do tak riskantních projektů...

Koncepce některých společných výstav organizovaných ve spolupráci se Slováckým muzeem jsou mnohdy velmi neobvyklé, originální. Jako příklad bych uvedl výstavu představující výtvarnou tvorbu filmových režisérů „Film a výtvarné umění“, nebo konfrontace fotografické tvorby režiséra Dušana Hanáka s jedním z jeho životních inspiračních zdrojů - fotografiemi slovenského fotografa Martina Martinčka apod. Jak se rodí koncepce takových výstav?

Mě by nenapadlo přímo spojit tyto dvě výstavy. Hanáka jsme už dělali v rámci výstavy děl filmových režisérů. Ale pan Michalovič (kurátor výstavy Martinčka) přišel s tím, že existuje vynikající výstava Hanáka, a tak jsem mu dal volnou ruku. Pro mě to byla velká pomoc. Nechtěl jsem jim moc zasahovat do koncepce, měl jsem jiné představy, ale nakonec se mi to líbilo. Nechal jsem se přesvědčit lidmi, kteří tomu rozumí více než já...

V roce 1997 postihly Uherské Hradiště rozsáhlé povodně a celá Letní filmová škola byla na poslední chvíli přesunuta do Jihlavy. Vzpomenete si, jaké výstavy byly připraveny a z tohoto důvodu se neuskutečnily?

To nevím. Nemyslím si, že se v roce 1997 něco výrazně změnilo. My jsme měli hotový program, a pak nás postihly povodně...

Od roku 2005 v souvislosti s Letní filmovou školou zakotvila na vlakovém nádraží v Uherském Hradišti dvakrát Galerie ve vlaku. Jak vznikla spolupráce s Leica Gallery?

S Leicou nemám nic společného. Ani jsem první rok nevěděl, že tady bude. Neměl jsem to v programu. A ani koncepčně. Nelíbilo se mi, že vybírají vstupné a že vůbec nekomunikují... To šlo proti našim představám. Byla to pouze a jen aktivita Leica Gallery, protože věděli, že v Hradišti bude hodně lidí... Typicky české...

Z podnětu Letní filmové školy v Uherském Hradišti vyšla celá řada publikací a katalogů. Můžete zhodnotit tuto publikační činnost?

Některé publikace nevyšly moc dobře kvůli tomu, že lidé, kteří je připravovali, nebyli

moc spolehliví, a následně se zvedla kritika, že je to zbytečné. Je pravda, že když jsme začali dělat ty konkrétní cykly, tak jsme k tomu chtěli mít samostatné publikace. Většina těch publikací byla ale rozsahem poměrně chudá - třeba jen 30 stran. Byl to mnohdy spíš takový sešit, než knížka. Proto jsme od toho i z praktických důvodů ustoupili a rozhodli se, že budeme dělat větší katalog i s texty plánovanými původně pro publikace. Také jsme neměli tolik peněz na tvorbu krásných a nákladných katalogů. Prioritou Asociace nikdy nebyly koncerty, divadla a výstavy, považovala je za zbytečné a nebylo snadné je prosazovat... To je koneckonců i projevem současného stavu, kdy se jednoduše vzdali všeho toho, co bylo pracně a dlouho budováno...

Fotografka Markéta Luskačová vzpomíná, že jste ji při jedné ze svých cest v devadesátých letech navštívil v Londýně. Vzpomínáte si podrobnosti této návštěvy?

Setkání bylo velmi příjemné a povznášející. Vzpomínám na to velmi nostalgicky. Kromě úžasného oběda, na který jsem byl pozván, jsem měl možnost projít se s ní po největší bleší tržnici v Londýně Portobello Road, poblíž které Markéta bydlela. Bylo to příjemné, byl jsem v Londýně opuštěný a setkat se s někým, kdo je z Čech – navíc tak velká a příjemná osobnost, byl prostě zážitek...

Co považujete za nejvýznamnější výstavu pořádanou v průběhu patnácti ročníků Letních filmových škol v Uherském Hradišti?

Pro mě byla největší a nejvýznamnější výstava k cyklu Film a výtvarné umění, na tu jsem opravdu pyšný. Výstava filmových režisérů a výtvarníků, jejíž součástí byla i venkovní výstava billboardů Tvrdohlavých - umístěných na všech největších kinech a místech dění filmové školy. Bylo to impozantní. A přijeli i skvělí hosté – výtvarníci - František Skála, Marek Najbrt....

Pochopitelně pak i ty poslední výstavy jako africké sochy ze Zimbabwe, fotografie Marcose Prada a Martina Martinčka... Nádhera! Ale tyto výstavy mi nepřipadaly tak složité a náročné, opravdu nejvíce jsme se nadřeli u těch výstav k cyklu Film a výtvarné umění.

Jak byste charakterizoval prostředí a atmosféru města Uherského Hradiště a jeho vztah k Letní filmové škole?

Hradiště se někdy projevilo velmi barsky. I v oblasti výstav budiž zářným příkladem neustálé a podlé shazování soch Pavla Opočenského, které jsme museli dávat takřka každý den do pořádku. Dalším případem je Pavel Landovský, kterého zmlátili, jen co vystoupil na parkovišti z auta. Nadávali mu do „kurev estébáckých a emigrantských“. Na webu je jedna fotka, kde jsem s Janem Němcem a dávám mu tričko od krve, které mi dal

Landovský. Němec si ho schoval, protože to je opravdu Landovského krev...

Myslel jsem si, že si Landovský dělá srandu, když otevřel dveře od kanceláře: „Kurva, co je to za město, vole, přijedu sem, otevřu dveře, zeptám se, kde je Hvězda, a hned dostanu po tlamě.“

V tomto ohledu se město projevuje velmi nepřátelsky. Atmosféra je tu zvláštní a obecně je město velmi konzervativní a každá nová věc – sebelepší – tu nemá moc šancí přežít. Sám vím, jak bylo přetěžké prosadit a udržet rockový klub Mír, Letní filmová škola se tak-řka pět let konala bez sebemenšího zájmu a výraznější podpory ze strany města Uherské Hradiště. Hlubší dědictví dlouhé estébácké tradice v Hradišti, která stála i u odstranění Letní filmové školy z tohoto města v roce 1985, má hluboké kořeny a bude trvat dlouho, než se zcela ztratí...

Jak vnímáte v dnešní době stále sílící vizuální kultury vztah média filmu a fotografie?

Já nejsem žádný teoretik. Já беру fotografii jako jeden z druhů umění. Vůbec ji nespojuji s filmem. Je to svébytné umění, které má své velikány a svá velká díla. Obecně nekladu důraz ani na film, ani na literaturu, ani na fotografii... Zajímají mne jen velká díla - jakéhokoli druhu umění. O víkendu jsem byl na koncertech Michaela Nymana na festivalu ve Wroclawi, a tam jsem opět pochopil, jaká je obrovská škoda každé promarněné šance jít například do opery anebo divadla. Přípravy a organizace Letní filmové školy zabírá nesmírně mnoho času a nervů a není čas na nic jiného, než film... Ale právě filmová škola byla pro mne místem, kde jsem mohl organizovat velký koncert, velké divadlo nebo velký film...

V loňském roce Vaše spolupráce s Letní filmovou školou skončila, a to za značně vyostřených okolností, které sledovala v médiích celá široká veřejnost. 34. Letní filmová škola má nové vedení, a proběhly také zásahy do tradiční koncepce programu a dramaturgie celé akce. V ohledu na složku doprovodného programu výstav došlo ke značné redukci. S výjimkou výstavy Salamandr - prací Evy a Jana Švankmajerových, která byla předjednána již v loňském roce, nejsou v programu zařazeny žádné fotografické ani jiné výtvarné výstavy. Jak tuto změnu hodnotíte?

Už jsem to řekl několikrát. Pojetí Filmové školy se mění. To, že jsou tam „nějaké“ koncerty, že jsou tam taky „nějaká“ divadla, že jsou tam „nějaké“ výstavy, to považuji jenom za neupřímný trik, kterým se současní organizátoři snaží vytvářet dojem, že se nic tak zásadního nemění... Ale ona se podstata akce dost zásadně změnila! Je z toho cítit, že ani divadla, ani výstavy, ani koncerty neplní to, co plnily plnohodnotně dříve. A sice být rovnoprávným partnerem těch velkých filmů uváděných na Letní filmové škole. Ale

možná to i tak trochu souvisí s výrazným poklesem kvality filmů uváděných na letošní filmové škole - Opravdu mám problém s většinou uváděných filmů - Možná 20 - 30% bych přijal, ale těch zbývajících 70% je pro dosavadní úroveň Letní filmové školy nepřijatelných. A to se týká i výstav. Pochopitelně kromě Švankmajera, kterého jsme ještě s radostí a nadějí naplánoval v září 2007. Je mi to líto, ale ta změna je vlastně i podstatnou změnou od upřímné lásky k umění k chladnějšímu akademickému přístupu, kde umění nehraje až tak velkou roli. Zjednodušeně říkám, že lidé, kteří jezdí na „Filmovku“, milují film a chtějí vidět především kvalitní film. Kdežto pro akademiky a filmové vědce je důležitý každý film – bez rozdílu. Vědecky se dá totiž rozebrat a dá se bádát nad jakýmkoli filmem, tedy i špatným. Osobně si myslím, že to je zbytečně vynaložená energie těch, kteří nemají ani čas a ani chuť vidět úplně všechno... Pokud chtějí například napsat dobrou recenzi o Jakubiskových filmech, musí je tedy všechny vidět. Ale já si nemyslím, že všechny Jakubiskovy filmy jsou dobré a vhodné pozornosti dalších pokolení milovníků filmového umění – těm budou stačit jen ty nejvýraznější tituly...

Čas vymezený každému z nás je velmi krátký a člověk nestihne přečíst všechna ta velká a důležitá díla a uvidět všechny zásadní filmy ve svém životě. Proč tedy ztrácet čas sledováním pokleslého umění a nebo nepodařených děl. Jen snad z hlediska čistě vědeckého. A „filmovka“ - ani v minulosti - nikdy nebyla vědecká - byla to koncentrovaná láska a obdiv k filmovému kumštu. A je škoda, že se tak zásadně mění. Já tu změnu hodnotím jako velmi tragickou a nešťastnou a věřím, že příští rok budu mít šanci pokračovat v tom, co tady bylo započato a za těch patnáct let velmi tvrdě probíráno...

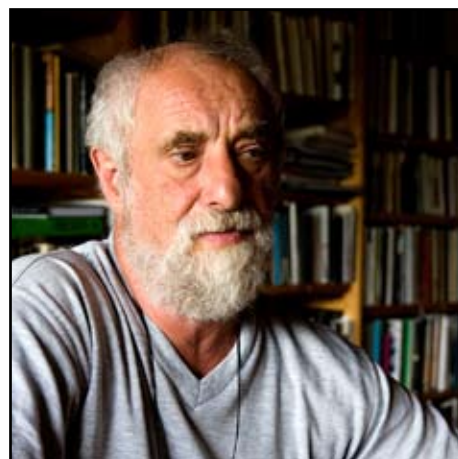
Současná podoba Letní filmové školy je do značné míry výsledkem Vaší dlouholeté práce. Vaše jméno je s touto akcí neodmyslitelně spjaté. Co byste Letní filmové škole popřál budoucích let?

Já bych si přál, aby Letní filmová škola pokračovala v tom, v čem byla silná a unikátní, ale to musím popřát vlastně sám sobě (smích)... Jinak současné Letní filmové škole můžu popřát jediné to, aby byla upřímná, aby to, co chce, řekla velmi jasně a jednoznačně, aby lidé věděli, že jedou do Hradiště na tento typ věcí, které jsou jiné a přístup k filmu mnohem akademičtější... Určitě se najde dost lidí, kteří budou chtít navštívit i tento typ akce a které to bude zajímat. Myslím si, že to má své místo a oprávnění, a tak si pozitivně myslím, že když budou existovat dvě akce - každá jiné filosofie a zaměření - bude to jen dobře. Nešťastné by bylo, kdyby neexistovala žádná a nebo jen jedna z nich...

Poznámka autora: Rozhovor s Jiřím Králíkem byl zaznamenán 21. července 2008 v Kafé Portal v Uherském Hradišti. Otázky pokládal Marek Malůšek.

ROZHOVOR S JINDŘICHEM ŠTREITEM

Doc. Mgr. Jindřich Štreit (nar.1946). Fotograf, vysokoškolský pedagog, kurátor a organizátor kulturního života. Má ženu Agnes a dceru Moniku. Vyrůstal v obci Střítež v okrese Vsetín, kde byl otec učitelem. Když mu bylo deset let, přestěhoval se s rodiči do pohraniční obce Těchanov na Bruntálsku. Vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, obory učitelství pro 1. - 5. ročník a výtvarná výchova (1963 - 1967). Poté vyučoval na Základní devítileté škole v Rýmařově, po roce se stal ředitelem školy v Sovinci a později v Jiřkově. V letech 1974–1977 absolvoval Školu výtvarné fotografie při Svazu českých fotografů v Brně.

V roce 1982 se zúčastnil jako jediný fotograf nepovolené výstavy výtvarných umělců na tenisových kurtech v Praze, kde jeho fotografie vzbudily pozornost tajné policie. Byl vzat do vyšetřovací vazby a posléze odsouzen k trestu odnětí svobody v délce deseti měsíců s podmíněným odkladem na dva roky pro hanobení republiky a jejího představitele. Součástí trestu bylo i zabavení části negativů, pozitivů a fotoaparátu. Jindřich Štreit byl sledován a měl zakázáno pokračovat v trestné činnosti fotografování. Po propuštění z vězení nesměl dále učit. Nejprve pracoval rok v knihovně, ale po uzavření soudního jednání musel pracovat jako dispečer Státního statku Rýžoviště.

Od roku 1967 realizoval přes 750 samostatných výstav v řadě zemí Evropy i v zámoří. Od roku 1964 se zúčastnil přes 350 výstav na čtyřech kontinentech světa a byl účastníkem mnoha mezinárodních dílen a sympozií. Od 70. let minulého století se intenzivně věnuje také realizaci výstav jiných umělců, po roce 1989 rovněž v mezinárodním měřítku. Vyhlášenou formou neoficiální kultury se staly v osmdesátých letech jeho vernisáže českých a slovenských umělců na Sovinci, ve kterých se svou ženou pokračovali až do roku 1997. Věhlasné se staly v osmdesátých letech. V rámci pedagogické činnosti mimo jiné pro studenty pravidelně připravuje s kolegy z Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě fotografické dílny, a především dlouhodobé fotografické projekty, jež mapují běžný život ve městech i na vesnicích. Od roku 1990 část své práce soustavně věnuje podpoře humanitární a charitativní činnosti. Za svoje fotografie získal řadu domácích i mezinárodních ocenění.

Vzpomenete si, kdy a na kterém místě jste se prvně setkal s Letní filmovou školou (nebo dříve seminářem filmových klubů)?

O filmové škole jsem věděl od dob jejího vzniku. Věděl jsem, že se dělají také filmové kurzy - filmová škola. Ale tehdy to mělo trochu jiný ráz. Tyto filmové kurzy byly určeny spíše vedoucím pracovníkům kin a klubů. Až teprve později se začaly filmové kurzy organizovat pro širší veřejnost. Měly vzdělávací a informativní charakter pro orientaci ve filmu. Můj otec promítal filmy v Těchanově, od 50. let promítal filmy tam, kde jsme bydleli - ve Střítěži nad Bečvou, takže já jsem, dalo by se říct, vyrostl v kině. Vždycky mě film zajímal. Proto jsem také věděl o Čimelicích, otec tam jezdil. Zúčastnil se jako vedoucí kina právě tohoto semináře! To už bylo velmi dávno.

Jaké vzpomínky se Vám s počátky Letní filmové školy pojí?

Já jsem byl poprvé na filmové škole, když byl promítán film o mě od Jana Špáty. Nevím to úplně přesně, ale řekl bych, že to bylo v roce 1994? V tomtéž roce jsem měl výstavu z ženské věznice v Pardubicích. Jirka Králík mě oslovil s tím, že by byl rád, kdyby Letní filmovou školu mohly provázet fotografické výstavy... Asi jsme se sešli a dohodli jsme se, že by bylo dobré, aby se film propojil s fotografií. Ale jak to přesně bylo, to už nevím...

Výstava Vašich fotografií v roce 1994 Zamřížovaný svět byla vůbec první výstavou v novodobé historii Letní filmové školy v Uherském Hradišti. Dá se tedy říct, že jste položil základ organizování výstav pro všechny další ročníky Letní filmové školy. Můžete říct něco bližšího k době prvních výstav na Letních filmových školách v Uh. Hradišti?

Soubor z Ženské věznice jsem měl vystavený na velkém filmovém festivalu v Augsburgu. Myslím, že to byla inspirace i pro tento festival, kdy jsem si říkal, že když jsou fotografické výstavy jinde na filmovém festivalu, proč by nemohly být taky na filmové škole v Uherském Hradišti! Je možné, že to bylo takhle...

Přibližně od poloviny devadesátých let je vaše jméno v souvislosti s filmovou školou skloňováno s přívlastky dramaturg, kurátor či garant fotografických výstav. Jak tato spolupráce vznikla?

Má spolupráce s filmovou školou se vždycky odvíjela od přání a požadavků Jirky Králíka, který zadal téma, a na toto jsem se snažil vytvořit výstavu a oslovit autory, kteří s tímto tématem pracují. Jirka Králík byl vždycky motorem a iniciačním člověkem, který vymýšlel témata - to bylo jeho doménou. Vždy určoval směr, kterým se „filmovka“ bude ubírat a my jsme byli ti, kteří kolem něj pracovali a dával mu tipy na to, co by se dalo dělat...

Letní filmová škola je místem zábavy, setkávání a přátelské a neformální atmosféry. Jejím hlavním a také historicky nejstarším cílem je ale vytvářet studijní a pracovní cha-

rakter programu, který příznivce kinematografie a milovníky umění seznamuje s českou i zahraniční filmovou tvorbou a jejími přesahy do dalších uměleckých disciplín. Jak jste tuto skutečnost vnímal z pozice dramaturga fotografických výstav na Letní filmové škole?

Výstavy neměly žádnou ucelenou koncepci. Fotografie byla doplňkem filmu a nikdy jsme se také ani nesnažili o to, aby výstavy měly nějaký koncepční charakter. Vždycky se odvíjely od tématu. Snaha představit celou škálu fotografie nebo historii fotografie tam nikdy nebyla.

Mám dojem, že k úplnému předání žezla garanta fotografických výstav ze strany Jiřího Králíka nikdy nedošlo. Souběžně s Vámi organizoval také další výstavy a domnívám se, že občas mohlo dojít i k prolínání zájmů a odlišnému vnímání priorit. Jak jste se s touto skutečností vypořádal?

S Jirkou Králíkem jsme se sešli kolem Vánoc, potom další setkání bylo na jaře. Vše jsme probrali a řekli si, které výstavy tam budou a kde budou. Potřeboval jsem místa, na kterých budou instalovány jednotlivé výstavy. Ale naše domluvy málokdy odpovídaly realitě. Jirka je spontánní člověk. Jak jezdil po světě, jak organizoval a domlouval filmy, když mu někdo nabídl výstavu, tak se operativně snažil ji přijmout. S některými výstavami jsem nemohl plně souhlasit, protože neodpovídaly úrovni toho, co jsme chtěli, potom byly také problémy s umístěním. Pokud se promítalo ve Hvězdě, tak to se dalo uhlídat, ale jakmile se začal prostory rozšiřovat o Klub kultury, divadlo a další sály - to bylo neuhlídatelné! Jirka naplánoval mnoho autorů, o kterých jsem vůbec nevěděl, že tam budou vystavovat - hlavně ti zahraniční (angličtí, ruští). Pak se improvizovalo. To jsi zažil sám, jakou to pak mělo atmosféru. Třeba u Zdeňka Stuchlíka mi velmi záleželo na tom, aby výstava dobře vyzněla. Tehdy jsme museli improvizovat, protože Jirka tam chtěl dát další výstavy. Kombinovalo se. Ale já si myslím, že to bylo vždycky zajímavé v tom, že divák, který tam přišel, mohl si vybrat z velké škály.

Volbu autorů, výstav a projektů do určité míry jistě svazovaly zvolené programové cykly Letní filmové školy. Vnímal jste tuto skutečnost pozitivně, nebo byla komplikací?

Nejprve mě štválo, že tam fotografie nemá takové postavení jako film, ale potom jsem si říkal, je to filmový festival, lidé přijeli kvůli filmu, nepřijeli kvůli výstavám. Mou snahou bylo, aby výstavy byly co nejlepší, aby co nejlépe zaujaly.

Návštěvníci Letní filmové školy měli možnost zhlédnout desítky výstav. Kterého autora výstavy či skupinové výstavy uvedené na Letní filmové škole si nejvíce ceníte? Co považujete za největší kurátorský úspěch v rámci Letní filmové školy?

Já bych asi nejmenoval, líbilo se mi a vždy jsem byl rád, když výstavy opravdu dobře korespondovaly s filmy a tématy. To se podařilo výborně k tématu Film a smrt, to tehdy byla velmi silná výstava a dobře to bylo propojené, dále k tématu Film a erotika, k tomu byly velmi zajímavé výstavy... Nebo Film a stáří... A když se tam podařilo dostat Markétu Luskačovou nebo slovenské autory Andreje Bána a další - tak to vždycky bylo velmi dobré! Krásná spolupráce byla s Dušanem Hanákem, který byt filmař, velmi dobře spolupracoval jako fotograf.

Připravoval jste několik společných výstav významných českých fotografů. Jako příklad uvedu výstavu k cyklu Film a tanec v roce 2001, nebo Protest, revolta, odpor, revoluce v roce 2004. Jak probíhal konečný výběr fotografií od jednotlivých autorů? Dal jste jim volnou ruku, nebo jste byl sám rozhodnut pro konkrétní snímky?

Konkrétní fotografie jsem si vybíral sám. Autorům jsem přesně řekl, co potřebuji. Sám jsem si dělal výběry, které by k jednotlivým tématům pasovaly. Jednal jsem se všemi autory a domlouval se s nimi. Do tohoto Jirka Králík nezasahoval, toho zajímalo globální vyznění.

Existuje autor, kterého jste chtěl prezentovat na Letní filmové škole a nikdy k tomu nedošlo, nepodařilo se to?

Myslím, že všechno, co jsme potřebovali sehnat, tak se nám podařilo.

V roce 1997 postihly Uherské Hradiště záplavy a Letní filmová škola se tak na poslední chvíli musel nouzově stěhovat do náhradního města Jihlavy. I přes tyto nemalé komplikace se podařilo uvést společnou výstavu fotografií k programovému cyklu Film a náboženství autorů Andreje Bána, Jindřicha Štreita, Dany Kyndrové a Markéty Luskačové. Za jakých okolností probíhala instalace a vernisáž této výstavy?

Já jsem v Jihlavě nebyl, takže toto nevím. Byl jsem rád, že se podařila vydat publikace. Když byla povodeň, tak jsem byl v Rusku. Ano, to jsem byl na Sibiři.

Do programu výstav Letních filmových škol jste zařadil také celou řadu výstav studentů Institutu tvůrčí fotografie v Opavě. Vystavovat před tak širokým a přitom odborným a správně naladěným publikem muselo být pro Institut, ale především pro studenty prestižní záležitostí. Vzpomenete některé úspěšné studentské výstavy?

Moje krédo bylo, aby práce studentů, pokud byly dobré, byly prezentovány na výstavách. V době začátků jsem působil i na FAMU i na Institutu tvůrčí fotografie. Mojí snahou bylo propojovat tyto školy. Mezi šéfy škol, Vladimírem Birgusem a Miroslavem Vojtěchovským bylo vzájemné pochopení a tolerance. Udělal jsem několik takových výstav, kdy jsem propojil studenty FAMU s Institutem a připravil jsem výstavu, která byla prezentována na

veřejnosti. K tomu se podařilo vydat katalog Ateliér Jindřicha Štreita. Ten vydala „filmovka“ společně s Institutem tvůrčí fotografie a dalšími institucemi. Potom byly tématické výstavy, například Děti. Zase se jednotlivé výstavy vázaly k tématům, které Jirka vymyslel. Poslední roky bylo většinou několik výstav Institutu. Myslím si, že to bylo velice důležité jak pro studenty, tak i pro školu.

Úroveň adjustace výstav na filmových školách byla značně kolísající. Byly zde k vidění precizně a nákladně zpracované instalace v prostorech Slováckého muzea či galerie, ale také amatérsky a na koleně řešené provedené adjustace fotografií významných autorů české i světové fotografie, například v prostorech kina Hvězda nebo v Klubu kultury. Jak byste celkově zhodnotil podmínky, které Letní filmová škola pro pořádání výstav nabízela?

Filmová škola není výstavní institucí a jejím prvořadým posláním je film... Tomu se muselo podřídit i konání výstav. Přestože jsem se snažil, aby výstavy byly co nejlépe nainstalovány, aby fotografie byly v rámech, aby byla důstojná adjustace snímků, aby fotografie bylo dobře nasvětlené, někdy se to samozřejmě úplně nepodařilo a nebylo to na úrovni fotografického festivalu. Musel jsem to tolerovat, šlo přece o filmový festival, který není profesionální výstavní institucí.

Máte nějakou vzpomínku, či povědomí konfliktu nebo osobního rozladění pojícího se k nekvalitě instalací na filmových školách?

To se řešilo v průběhu. Někdy jsme se dostávali do křížku, že něco nevyšlo, něco se nedodrželo. I když to bylo někdy napjaté, mnohdy jsme šleli a občas zuřili, tak to mělo svoje kouzlo. Nezůstává mi ve vzpomínce žádný osten, spíš je mi líto, že to nemůže pokračovat...

V roce 2004 proběhl na Letní filmové škole pod Vaším vedením společný workshop studentů fotografie SUPŠ Uherské Hradiště a Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, který byl o rok později uzavřen výstavou s názvem Letní filmová škola 2004 ve fotografiích. Jak vznikla myšlenka tohoto workshopu a jak hodnotíte jeho výslednou úroveň?

Já mám pocit, že tehdy přišli za mnou sami studenti, že by byli rádi, kdyby něco podobného vzniklo. Byla to jejich iniciativa a já jsem to jen podpořil. Na „filmovce“ byla vždycky spousta fotografů, kteří měli za úkol dokumentovat její průběh, ale takové to osobité vidění, které dává „filmovce“ jinou tvář, tak to tam chybělo. Vybral jsem studenty, kteří byli z „Umprumky“ a ze Slezské univerzity, vytvořil jsem kolektiv a určil jsem jim místa, která budou fotografovat, aby byl zachyceno dění celého festivalu. Potom jsme dělali výběry a byl vydán katalog. Koncept i výběr jsem dělal já. Výběr fotografií

na výstavu byl taky na mě... Studenti opravdu dělali maximum. Myslím, že i pro ně bylo velmi zajímavé moci zachytit tuto atmosféru.

Ve stejném roce vyhlásila Asociace českých filmových klubů a Městská kina Uherské Hradiště ke třicátému výročí pořádání Letních filmových škol veřejnou fotografickou soutěž na téma 30 let Letní filmové školy. Vy jste byl v čele poroty této soutěže. Jaká byla účast a kvalita soutěžních příspěvků?

Přípravy jsme dělali společně s Pepou Korvasem. Podmínky a úroveň byla taková, jaká byla. Neúčastnili se toho profesionální fotografové, mělo to amatérskou úroveň, takže i výsledky tomu odpovídaly. Jedna kategorie byla fotografie z minulosti, protože se připravoval materiál pro vydání knihy o historii Filmové školy ke 30. výročí. Hledaly se historické materiály.

V roce 2004 vydalo nakladatelství Větrné mlýny ve spolupráci s Letní filmovou školou sborník poezie na téma Dítě v české poezii nazvaný „Co si myslí andělíček“. Tato kouzelná kniha je ilustrována Vašimi fotografiemi. Prozradte souvislosti kolem vzniku a přípravy této publikace.

To bylo téma Film a děti, ke kterému se už dopředu vymýšlely aktivity. Výběr inicioval Ivan Petlan a vydavatel knihy. Vybrali básně, a potom mi nabídli možnost doplnit knihu fotografiemi. Připravil jsem objemný materiál, který nebyl ani celý použit. Měli jsme několik schůzek. Výběr jsme dělali společně. Měl jsem zájem na tom, aby kniha byla dobře vytištěna, aby to nebyl „šedák“. Dělal jsem maximum, ale jako vždy je to otázka peněz. Kniha splnila svůj účel a byla financována Letní filmovou školou, což je úžasné!

Vedle fotografických výstav, které jste připravoval, pracovala paralelně vedle Vás také paní PhDr. Milada Frolcová, která připravovala část výtvarného programu v prostorech Slováckého muzea a Galerie Slováckého muzea. Spolupracovali jste na některé výstavě také společně?

Martin Martinček, Dušan Hanák - to byly výstavy, na kterých jsem se podílel. Jistě větší spolupráce byla s Jirkou, kdy oni dva spolu domlouvali výstavy. Věděli jsme o sobě, a pokud byla potřeba, tak jsme si vzájemně pomáhali.

Vaše fotografie, a práce Vašich studentů byly k vidění od roku 1994 na všech dalších ročnících Letních filmových škol. Vaše osoba k této multikulturní události neodmyslitelně patří. V roce 2006 jste obdržel vedle řady významných světových i českých osobností zvláštní cenu AČFK za dlouholetou spolupráci při zajišťování Letní filmové školy. Jste jeden z mála oceněných osobností, které se nepohybují přímo v oblasti kinematografie nebo filmových klubů. Co pro Vás tato cena znamená?

Myslím, že každá cena, kterou člověk dostane, tak je příjemná. Beru to jako poděkování nejen mě, ale i mým kolegům, kteří se se mnou spolupodíleli na přípravách výstav. Byl jsem dobrovolným pracovníkem. Nedostal jsem nikdy žádný honorář. Dělal jsem to ze své vůle. Investoval jsem do toho spoustu času a energie, ale pro mě to byla radost. Byl jsem překvapen, že jsem dostal tuto cenu, ale myslím si, že to bylo i proto, že jsem měl tehdy životní jubileum.

Domníváte se, že spojení fotografie a prioritního filmového programu festivalu má své opodstatnění? Co si myslíte o vztahu média filmu a fotografie v současné době?

Které jiné médium má k filmu blíže než-li fotografie? Fotografie je zastavený okamžik. Úžasně se to prolíná. Na každém festivalu má mít fotografie své místo. Mnohokrát jsou fotografie používány ve filmu, takže propojení film a fotografie je přirozené. V současnosti mnozí fotografové začínají filmovat. Mám studenty, kteří fotografovali a přešli na film, a zase mnozí filmaři velmi rádi fotografují a začínají se vyjadřovat fotografií, anebo souběžně s filmem fotografují. Nedávno jsem se zúčastnil výstavy filmařů, kteří fotografují. Uspořádali výstavu a přizvali mě na ni jako hosta.

Jak vnímáte pozici Letní filmové školy mezi řadou jiných kulturních událostí zaměřených plně nebo částečně na médium fotografie?

„Filmovka“ je fenoménem v celé České republice, která má velké renomé mezi mladými lidmi. To je neoddiskutovatelné. Byla by škoda, kdyby měla skončit, nebo kdyby se tato aktivita přerušila. Má to své opodstatnění. Na festivalu nejde o komerční film, je tady spousta filmů, které lze vidět jen na „filmovce“. Mezi mladými lidmi existuje spousta nadšenců, kteří se věnují filmu a nechtějí vidět jen americké krváky, ale zajímá je i alternativní film, mladý film, nízkorozpočtový film, experiment s filmem a taky - co se dařilo Jirkovi - představovat kinematografie ze zemí, o kterých jsme neměli ani představu, jak mají skvělé filmy! Já jsem v sekcích zahraničního filmu objevoval filmy, o kterých člověk nevěděl, a neměl šanci se o nich nikde jinde dozvědět. Proto si myslím, že „filmovka“ měla a má své opodstatnění. Ale i fotografie, která je součástí toho dění...

S výjimkou výstavy Salamandr - prací Evy a Jana Švankmajerových nejsou v programu 34. ročníku Letní filmové školy zařazeny žádné fotografické ani jiné výtvarné výstavy. Zdá se tedy, že dobře zavedená tradice posledních ročníků je vlivem změn souvisejících s novým vedením přerušena. Jak hodnotíte tuto situaci?

Vůbec se mi to nelíbí, protože si myslím, že to bude velké ochuzení celé atmosféry. Je výborné, že tam bude Švankmajer. Fotografie na takové setkání patří.

Můžete něco prozradit o nedokončených plánech výstav, které se měly uskutečnit na 34. ročníku LFŠ v roce 2008?

V tomto roce jsem kromě výstavy Jana Švankmajera přemýšlel o fotografii imaginativní. Přípravovali jsme výstavu Viléma Reichmanna, měl jsem domluvenou Emilu Medkovou a autory, kteří se věnují tomuto druhu fotografie. Oslovil jsem Aleše Kuneše, který slíbil, že připraví svoji vlastní výstavu z doby, kdy dělal velmi zajímavé, imaginativní fotografie, a pak tam měla být výstava studentů Institutu tvůrčí fotografie. Samozřejmě mě to velmi mrzí, že se tyto výstavy neuskuteční.

Co by jste popřál letní filmové škole do dalších let?

Přál bych si, aby Letní filmová škola vzkvétala a měla dobrou úroveň, ať už to dělá kdokoli. Já myslím, že ani Jirka Králík, ani já nebo kdokoli jiný není nenahraditelný. Každý si vytvoří svoji koncepci a svůj image určité aktivity. Přeji, ať se to podaří, ať jsou lidé spokojení, ať přijede hodně návštěvníků, ať je tam krásná a tvořivá atmosféra. Ať zažijí něco neopakovatelného. Co víc si přát...

Poznámka autora: Rozhovor s Jindřichem Štreitem byl zaznamenán 19. července 2008 v Sovinci. Otázky pokládal Marek Malůšek.

20. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI 22. – 30. ČERVENCE 1994

20. jubilejní ročník Letní filmové školy v Uherském Hradišti navázal na zkušenosti z předešlého 19. ročníku, ve kterém proběhly podstatné organizační i programové změny. Ty si kladly za cíl zvýšení zájmu veřejnosti o festival. Po organizačním neúspěchu, který se projevil po návratu Letní filmové školy do Uherského Hradiště v roce 1992, bylo nezbytné pokračovat a provést celou řadu dalších změn i v tomto roce.

Jedním ze zásadních opatření bylo také zavedení paralelního doprovodného programu, který úzce navazoval a posiloval jednotlivé programové cykly. Tato změna s sebou nese také počátek tradice pořádání fotografických výstav na Letní filmové škole.

Doba konání Letní filmové školy byla prodloužena o jeden den, oproti všem předešlým ročníkům začínal program trochu netradičně už v pátek 22. července 1994 v 16.00 hodin. Mezi hlavní programové cykly 20. ročníku Letní filmové školy patří Současný světový film, Karlovy Vary 1994, Duchovní film, Neznámá teritoria - Skandinávie a Taiwan. Stejně jak v loňském roce bylo posíleno téma tradiční české kinematografie a soudobého českého filmu. Na programu byly také retrospektivy významných českých a světových tvůrců. Podruhé byl do programu zařazen cyklus Zlatý fond světové kinematografie. Významné bylo také téma Totalitní filmový jazyk, ve kterém byly promítnuty filmy kontroverzní německé fotografky a režisérky **LENI RIEFENSTAHLOVÉ**.

Hlavními hosty 20. Letní filmové školy byli anglický režisér Lindsay Anderson, autor fascinující trilogie filmů Koyaanisqatsi, Powaqatsi a Naqoyqatsi, Godfrey Reggio spolu

s českým střihačem jeho filmů, panem Miroslavem Jankem, a švédský režisér Jan Troell. Od předešlého ročníku opět vzrostl zájem o nekomerční tvorbu, a to především u mladých lidí. Letní filmovou školu navštívilo 650 akreditovaných účastníků. Za akreditace zaplatili účastníci 292 Kč. Za tuto úhradu dostali také speciální publikaci sestavenou k 20. ročníku Letní filmové školy ve spolupráci s Národním filmovým archívem v Praze a členský průkaz filmového klubu na novou sezónu. Za noc v hotelu v Uherském Hradišti mohl účastník zaplatit částku od 100,- do 140,- Kč, za přespání ve vlastním spacáku v blízké hale Slovácké Slávie pak 25,- Kč.

Promítalo se stejně jako v předešlém roce ve dvou kinosálech, v kině Hvězda a v kině Mír. Celkem bylo uskutečněno 140 projekcí a sedm doprovodných akcí. Na 20. Letní filmové škole byly poprvé uvedeny také tři výstavy, z toho byly dvě výstavy fotografií.

Režisér Jan Troell a Jiří Králík
ve foyer kina Hvězda. V pozadí
je vidět část výstavního prostoru
s fotografiemi Jindřicha Štreita.

Foto Aleš Duda (1994).

Možnost uvádění fotografických a dalších výtvarných výstav byla v počátcích Letní filmové školy podmíněna zřízením vlastních výtvarných prostor, které by byly snadno dostupné, ba přímo spjaté s festivalovým děním a prostorem kina. Tak se stalo v červenci 1994, a ve foyeru kina Hvězda byla zařízena galerie, která je v prakticky nezměněné podobě využívána dodnes. Jejím základem byly po dlouhá léta amatérsky vyrobené výstavní rámy o rozměru 110 x 80 cm, které sestávaly z dřevotřískové desky a nejdříve skleněné, později plexisklové desky, na které byly velmi brzy znát stopy opotřebení. Prostor galerie byl i v původní podobě poměrně rozsáhlý, zahrnoval možnost zavěšení až 30 výstavních ráků. Převážná část expozice byla osvětlena směrovým osvětlením. Již dříve, před oficiálním otevřením galerie, vystavovala Městská kina v prostorech kina Hvězda např. fotografie bratrů Šimona a Michala Cabanových nebo fotografickou tvorbu Jana Tesaře. Historicky první výstavou fotografií na Letní filmové škole v Uherském Hradišti byla

Jindřich Štreit před částí výstavy
Zamřížovaný svět.

Foto Miloš Fikejz (1994).

výstava významného českého fotografa, pedagoga a organizátora kulturních akcí **JINDŘICHA ŠTREITA**. V nově otevřené galerii ve foyeru kina Hvězda prezentoval aktuální soubor *Zamřížovaný svět*, který vytvořil v roce 1992 v ženské věznici v Pardubicích. Na Letní filmové škole byl tento cyklus vystaven pod zjednodušeným názvem *Ženská věznice*. Další soubor fotografií *Farma*, který vznikl v letech 1992 – 1993 v Selském dvorci u rakouského Eggenbergu, vystavil Jindřich Štreit v prostorech knihkupectví Portál na Mariánském náměstí. Výstavy nebyly zahájeny obvyklým způsobem v prvních dnech Letní filmové školy. Vernisáž proběhla již dříve, 3. července 1994. Na této výstavě prezentoval Jindřich Štreit kolem 120 černobílých fotografií.

Další výtvarnou výstavou uvedenou na 20. Letní filmové škole byla výstava grafik olomouckého výtvarníka Jana Jemelky.

21. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI 21. – 30. ČERVENCE 1995

V pořadí 21. Letní filmová škola začínala poněkud neobvyklým způsobem, dernisází výstavy fotografií fotografa **JINDŘICHA ŠTREITA**. Jeho rozsáhlý dokumentární soubor černobílých fotografií, Lidé olomouckého okresu 90. let 20. století očima Jindřicha Štreita, doputoval do Uherského Hradiště po předchozích zastávkách v Olomouci, Vsetíně, Ostravě, Chebu a Brně a návštěvníci jej mohli zhlédnout ve foyeru kina Hvězda v průběhu celého měsíce července. Tento soubor fotografií vznikl od roku 1993 za podpory města Olomouc a je výsledkem dvou let práce a výběru z téměř 24 tisíc pořízených snímků. Soubor obsahoval kolem stovky fotografií a uzavírá jej kniha vydaná v roce 1995. Dernisáž výstavy byla záměrně naplánována na druhý den Letní filmové školy - sobotu 22. července - a byl jí přítomen i sám autor Jindřich Štreit. Příznivou atmosféru dernisáže podporovala i skupina Jazz Angeles Petra Kovaříka z Uherského Hradiště.

Na ukončenou výstavu fotografií Jindřicha Štreita, který na filmové škole zůstal až do úterý, navazovala v neděli 23. července v 19.00 hodin vernisáž další výstavy fotografií pražského fotografa **JANA ŠILPOCHA**, pod názvem Obyčeje. Vernisáž provázela věhlasná horňácká cimbálová muzika Mirka Minkse. Jan Šilpoch navštěvoval od roku 1982 oblast Horňácka, především obec Velká nad Veličkou, kde dokumentoval fašankové obchůzky a další tradice a lidové zvyky. Z tohoto prostředí také pocházela jedna část vystavených snímků. Další část fotografií s podobnou tématikou byla pořízena v okolí Dolních Bojanovic. Autor tak předkládal divákům kontrast dvou regionů, chudého Horňácka

a úrodného a bohatého Podluží. Výstava zahrnovala 60 černobílých zvětšenin 30 x 40 cm adjustovaných do vlastních dřevěných ráků. Jan Šilpoch (1957) se narodil v Berouně, žije a pracuje v Praze. Od roku 1982 pracuje jako profesionální fotograf. Fotografoval pro časopisy Mladý svět, Reflex, Týden a Hospodářské noviny. V současné době spolupracuje s nakladatelstvím Vltava-Labe-Press. Jeho fotografie byly několikrát oceněny v soutěži Czech Press Photo. Spolupracoval na některých projektech Břetislava Rychlíka.

Jan Šilpoch při instalaci výstavy
ve foyer kina Hvězda.

Foto Miloš Fikejz (1995).

Ve vitrínách po obvodu kopule ve foyeru kina Hvězda byla k vidění další zajímavá výstava fotografií. Filmový režisér **JAROMIL JIREŠ** zde vystavil své černobílé fotografie z šedesátých let, dokumentující natáčení filmu Žert, Valérie a týden divů a jeho dalších snímků. Jednalo se o dokumentární fotografie a portréty, černobílé zvětšeniny do rozměru 13 x 18 cm.

Jaromil Jireš instaluje své fotografie
do vitrín ve foyer v kině Hvězda.

Foto Miloš Fikejz (1995).

V kině Mír měli účastníci Letní filmové školy jedinečnou možnost poznat písničkáře, spisovatele a dokumentaristu **JANA BURIANA** také jako fotografa. Představil zde svůj soubor barevných cestopisných fotografií z Islandu pod názvem Kry, kostely a síra.

Jan Burian navštěvuje Island od začátku devadesátých let, pracuje zde dokonce jako občasný průvodce. Fotografie prezentované na této výstavě souvisely s přípravou cestopisu *Sága o cestě na Island*, kterou Burian vydal v roce 1995 v nakladatelství Primus. Jan Burian pojal vernisáž fotografií jako islandský večírek. Součástí byla i beseda, a samozřejmě také několik písní v jeho podání.

Fejeton Jana Lukeše na titulní stránce prvního čísla pátečních Filmových listů byl otištěn s příznačným názvem „Filmy a nic víc?“. Fotografické výstavy na 21. Letní filmové škole ještě neměly zakořeněný svůj inspirační zdroj v programových cyklech, ale i tak vyvábily dobrý základ pro vznik tradice stabilní součásti programové nabídky této zatím stále především filmové akce.

Jindřich Štreit po vernisáži výstavy *Lidé olomouckého okresu* v kině Hvězda. Foto Miloš Fikejz (1995).

21. Letní filmovou školu navštívilo 790 účastníků, a tento počet již hraničil s kapacitou kina Mír a kina Hvězda. Měsíc před zahájením letní školy muselo být dokonce z důvodu nedostačující kapacity 300 vážných zájemců odmítnuto. Za akreditaci v tomto roce účastník zaplatil poplatek 600,- Kč. Byly zvoleny následující programové cykly: *Hudba a film*, *Film a surrealismus*, *Totalita a film II*, *Africký film*, *Ozvěny filmových festivalů* a další, již tradiční, témata. Hosty tohoto ročníku byli rakouský režisér Michael Haneke, polský hudební skladatel Zbigniew Preisner a celá řada domácích filmových tvůrců a herců. Celkem bylo uskutečněno 150 projekcí a několik dalších koncertů a besed v rámci doprovodného programu, včetně šesti fotografických a výtvarných výstav.

Kromě výstav fotografií Jana Šilpocha a Jaromila Jireše si mohli diváci ve foyeru kina Hvězda také prohlédnout kovové a svařované plastiky sochaře Jaroslava Válka z Veselí nad Moravou. Z jeho ateliéru pochází výroční ceny Asociace českých filmových klubů, které jsou od roku 2000 předávány významným osobnostem české a světové kinematografie a kulturní scény. Tuto cenu obdržel z rukou Jiřího Králíka v roce 2006 také Jindřich Štreit.

Dále byla návštěvníkům filmové školy k vidění v prostorech Střední uměleckoprůmyslové školy výstava surrealistických skupin A.I.V. a Pražské surrealistické skupiny pod názvem *Velký detail*. Vernisáž této výstavy proběhla 24. července 1995 v 15.00 hodin.

22. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI

26. ČERVENCE – 4. SRPNA 1996

Na 22. ročník Letní filmové školy se do Uherského Hradiště vypravilo 1200 akreditovaných účastníků. Vzhledem k takovému navýšení zájmu bylo jediným možným řešením další rozšíření promítacích sálů a zavedení souběžné Letní filmové školy ve Starém Městě u Uherského Hradiště v místním kině Sputnik. Promítalo se již ve 4 sálech. Uherské Hradiště poprvé navštívil britský režisér Terry Gilliam. Mezi další významné zahraniční hosty patří například Julian Temple, Amos Poe, Ken Loach, Grzegorz Królikiewicz nebo bratři Quays. Diváci si mohli vybírat z celkem 150 celovečerních a dalších 50 krátkých filmů.

Legendární český fotograf a pedagog **JINDŘICH ŠTREIT** se stává garantem mnohých fotografických výstav Letních filmových škol. V tomto roce představil na Letní filmové škole společnou výstavu fotografií svých studentů ze dvou nejvýznamnějších českých vzdělávacích institucí v oblasti fotografie, Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko - přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě a katedry fotografie pražské FAMU pod názvem **ATELIÉR JINDŘICHA ŠTREITA**. Nejednalo se o společný projekt, nýbrž o výsledek dvou odlišných způsobů pedagogického působení Jindřicha Štreita na své studenty na dvou různých fotografických školách. Zařazené fotografie studentů pražské FAMU byly výsledkem týdenních výukových pracovních pobytů, které Štreit pořádal na Sovinci a v okolí. Vystavující za katedru fotografie FAMU: Pavla Hrachová, Vukašin Latinovič, Libuše Rudinská, Elke Schulze - Bisping, Zdeněk Stolbenko, Daniel Šperl. Opavská část této výstavy byla sestavena výběrem z rozsáhlejšího projektu Lidé Hlučínska devadesá-

tých let 20. století, na němž studenti Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě pod vedením Jindřicha Štreita a dalších pedagogů dlouhodobě pracovali. Z více než 28 fotografií zapojených do tohoto projektu představili na výstavě v Uherském Hradišti své fotografie studenti Institutu tvůrčí fotografie Petr Karola, Martin Popelář, Tomáš Pospěch, Evžen Sobek, Lucie Škvorová a Petr Vilgus. Jejich dokumentární fotografie kombinují konkrétní sociologickou výpověď, která poukazuje na charakteristické rysy životního stylu lidí v obcích Hlučínska s obecnějšími společenskými jevy a fenomény. Vybrané práce zvolených autorů poukazují na široký tematický záběr a vysokou kvalitativní úroveň tohoto projektu. Celá výstava byla sestavena z více než šedesáti zvětšenin a byla otevřena vernisáží ve foyer kina Hvězda 26. července 1996, kterou zahájili společně vedoucí Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko – přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě prof. Vladimír Birgus a vedoucí katedry fotografie FAMU v Praze prof. Miroslav Vojtěchovský. Tato výstava byla bezesporu ústřední výstavou 22. ročníku Letní filmové školy. K výstavě byl vydán v nákladu 1000 kusů jednoduchý a přehledný katalog s grafickou úpravou Vojtěcha Bartka. Po premiéře v Uherském Hradišti byla tato výstava prezentována i na dalších místech v České republice a Polsku. Jedná se o historicky první společnou studentskou výstavu uvedenou na Letních filmových školách.

Miroslav Janek s Jaromilem Jirešem
při výběru fotografií pro jeho výstavu.

Foto Miloš Fikejz (1995).

Rozsahem značně menší výstava fotografií dlouholetého pracovníka Národního filmového ústavu, filmového encyklopedisty a fotografa **MILOŠE FIKEJZE**, byla instalována ve vitrínách po obvodu foyeru kina Hvězda. Nesla název Sto portrétů filmových osobností a byla sestavena z černobílých zvětšenin do rozměru 13 x 18 cm. Dle dochovaných informací doprovodil obě vernisáže písni překladatel a písničkář Jiří Dědeček.

Dále si mohli účastníci Letní filmové školy v prostorech foyeru Kina Hvězda prohlédnout výstavu soch a obelisků sochaře Pavla Opočenského.

23. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V JIHLAVĚ

25. ČERVENCE – 3. SRPNA 1997

Kino Hvězda i Mír byly zásadním způsobem poškozeny rozsáhlými povodněmi, které v roce 1997 postihly spolu s řadou dalších míst a měst České republiky také Uherské Hradiště. Sál kina Hvězda je i přes zabezpečení protipovodňovým systémem zaplaven až do výše třinácté řady, plátno je pod vodou téměř do výše 1,5 m. To se stalo v době vrcholných příprav na 23. ročník Letní filmové školy. Kina byla z rozhodnutí okresního hygienika na několik týdnů uzavřena z důvodů asanace, prostředí Uherského Hradiště bylo značně zdevastováno a ulice zapáchaly. Vše naznačovalo tomu, že filmová škola nebude, případně bude její termín odložen. Organizátorům tak hrozila značná finanční ztráta. Teprve týden před zahájením celé akce došlo k rozhodnutí, že se konat bude, ale ne v postiženém Hradišti, ale v Jihlavě. V rekordním čase bylo v Jihlavě zajištěno ubytování pro 1500 účastníků a připravena projekce v pěti kinosálech. Do Jihlavy se přesunul celý organizační štáb filmové školy. To samozřejmě výrazným způsobem ovlivnilo celou organizaci i připravovaný program. Muselo dojít k redukci a zjednodušení připravované koncepce a k navýšení počtu kinosálů. Novým podmínkám musel být také do značné míry upraven celý doprovodný program, včetně připravovaných výstav. V Jihlavě se nakonec uskutečnila pouze jedna výstava.

Společná fotografická výstava autorů **ANDREJE BÁNA, DANY KYNDROVÉ, MARKÉTY LUSKAČOVÉ** a **JINDŘICHA ŠTREITA** doplnila jeden z ústředních programových cyklů Film a náboženství. Všechny čtyři autory společně pojí velké téma poutních míst

a poutníků. Vzniklo zde tak zajímavé srovnání odlišných přístupů ke stejnému tématu. Současnější i více kritické a neklidné snímky Andreje Bána si tak mohli účastníci filmové školy prohlédnout vedle fotografií mizejícího starého světa Markéty Luskačové, nebo výběru snímků z dlouhodobého projektu Poutní místa Dany Kyndrové či dalších fotografií Jindřicha Štreita s jeho tradičním hlubokým citem pro lidskost a výpravnost jednotlivých záběrů. Téma spirituality a religiozity se průběžně prolíná celou řadou fotografických projektů Jindřicha Štreita. Soubor vystavený v Jihlavě je výsledkem autorského výběru.

Slovenský fotograf a reportér Andrej Bán pracoval na fotografickém cyklu Poutníci průběžně od roku 1990. V letech 1995 až 2001 části tohoto souboru prezentoval v celé řadě míst Slovenské a České republiky. V roce 1996 představil Poutníky také v Galerii Jiřího Myrona v Ostravě, která je výsledkem spolupráce Institutu tvůrčí fotografie SU FPF v Opavě s Národním divadlem moravskoslezským v Ostravě, a ve stejném roce také v Praze v Pražském domě fotografie. Poutníci jsou jedním z prvních velkých projektů, které Bán zpracoval. Zkoumá svým osobitým viděním změny, které přinesla porevoluční doba devadesátých let, soustředí se na kontrast komerce a spirituality, hledá souvislosti mezi masovostí poutních setkání a individualitou poutníků.

Pohledy na místa konání
23. Letní filmové školy v Jihlavě.

Foto archiv LFŠ (1997).

Dana Kyndrová zpracovávala kromě tématu poutníků také řadu dalších projektů. Vytvořila kritický až ironický dokument zachycující průběh komunistických slavností, dokumentovala odchod sovětských vojsk z České republiky, vytvořila soubor o životě lidí v Podkarpatské Rusi a řadu dalších fotografických cyklů. V polistopadové době, kdy se stalo téma poutníků středem pozornosti mnoha fotografů, jej dočasně opustila.

Markéta Luskačová vystavovala své fotografie v souvislosti s Letní filmovou školou poprvé. Některé životopisy autorky uvádějí, že její soubor poutníků a poutních míst, který

vznikal od roku 1967 na venkovských poutích středního a východního Slovenska, měl původně posloužit jako obrazová příloha diplomové práce při jejích studiích sociologie na Karlově univerzitě v Praze. Dle slov Markéty Luskačové je tato informace značně zkreslená a nepřesná. V podmínkách rostoucí ideologie a stále větší náboženské nesvobody jí fascinoval svět, ve kterém ještě chodili lidé v průvodu v čele s křížem a zpívali kancionály a duchovní písně. Takové výjevy už bylo možné spatřit jen na východním Slovensku a Luskačová je chtěla zachytit a zdokumentovat. To vnímala jako své největší poslání, kvůli kterému byla dokonce rozhodnuta studia sociologie přerušit. V důsledku vlivu svého pedagoga, a později také životního druha, studium dokončila a jeho vyvrcholením byl právě soubor dokumentárních fotografií poutníků, na jehož základě vypracovala Luskačová také související diplomovou práci. Částečný vliv na výsledek práce měli i rodinný přítel Josef Sudek a fotograf Josef Koudelka, kteří byli pro Luskačovou prvními mentory i poradci v její fotografické činnosti.

Soubor o slovenských poutnících byl v bývalé Československé republice poprvé vystaven už v březnu 1971 v pražském Divadle Za branou, a pak v červnu 1972 spolu s pracemi Pavla Štechy a Ivo Gila v Roudnici nad Labem na výstavě sociologicky orientovaných dokumentárních fotografií. Znovu byl pak uveden až počátkem devadesátých let v Levoči v době, kdy ještě stále žila Luskačová v Londýně. Zůstalo zde povědomí o vzniku dokumentace, kterou zde o dvacet let dříve provedla. O něco později byl tento soubor v celém rozsahu vystaven v Bratislavě, v Praze v Domě u kamenného zvonu a také v kině Hvězda v Uherském Hradišti. Na Letní filmové škole v Jihlavě byla vystavena jen malá část z tohoto obsáhlého souboru. Fotografie poslala Luskačová z Londýna v krabici na adresu Jiřího Králíka a žádala jej o potvrzení doručení zásilky. Tak se nestalo. Vzpomíná na své překvapení, když o pár dnů později viděla ve zpravodajství uvedenou fotografii psa, který plave středem ulice v centru Uherského Hradiště... Tato fotografie Petra Joska byla oceněna v soutěži Czech Press Photo v roce 1997 první cenou v kategorii aktualita.

Výstava byla nainstalována v náhradních prostorech foyeru kina Dukla. Ani jeden z autorů se bohužel Letní filmové školy nemohl osobně zúčastnit. Autorem koncepce a volby autorů této výstavy je Jiří Králík a Jindřich Štreit. K programovému cyklu Film a náboženství vyšel v nákladu 2000 kusů speciální katalog, který obsahoval texty související s programem a také reprodukce fotografií a medailonky všech vystavujících fotografů.

Přes všechny komplikace měl 23. ročník Letní filmové školy opět větší účast než v předchozím roce. Do Jihlavy přijelo celkem 1500 účastníků, aby zhlédli celkem 220 filmových projekcí. Poprvé se také podařilo vydat programový katalog.

24. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI

24. ČERVENCE – 2. SRPNA 1998

Měsíc před zahájením Letní filmové školy byla ve foyeru kina Hvězda uvedena výstava 120 fotografií čtrnácti autorů s příznačným názvem Rok poté, která dokumentovala povodňovou katastrofu a její tragické následky z předešlého roku.

Zájem veřejnosti o Letní filmovou školu stále rostl. V roce 1998 ji navštívilo 2000 akreditovaných účastníků. Hlavními programovými cykly byly Film a divadlo, Film a vesnice, 100 let české kinematografie, Rok 1968 - rok revoluce a Mexický a chilský film. Absenci zahraničních hostů nahradila účast domácích filmových legend jako Otomar Krejča, Jiří Menzel nebo Vojtěch Jasný. Poprvé se Letní filmové školy zúčastnil také ministr kultury České republiky. Projekce probíhaly souběžně na pěti místech, v kině Hvězda, Klubu kultury, ve Slováckém divadle, v kině Mír a ve Slovácké boudě uprostřed Smetanových sadů. Přibýly také nové prostory vhodné pro pořádání výstav. Převážná část uskutečněných výstav podporovala či volně doplňovala programové cykly festivalu. Letní filmová škola pozvolna dostává svou definitivní podobu.

V centrálním prostoru Letní filmové školy v kině Hvězda byla uvedena výstava k programovému cyklu Film a vesnice. Fotografie zde společně vystavovali tři autoři.

Prvním byl **JINDŘICH ŠTREIT**, který představil výběr fotografií ze svého ústředního souboru Vesnice je svět. Jedná se o první a zřejmě také nejrozsáhlejší Štreitův soubor, který prochází napříč celou jeho tvorbou. Téma vesnice Jindřich Štreit publikoval v knize Vesnice je svět vydané v roce 1993. Na filmové škole vystavil neobvykle sestavený soubor

fotografií pořízených v Německu, Rakousku, Francii, Velké Británii, Rusku, Maďarsku a samozřejmě také v České republice.

Dalším autorem byl mladý architekt a fotograf **KRYŠTOF BLAŽEK** (1977), který na této výstavě prezentoval soubor 20 černobílých zvětšenin dokumentujících vesničku Libčeves v Českém Středohoří. Blažek na zakázku této obce zpracoval dokumentárně sociální fotografickou studii, jejíž výsledný výběr byl vystaven na filmové škole. Kryštof Blažek studoval Soukromou střední uměleckou školu designu a architekturu na VŠUP v Praze. Své fotografické práce konzultoval s Pavlem Štechou a Jaromírem Čejkou. Tématu venkova se věnuje dodnes. Se svým otcem sociologem Bohuslavem Blažkem vydali v roce 2004 knihu *Venkovy - anamnéza, diagnóza, terapie*, ve které nezaujatým a mírně kritickým pohledem srovnávají vesnickou „architekturu bez architektů“ v lokalitách Severních, Středních a Jižních Čech.

Portréty Jindřicha Štreita a Jana Buriana v prostředí 24. Letní filmové školy v Uherském Hradišti. Foto Aleš Duda (1998).

Třetí autor fotografií této společné výstavy se také pojí k obci Libčeves. Starosta této obce a spoluzakladatel Školy obnovy venkova Ing. Michal Pospíšil CSc. vybral a nazvěřoval z archívu svého otce **JANA POSPÍŠILA** černobílé fotografie s portréty obyvatel rómských vesnic na Východním Slovensku. Profesor Jan Pospíšil byl vědeckým pracovníkem v oblasti veterinární nukleární medicíny a fotografii se věnoval pouze ve svém volném čase. Způsob, jakým zachytil tváře na svých fotografiích, byl přímočarý a nestrojený, připomínající sociologické studie kulturní antropologie.

Autory této společné výstavy vybral a oslovil Jiří Králík. Vernisáž proběhla v úterý 28. července 1998 v 19.00 hodin spolu s besedou na téma Film a venkov. O úvod se postaral Bohuslav Blažek. Následovala projekce studentského filmu *Moravská Hellas* Karla Vachka. K této výstavě vyšel velmi zdařilý katalog s texty Bohuslava Blažka, Berta Kisje-

se, Rudolfa Adlera a Dušana Hanáka. Katalog byl bohatě ilustrován fotografiemi výše uvedených autorů a také fotografiemi Martina Martinčka a Vlada Vavreka.

Další výstava fotografií doplňovala programový cyklus Rok 1968 - rok revoluce. V nově využívaném výstavním prostoru na ochozu foyeru Klubu kultury byl představen výběr z díla brněnského fotografa a amatérského filmaře **JANA BERANA** (1913 – 2003) pod názvem Osudové osmičky. Výstava mapovala důležité historické okamžiky naší země. V Beranových fotografiích se mísí smysl pro zachycení jedinečnosti okamžiku, cit pro absurditu a humor a technická dokonalost. Jan Beran se věnoval od roku 1923 dokumentární a portrétní fotografii. Od roku 1960 působil v kulturním vzdělávacím centru v Brně jako metodik výuky uměleckých předmětů. Zúčastnil se více než 400 výstav doma i v zahraničí. Jeho fotografie jsou zastoupeny v Moravské galerii Brno i v dalších sbírkách. Tuto výstavu zajišťoval Jindřich Štreit.

Už podruhé se v Uherském Hradišti jako fotograf prezentoval známý písničkář, spisovatel a dokumentarista **JAN BURIAN**. Pro jeho komponovaný pořad a vernisáž, která proběhla 26. července 1998 v 19.00 hodin, bylo tentokrát připraveno speciální místo, do té doby nevyužívané sklepení pod kinem Mír. Tento prostor měl být postupně přebudován na útulnou studentskou kavárnu. K tomu ale bohužel i s přispěním záplav nikdy nedošlo. Jan Burian podnikl spolu s českým filmovým dokumentaristou a scénáristou Pavlem Kouteckým dvě expedice do opuštěného polorozpadlého ledkového dolu v Santa Lauře v Chile. Na první z nich v roce 1996 vytvořil Burian sérii barevných fotografií a výběr těchto snímků vystavil na filmové škole pod názvem Santa Laura 98. Tentokrát se nejednalo o cestopisné fotografie, ale o výtvarné až abstraktní záběry pracujících s proměnou prostředí vlivem působení času a relativitou existence. Výstavu tvořilo 30 velkoformátových barevných zvětšenin. Fotografie jsou v současné době umístěny v muzeu a rodném domě českého botanika, cestovatele a objevitele Tadeáše Henkeho v Líšném v Severních Čechách. Část fotografií také posloužila jako ilustrace k Burianově knize Chilský deník aneb Cautiverio, která vyšla v roce 1998. Výstavou byl podpořen programový cyklus Mexický a chilský film.

Kromě fotografických výstav mohli návštěvníci 24. Letní filmové školy zhlédnout také výstavu karikatur Vladimíra Jiráňka umístěnou v Klubu kultury a komponovanou výstavu pod názvem Pocta Ester Krumbachové, kterou z pozůstalosti této osobnosti českého filmu sestavil Martin Fišer. Výstava Pocta Ester Krumbachové byla zahájena vernisáží ve foyeru Slováckého divadla 25. července 1998.

25. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI

23. ČERVENCE – 1. SRPNA 1999

Hlavními tématy jubilejní 25. Letní filmové školy byl Iránský film, Film a výtvarné umění, Film a 20. století a další tradiční programové cykly. Stěžejními hosty byli maďarská režisérka Ildiko Enyedi a filmař a mediální umělec Werner Nekes. Do Uherského Hradiště přijelo 2250 účastníků, promítnuto bylo 160 celovečerních a 200 krátkometrážních filmů. Promítá se na pěti místech, V kinech Hvězda a Mír, v Klubu kultury, Slováckém divadle, Orlovně a ve Slovácké boudě. V pondělí 26. července byl promítnut kultovní Antonioniho film Zvětšenina, v úterý 27. července dokument Jana Špáty o Jindřichu Štreitovi Mezi světlem a tmou. Nebývale se také rozrostla pestrost nabídky doprovodného programu, její velká část je přístupná i neakreditované veřejnosti.

V souvislosti s programovým cyklem Film a výtvarné umění byla ve foyeru kina Hvězda uvedena fotografická tvorba významného filmového scenáristy, režiséra, pedagoga a také fotografa **DUŠANA HANÁKA**, který se prezentoval souborem barevných výtvarných fotografií. Dušan Hanák začal systematicky fotografovat začátkem 90. let a na filmovou školu přivezl fotografie z posledních čtyř let, zejména ze zahraničních cest, souvisejících s uváděním jeho filmů v San Franciscu, Yamagatě, Istanbulu a jinde. Tématem jeho fotografií byla dle jeho slov narušená mezilidská komunikace a sledování nesrozumitelných vzkazů, utopených v moři informací. Garantem této výstavy byl Jindřich Štreit. V prostoru foyeru měl své fotografie původně vystavovat i další autor, kameraman a režisér Karel Slach. Bohužel se nepodařilo včas výstavu zajistit.

Dušan Hanák před svou fotografií ve foyer Kina Hvězda.
Foto Aleš Duda (1999).

Zahájení výstavy Dušana Hanáka v projekčním sále kina Hvězda. Jindřich Štreit, Dušan Hanák, Jiří Králík.
Foto Aleš Duda (1999).

Díky podpoře pražského Goethe Institutu byly ve foyer Slovákého divadla vystaveny fotografie slavného německého filmového režiséra, fotografa a producenta **WIMA WENDERSE**. Výstava nesla jednoduchý název Wim Wenders Photos a centrála Goethe Institutu ji od roku 1996 vystavoval na mnoha místech celého světa. K výstavě byl ve stejném roce vydán i katalog. Wenders vytvořil tento soubor při své cestě napříč Austrálií. Širokoúhlé barevné fotografie pořízené na středoformátovou širokoúhlou kameru zachycovaly převážně rozlehlou australskou krajinu a pouště, okolí opuštěných cest a také melancholické záběry městské krajiny. Tuto výstavu objevil Jiří Králík při návštěvě festivalu v Kyjevě a na základě jeho dobrých vztahů s Goethe Institutem byla zapůjčena pro Letní filmovou školu do Uherského Hradiště.

Zajímavá výstava fotografa a absolventa Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě **MARTINA PLITZE** pod názvem Zaniklá pražská kina byla instalována v předsálí Lidového domu, dnešní Orlovny. Tento prostor byl pro účely filmové školy v roce 1999 využíván poprvé. Plitzův koncepční projekt Zaniklá pražská kina byl prvně vystaven v roce 1998 na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech. Instalace sestávala z centrálního plakátu o rozměrech přibližně 2 x 1,5 m, který připodobňoval tradiční programy pražských kin a dvanácti dalších fotografií zobrazujících štíty a různé detaily starých pražských kin. Centrální plakát obsahoval další snímky dokumentující stav a proměnu pražských kin. Tato výstava je v současné době znovu oživena, nedávno ji bylo možné vidět na několika místech v Praze a okolí.

Důležitou událostí tohoto ročníku je zahájení spolupráce Letní filmové školy se Slovákým muzeem a Galeríí Slovákého muzea. Prvním velkolepým společným projektem byla doprovodná výstava k programovému cyklu **FILM A VÝTVARNÉ UMĚNÍ**, která byla

zahájena vernisáží v sobotu 25. července v 19.30 hodin. Rozsáhlá expozice zaplnila oba sály Galerie Slováckého muzea. Horní sál byl sjednocen koncepcí jak malují a fotografují filmoví režiséři, v dolním sále byly zastoupeny výtvarné práce některých členů skupiny Tvrdohlaví a celé řady dalších významných českých výtvarníků a fotografů.

Z oblasti fotografie zde bylo uvedeno 14 snímků **JIRÍHO DAVIDA** z cyklu Moji rukojmí, který vznikl v roce 1989, a dále dvě samostatné barevné fotografie, Tvář a Obálka. **JINDŘICH ŠTREIT** vystavil osm černobílých fotografií z rozsáhlého a významného dokumentárního projektu Lidé Hlučínska devadesátých let 20. století, který vznikl na půdě Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko – přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. Do tohoto projektu, který se uskutečnil ve druhé polovině devadesátých let, byla zapojena řada pedagogů a studentů Institutu tvůrčí fotografie. Dále zde byla k vidění barevná fotografie **PETRA NIKLA** nazvaná Chobotnice. Z režisérů se jako fotograf představil **MIROSLAV JANEK** výběrem 16 černobílých fotografií z obsáhlejšího souboru Topoló. Dalším režisérem, který představil své fotografické práce, byl **VOJTĚCH JASNÝ**.

Jindřich Štreit a jeho fotografie
na výstavě v Galerii Slováckého muzea.
Foto Aleš Duda (1999).

Dále zde vystavil obrazy z připravovaného cyklu Na závěr milenia Jiří Anderle, jednou grafikou byl zastoupen Vladimír Boudník, Tomáš Císařovský vystavil portréty, Stanislav Diviš uvedl čtyři obrazy ze souboru Katedrály, Milan Grygar se prezentoval svými „zvukovými obrazy“ Černobílé kontrapunkty, Jan Jedlička vystavil několik barevných akvatint, Stanislav Kolíbal tři kresby a kombinované techniky. Z tvorby Kamila Lhotáka byly pro tuto výstavu zapůjčeny ze sbírek Moravské galerie v Brně obrazy Na závodní dráze, Krajina s terčem a Krajina v měsíčním svitu. Zdeněk Lhotský vystavil skleněné objekty, František Matoušek uvedl pět obrazů – portrétů žijících českých malířů. Karel Nepraš krom dalších uvedených exponátů zaujal návštěvníky instalací Sněhurka a sedm trpaslíků na nádvoří galerie. Roli Sněhurky v tomto případě k velké spokojenosti autora

nahradila historická kašna ve středu nádvoří. Ze Správy pražského hradu bylo zapůjčeno několik modelů a dokumentačních fotografií architektury Josipa Plečnika. Michael Rittstein se prezentoval třemi oleji na plátně, René Roubíček vystavil skleněné plastiky, František Skála tři objekty a Joska Skalník tři akryly na plátně. Jan Steklík vystavil kresby a kombinované techniky, Ida Vaculková vystavila sochy ze souboru Archeologická vykopávka, Prostor a lidé, Martin Velíšek se prezentoval třemi velkoformátovými kresbami a spolu s Aurelem Klimtem předvedli také několik rekvizit z filmu O kouzelném zvonu. Jiří Votruba vystavil tři obrazy z cyklu Příběhy a Josef Wagner svůj autoportrét a obraz Strážná věž.

Dokumentarista a režisér Miroslav Janek před svými fotografiemi v Galerii Sováckého muzea.

Foto Miloš Fikejz (1999).

Svou výtvarnou tvorbu na výstavě k programovému cyklu Film a výtvarné umění uvedl také režisér Juraj Jakubisko, který se prezentoval reprodukcemi několika drobných kreseb. Filmový a divadelní architekt a režisér Zdeněk Rozkopal vystavil čtyři „snové“ obrazy, režisér a scénárista Zdeněk Sirový uvedl oleje na plátně, kameraman Martin Štrba tři obrazy a Martin Šulík portréty v akrylovém provedení. Pro výstavu bylo zapůjčeno také sedm objektů z tvorby Jana Švankmajera. Karel Vachek vystavil dva obrazy vytvořené kombinovanou technikou. Jeden z nich, nazvaný Via Lucis, vytvářel Vachek postupně již od doby svého pobytu v emigraci v sedmdesátých letech. Své práce zde vystavil i legendární režisér František Vlácil.

V parku Smetanovy sady v přilehlém okolí kina Hvězda a před budovou Galerie Slováckého muzea byly instalovány obří kamenné sochy Pavla Opočenského. V ulicích Uherského Hradiště byly v souvislosti s touto výstavou umístěny billboardy z projektu Tomáše Císařovského, Jiřího Davida, Stanislava Diviše, Františka Matouška a Jiřího Votruby So Far, So Close: Nokia Road - D1.

V souvislosti s touto velkolepou výstavou proběhla celá řada panelových diskuzí, besed s výtvarníky a také neformálních vernisáží. Jednotliví výtvarníci a režiséři přijížděli do Uherského Hradiště v průběhu Letní filmové školy, někteří zůstali až do konce. V pátek 30. července 1999 dokonce odehrál koncert i legendární rockový big band Krásné nové

stroje duchovního otce a frontmana kapely, ale především výtvarníka, Stanislava Diviše. Ve stejný den vystoupil s výtvarným divadlem Akční písně další výtvarník a člen skupiny Tvrdohlaví Petr Nikl. Především se uskutečnila celá řada projekcí filmů a dokumentů o zúčastněných umělcích, kterým ve většině případů předcházela úvod za účasti režiséra i samotného výtvarníka. Výstavu provázely projekce snímků Rudolfa Adlera, Martina Dostála, Jana Gogoly ml., Tomáše Hejtmánka, Josefa Kořána, Pavla Kouteckého, Judity Křížové, Hany Pinkavové, Alice Růžičkové, Břetislava Rychlíka, Petra Slavíka, Jana Špáty a Karla Vachka.

Výtvarník a hudebník Stanislav Diviš.
Foto Aleš Duda (1999).

K výstavě byl vydán v nákladu 2500 kusů speciální sborník *Film a výtvarné umění*, který sestavila kurátorka výstavy Milada Frolcová společně s Josefem Korvasem a Jiřím Králíkem.

Krom fotografické výstavy Dušana Hanáka byly v sále kina Hvězda k vidění plakáty a výtvarné návrhy Roberta V. Nováka. Z dalších nefotografických výstav je třeba vzpomenout kreslený seriál Štěpána Mareše a Tomáše Baldýnského *Zelený Raul* v Klubu kultury a výstavu olejů a grafík akademického malíře Kristiana Kodeta v Galerii Zeman.

26. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI 21. – 30. ČERVENCE 2000

Pro rok 2000 byly zvoleny programové cykly Film a klaun, mim a komik, Film a mystifikace, Belgický film a Chilský film. V rámci tradičního cyklu Experimentální film bylo promítnuto také několik filmů revolučního výtvarníka a fotografa **MAN RAYE** a francouzského modernisty Fernanda Légera. K tomuto programovému cyklu byla vydána publikace s anotací jednotlivých snímků ilustrovaná záběry z filmů Man Raye. Velká část doprovodného programu pochopitelně upírala svou pozornost k tématu Film a klaun. Jednou z hlavních atrakcí „filmovky“ se stalo cirkusové šapitó, které sloužilo i jako kinosál. Poprvé v polistopadové historii nedošlo k překonání návštěvnosti předešlého ročníku, do Hradiště přijelo o sto lidí méně než v roce 1999. Bylo uskutečněno 279 filmových projekcí. Historicky poprvé byla předána Výroční cena Asociace českých filmových klubů. Obdržela ji filmová historička a kritička Galina Kopaněva. Opět došlo k rozšíření nabídky doprovodného programu a jeho zpřístupnění veřejnosti.

Ve foyeru i v sále kina Hvězda vystavil svůj soubor Cirkus fotograf **JAROSLAV NOVOTNÝ**. Novotný viděl v cirkusovém prostředí symbol svobody, a tak s cirkusem trávil v letech 1977 až 1984 čas svých podnikových dovolenek a fotografoval. Jeho záběry se zajímaly především o běžný život v zákulisí. Výsledný tvar uvedené výstavy byl vybrán z necelých osmi tisíc snímků pořízených kinofilmovou Exactou se širokoúhlým objektivem. Jaroslav Novotný (nar. 1939) studoval původně divadelní režii. Později externě vystudoval fotografii u profesora Jána Šmoka. V srpnu 1969 byl při fotografování zatčen a uvěz-

něn. Po propuštění se musel živit jako topič ve slévárně v Sezimově Ústí. Po roce 1989 fotografoval a psal pro Jihočeské listy. Za své fotografie získal řadu ocenění.

Fotograf Jaroslav Novotný
před svou výstavou
ve foyer kina Hvězda.

Foto Aleš Duda (2000).

V protorech foyer Slováckého divadla si mohli účastníci filmové školy prohlédnout společnou výstavu fotografií **JANA REICHA, MARKÉTY LUSKAČOVÉ, VUKA LATINOVÍČE, ELKE MARIE LATINOVÍČ, JINDŘICHA ŠTREITA** a **ALEXANDRY VAJD**, jejímž kurátorem byl Jindřich Štreit.

Jan Reich v průběhu svého života pracoval mimo řady dalších profesí také jako dělník v cirkuse Kludský. To bylo ještě před jeho přijetím ke studiu fotografie na pražské FAMU v roce 1965. Právě v této době vznikal jeho rozsáhlejší soubor fotografií a portrétů o jedné velké cirkusové rodině. V dalších letech Reich toto téma opustil a zpracovával rozsáhlé fotografické cykly Mizející město, Zátíší a interiéry venkovských obydlí a Krajina. Na Letní filmové škole představil právě své fotografie z cirkusového prostředí.

Markéta Luskačová vystavila soubor fotografií Můj přítel klaun Christof. Podnětem pro vznik tohoto souboru bylo stipendium, které Luskačová získala pro vytvoření dokumentace jistého anglického cirkusu. Ten se ale za podivných okolností, souvisejících mimo jiné i se závislostí jeho ředitele na heroinu, rozpadl. Luskačová pokračovala v přátelství a především v dokumentaci s jedním z klaunů, který zůstal bez práce na ulici. O tomto méně známém souboru Markéty Luskačové věděl Jindřich Štreit, který ho doporučil pro výstavu na Letní filmové škole. Soubor čítal více než deset fotografií. Markéta Luskačová se v roce 2000 Letní filmové školy nezúčastnila.

Vukašin a Elke Marie Latinovič i Alexandra Vajd se setkali s Jindřichem Štreitem při svém studiu fotografie na pražské FAMU. Jindřich Štreit představil fotografie ze svého méně známého cyklu Pierot. Manželé a fotografové Vukašin a Maria Latinovič vystavili foto-

grafie z cirkusového zákulisí.

Alexandra Vajd vystavila soubor fotografií, který vznikl v roce 1996 na FAMU pod vedením Viktora Koláře, u kterého studovala dokumentární fotografie a později mu také dělala odbornou asistentku. Soubor se jmenoval Varieté Praha a dokumentoval varietní prostředí v Lucerně, ve kterém ve druhé polovině devadesátých let vystupovala řada podivných akrobatů, gymnastů, umělců a kejklířů z Ukrajiny, Ruska a dalších východních zemí. V Uherském Hradišti prezentovala výběr 12 fotografií. Alexandra Vajd v současné době vyučuje předmět Autorská kniha na Akademii výtvarných umění v Lublani a od září 2008 povede jako nástupce Ivana Pinkavy spolu se svým manželem Hynkem Altem ateliér fotografie na Vysoké škole uměleckopřemyslové v Praze.

Pohled do projekčního sálu kina Hvězda s instalací fotografií Jaroslava Novotného. Foto archiv LFŠ.

Dvě významné výstavy opět připravilo ve spolupráci s Letní filmovou školou Slováké muzeum, v čele s Miladou Frolcovou. Galerie Slovákého muzea uvedla společnou výstavu s názvem Cirkus ve výtvarném umění, jako podporu programového cyklu Film a klaun, mim a komik. Výstava sestávala z děl Františka Tichého, Jana Beneše, Jiřího Sopka a Jana Baucha. Expozice byla doplněna cirkusovými plakáty ze soukromé sbírky Antonína Hančla.

V prostorech Galerie Slovákého muzea proběhla také výstava malíře a nekonvenčního výtvarníka Otto Plachta. Z nefotografických výstav je možné dále uvést koláže českého herce a spisovatele Miroslava Horníčka v Klubu kultury a grafiky divadelníka, spisovatele, hudebníka a výtvarníka Jiřího Suchého Galerii v Zeman. V blízkých Buchlovicích byla v souvislosti s Letní filmovou školou otevřena výstava kresleného humoru Vladimíra Renčína.

27. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI

27. ČERVENCE – 5. SRPNA 2001

Programovými cykly 27. ročníku filmové školy byly Film a erotika, Film a tanec, Holandský film, Jugoslávský film a další již tradičně se opakující témata. Na Masarykově náměstí zahrála legendární slovinská skupina Laibach. Filmovou školu navštívilo celkem 3000 akreditovaných účastníků. Stěžejními zahraničními hosty byly scénáristka a herečka Catherine Breillat a dvorní kameraman Andreje Tarkovského, Vadim Jusov.

Výstavní prostory kina Hvězda zaplnily fotografie čtveřice autorů propojené tématem programového cyklu Film a Tanec pod názvem **ČTYŘI PODOBY TANCE**. Kurátorem této společné výstavy byl Jindřich Štreit. Fotograf a dnes již absolvent Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, **TOMÁŠ GALLE**, vystavil svůj soubor Diskotéka, který vznikl v letech 1998 - 2000 na velkých techno párty, house a trance párty v Brně. Galle sledoval toto specifické prostředí ze strany nezaujatého pozorovatele a vytvořil tak zajímavou sociologickou studii. Tento soubor připravoval pro studijní předmět Dokumentární publikace u Jindřicha Štreita na Institutu tvůrčí fotografie. V Uherském Hradišti vystavil zvětšeniny 40 x 60 cm na barytovém papíře. Česká fotografka **MARKÉTA LUSKAČOVÁ** vystavovala své práce na Letní filmové škole už potřetí. Tentokrát představila svůj soubor Lidové tance v Anglii. Markéta Luskačová se narodila a studovala v Praze, od poloviny sedmdesátých let žila a fotografovala převážně v Anglii. Právě tam také vznikly částečně v důsledku komerční zakázky její barevné fotografie tanců. Název napovídá, že se jedná jen o tance lidové. Není to ale pravda. Ve skutečnosti soubor obsahoval krom lidových tanců

Barn Dancing – tzv. stodolových tanců i fotografie zachycující řadu situací v souvislosti se společenskými a formálními tanci. Jedná se o jeden z mála souborů, který zpracovala barevně. Markéta Luskačová je jistě vedle Josefa Koudelky a Jindřicha Štreita jednou z významných osobností české dokumentární fotografie.

Přestože své fotografie vystavovala na Letní filmové škole v Uherském Hradišti již potřetí, ještě se jí osobně nezúčastnila. Tak se stalo až v roce 2002, kdy cestovala vlakem z Ostravy a povšimla si spolucestujících, která pročítala Filmové listy. Luskačová přestoupila na jiný vlak a odjela do Uherského Hradiště, kde na Letní filmové škole strávila několik dalších krásných dnů. Několikrát byla na filmovou školu také pozvána jako čestný host.

Dalším vystavujícím autorem byl česko německý fotograf **BJÖRN STEINZ** (1970). Narodil se v Bad Homburgu u Frankfurtu nad Mohanem. V letech 1991 až 1993 pracoval v uprchlických táborech v Jugoslávii, a také podnikl cesty po Jižní Americe. Po setkání s sarajevským fotografem Brankem Popovičem se rozhodl odejít do Prahy a v letech 1994 až 1999 vystudoval na pražské FAMU katedru fotografie, kde ho zásadním způsobem ovlivnili fotografové Jindřich Štreit a Viktor Kolář. Žil v Praze a nyní se usadil v Lysé nad Labem. V Uherském Hradišti vystavil v souvislosti s programovým cyklem Film a tanec soubor fotografií pod názvem Balet Pavla Šmoka.

Fotograf a dramaturg programu fotografických výstav letních filmových škol **JINDŘICH ŠTREIT** tentokrát vystavil soubor fotografií Vesnické zábavy a plesy v Saint Quentin, který je výběrem z rozsáhlého projektu Čtrnáct pohledů na okres Saint - Quentin. Tento fotografický projekt Štreit realizoval v roce 1992 v okolí Saint - Quentin ve Francii.

Dle vzpomínek vystavujících autorů nebyla úroveň vystavení ani adjustace fotografií odvedena příliš zdařile. Snímky upevněné v panelech se uvolňovaly, a tak nebylo nijak vzácné vidět povalující se originální fotografie na podlaze vestibulu kina.

V galerii ve foyeru Slováckého divadla byl představen historicky druhý studentský projekt, společná fotografická výstava studentů a absolventů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, kterou sestavil a připravil Jindřich Štreit. Expozice doprovázela programový cyklus Film a erotika a nesla název **TĚLO V PRACÍCH STUDENTŮ ITF**. Výstava byla sestavena z více než padesáti černobílých a barevných fotografií třinácti autorů, kteří se alespoň dočasně věnovali fotografii lidského těla. Výuce fotografického aktu a problematice fotografie lidského těla se na Institutu tvůrčí fotografie v Opavě věnovali pedagogové a fotografové Miloslav Stibor a Pavel Mára. Část vystavených studentských prací byla vypracována právě pod vedením těchto dvou pedagogů. Své fotografie vystavovali následující studenti a absolventi Institutu tvůrčí fotografie v Opavě: David Boukal, Jan Branč,

Katarína Hánová, Hana Kalvachová, Milan Kníže, David Kurc, Miroslav Němeček, Lucia Nimcová, Martin Smékal, Jan Tabery, Pavel Weber, Pavel Roubal.

Český grafik a fotograf divadla a pedagog, **JAROSLAV KREJČÍ**, osobně přivezl do Uherského Hradiště výběr ze souboru fotografií o tanečnickovi japonského tance butai a divadelní osobnosti, Min Tanakovi. S Min Tanakou se Krejčí poprvé setkal v roce 1984 v Praze v klubu Junior při utajeném konspirativním vystoupení jeho taneční skupiny. Krejčí se s Tanakou sblížil a výsledkem byla osmiletá spolupráce dovršená vydáním knihy Min Tanaka – Moře pod kůží v nakladatelství Torst.

Jaroslav Krejčí ve foyeru kina Hvězda.
Foto Aleš Duda (2002).

Jaroslav Krejčí se narodil ve Znojmě, absolvoval pedagogická studia. Pracoval jako grafik, dělal knižní design a ilustrace. Od roku 1975 pracoval jako externí pedagog na pražské FAMU. Novátorským způsobem se věnoval divadelní fotografii. Spolupracoval s Divadelním ústavem Praha, s Divadlem Na zábradlí, s režiséry Alfredem Radokem, Janem Grossmanem, Miroslavem Macháčkem, Evaldem Schormem, Janem Kačerem, Jiřím Krejčíkem, Otomarem Krejčou a celou řadou dalších významných osobností české kulturní divadelní a filmové scény. Spolupracoval také s Českou televizí a dělal reklamní fotografii. Od roku 1993 spolupracoval s Mezinárodním centrem Egona Schieleho v Českém Krumlově. Vedl fotografické dílny ve Studiu Kaple u Ctibora Turby. Velkou pozornost věnoval také významným osobnostem uměleckého světa (Jaroslav Seifert, Jan Zrzavý, Bohuslavem Reynek a další).

Jeho výstava černobílých zvětšenin byla instalována v Klubu kultury. V Uherském Hradišti prožil Krejčí traumatizující zážitek, když neznámo kde ztratil svou příruční kabelu, kterou nakonec s dávkou detektivního nasazení opět objevil otec Jiřího Králíka.

Výstava k cyklu Film a tanec, studentská výstava Tělo v pracích studentů ITF i výstava fotografa Jaroslava Krejčího byly zahájeny společnou vernisáží v rámci slavnostního za-

hájení 27. Letní filmové školy v projekčním sále kina Hvězda v sobotu 28.července 2001 v 19.00 hodin. Slavnostní akt slovem provázeli Dana Hábová a Jiří Králík. Za jednotlivé výstavy vernisáž uvedli Jindřich Štreit, Vladimír Birgus a Jaroslav Krejčí. Po vernisáži byla předpremiérová projekce nového dokumentu režiséra Jiřího Holného Fotograf František Drtikol.

V Klubu kultury byla také výstava fotografií významného polského filmového historika a kritika **JANA SLODOWSKIHO**. Ten se od dětství věnuje amatérsky také fotografování. Původně pořizoval jen rodinné fotografie, od roku 1994 se věnoval fotografii romantických krajín. Od roku 1997 své fotografie vystavuje doma i v zahraničí. Do Uherského Hradiště přivezl výstavu „W festivalowych kuluarach“ (Z festivalových kuloárů), která je výsledkem jeho návštěv různých festivalů, konferencí a filmových setkání. S postupem času tak sesbíral celou řadu zajímavých dokumentárních záběrů, které poprvé vystavil v roce 2001 v Białystoku v Polsku.

V kině a klubu Mír vystavil fotografie známý koncertní a festivalový fotograf **MILAN SVATUŠKA** alias agentura PAFOTO z Brna. Svatuška se věnuje fotografii pouze zájmově, zkratku PAFOTO vysvětluje termínem „Příležitostná amatérská fotografie“. Zúčastnil se řady skupinových výstav a uspořádal 25 samostatných výstav. Profesí je geolog. V Uherském Hradišti vystavil dva soubory, Plastic People of The Universe tour 1997 a Mejla Hlavsa In Memoriam.

Prostory kina a klubu Mír nebyly pro pořádání výstavy připraveny. Scházelo technické vybavení, osvětlení i vhodná atmosféra pro důstojnou prezentaci fotografií. Při rozhovoru s Milanem Svatuškou jsem zaznamenal následující rozhovor: *„Byla to v podstatě festivalová „nálevna“, byla tam tma, takže na ty fotky stejně nebylo moc vidět, takže myslím, že si jich ani nikdo moc nevšímal. Permanentně se tam v kalužích rozlitého piva váleli pro filmový festival nepříliš použitelní návštěvníci. Když pivo vyschlo, stávalo se lepidlem vydávajícím při každém kroku mlaskavé zvuky. Vernisáž nebyla žádná. Prostě jsem to tam rozvěsil ...a pospíchal pryč.“*

Krom fotografických výstav si mohli návštěvníci 27. Letní filmové školy také prohlédnout v Galerii Dílo na Mariánském náměstí obrazy Dubroka IP (Ivo Pondělíčka) pod názvem Groteskno v sexualitě.

28. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI

26. ČERVENCE – 4. SRPNA 2002

Letní filmová škola v Uherském Hradišti si již definitivně vydobyla přední místo mezi filmovými i obecně kulturními událostmi v naší republice. Zatímco Karlovy Vary navštěvují vyznavači filmu kvůli současným filmovým hitům, do Uherského Hradiště se jezdí především prohloubit vzdělání, což bylo od počátku jedno z hlavních cílů této akce. Proto se i po formální stránce filmová škola stále výrazně odlišuje od velkých filmových festivalů. K posouzení významu a hlavně návštěvnosti Letní filmové školy v Uherském Hradišti slouží následující tabulka srovnání s dalšími filmovými festivaly v České republice za rok 2002.

Název festivalu	Doba trvání	Počet kin	Uvedeno filmů	Počet diváků	Počet představení	Festival pracuje s rozpočtem
37. Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary	10	14	292	140.000	534	100 mil. Kč
28. Letní filmová škola Uherské Hradiště	10	9	404	100.000 + 4.000 akreditací	310	5. mil. Kč
42. Mezinárodní filmový festival pro děti a mládež ve Zlíně	7	9	197	25.000 + akreditace	144	24. mil. Kč
9. ročník FEBIOFEST (celkem 19 zapojených měst)	-	45	548	140.000	993	14. mil. Kč
15. ročník Finále Plzeň	6	3	16 a retrospektivy	25.000 + akreditace	200	17. mil. Kč

Zdrojem informací je archiv Asociace českých filmových klubů.

První z hlavních programových cyklů pokračuje v trendu objevování souvislostí mezi filmem a ostatními oblastmi umění, v tomto roce se jedná o vztah filmu a opery. Druhý hlavní cyklus pak představil další důležitou oblast lidské kultury a myšlení ve vztahu filmu a mytologie. V oblasti národních kinematografií byl 28. ročník filmové školy zaměřen na australský, novozélandský film a dánský film. K dalším již tradičním tématům patřily cykly Experimentální film, Osobnosti a výročí, Nový český a slovenský film, Ozvěny filmových festivalů a Krátkometrážní tvorba.

Opět byly krom prioritního filmu posíleny i jiné druhy umění. Počet i kvalita divadel, koncertů, komponovaných programů a také fotografických a výtvarných výstav by již vystačil na samostatný kulturní festival. Doprovodný program je již dramaturgicky zcela provázán s hlavními tématy Letní filmové školy. Pro širokou veřejnost promítala v roce 2002 volně přístupné večerní projekce už tři letní kina. Bylo už zavedeným standardem, že měla filmová škola kvalitní webovou prezentaci s možností volby vlastního programu a přehledným popisem jednotlivých filmů, divadel, výstav, a dalších událostí.

Po vzoru Larse von Triera vytvořil Jiří Králík a Ivo Andrlé vlastní morální kodex - manifest Dogma 2002, který má pomoci zmenšit výrazný trend industrializace a komercializace v oblasti pořádání filmových festivalů. Tím potvrzují neformální a nekomerční charakter Letní filmové školy.

Vladimír Birgus a Jindřich Štreit
při instalaci výstavy fotografií
ve foyer kina Hvězda.

Foto Aleš Duda (2002).

Ve foyeru kina Hvězda byly instalovány fotografické výstavy dvou autorů, které se vztahovaly k programovému cyklu Film a opera. **JINDŘICH ŠTREIT** zde vystavil soubor Státní opera Praha. Mimo program Letní filmové školy je tento soubor uváděn pod názvem Za oponou a Štreit jej fotografoval v zákulisí Státní opery v Praze v letech 2002 až 2003. Nesoustředí se na samotné představení na jevišti, cílem jeho zájmu jsou okamžiky, kdy

herci i další tvůrci vystupují, mnohdy jen na okamžik, ze svých rolí. Příběhy jeho fotografií se odehrávají v šatnách, maskérně nebo v zákulisí či těsně před vstupem na pódium. Sleduje momenty vrcholného napětí i vyčerpání po představení a odpočinku herců. Na jeho fotografiích se herci stávají znovu sami sebou. Jediný záběr zachycující představení je směřován zezadu zpoza opony směrem do hlediště při závěrečném aplausu.

Téma divadla již zpracovával Jindřich Štreit dříve, v letech 1975 až 1978 pod názvem Divadlo života. Jedná se o jeden z prvních Štreitových souborů. Už tenkrát byl jeho způsob fotografování a vidění divadelního světa obohacen o hlubokou sociální dimenzi tak příznačnou pro jeho tvorbu.

Dalším autorem uvedeným ve foyer kina Hvězda byl český divadelní fotograf **VIKTOR KRONBAUER**, který vystavil fotografie z operních představení slavného divadelního režiséra Davida Radoka. Fotografie pocházely ze dvou představení tohoto režiséra, jednak z opery Wojcek Albana Berga, kterou uvádí Národní divadlo v Praze a švédská Göteborgs Opera, a dále fotografie z opery Lady Macbeth Mcenského újezdu Dimitrije Šostakoviče, opět v podání Národního divadla v Praze.

Viktor Kronbauer a Jaroslav Krejčí zahajují výstavu v projekčním sále kina Hvězda. Foto Milan Zámečník (2002).

Jaroslav Krejčí a Viktor Kronbauer ve foyer kina Hvězda. Foto Aleš Duda (2002).

Viktor Kronbauer se narodil v Praze, kde také vystudoval strojní průmyslovku. Později absolvoval Institut výtvarné fotografie při Svazu českých fotografů. Považuje se za žáka divadelního fotografa a grafika Jaroslava Krejčího, jehož výstav byla na Letní filmové škole uvedena v roce 2001 v rámci cyklu Film a tanec. Od roku 1984 fotografuje pro Divadelní ústav a jeho snímky publikují pravidelně Divadelní noviny. Spolupracoval například s režiséry Miroslavem Macháčkem, Davidem Radokem, Janem Grossmanem, Lubošem Pistoriem či bratry Formanovými. Vytváří vedle dokumentace představení také umělecké snímky z divadelního prostředí. Za své práce získal řadu ocenění.

Vernisáž výstav obou autorů se uskutečnila v průběhu slavnostního zahájení celé Letní filmové školy v sobotu 27. července 2002 od 19.30 hodin v projekčním sále kina Hvězda. Oba autoři se spolu s dalšími osobnostmi a hosty filmové školy zúčastnili vernisáže, kterou uvedl historik fotografie prof. Vladimír Birgus společně s fotografem a grafikem Jaroslavem Krejčím.

Dalším autorem, jehož fotografie se pojily k tématu opery, byl **VOJTĚCH BARTEK**. Jeho výstava, nesoucí název Kníže Igor, našla své místo ve Slováckém divadle. Bartek dokumentoval přípravu a vývoj Borodinovy opery Kníže Igor v podání Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kterou uvedl operní režisér Alexander N. Zykov. Konceptním záměrem Bartka bylo vytvořit fotografickou dokumentaci postupně vedoucí od prvních čtených zkoušek v divadle až po generální zkoušku opery v únoru 2002. Není tedy divadelním fotografem v tradiční podobě. Jeho pozornost se obrací k scénáristovi, dramaturgovi, režisérovi a jednotlivým hercům. Snaží se zachytit vztahy, nálady i konflikty mezi aktéry, které zrod představení provázejí. Sleduje svým objektivem věrnost rolí v podání jednotlivých herců. Kníže Igor není náhodným projektem, Bartek spolupracuje s Národním divadlem moravskoslezským v Ostravě již delší dobu a s uplatněním své koncepce již fotografoval celou řadu představení. Inspirací a počátečním impulzem pro tuto spolupráci mu byl právě soubor fotografií z divadelního zákulisí Jindřicha Štreita Státní opera Praha. Již dříve ale fotografoval pražská divadla hostující v Ostravě.

Vojtěch Bartek patřil k prvním absolventům Školy výtvarné fotografie SČF, kde absolvoval v roce 1973. V osmdesátých letech byl odborným pracovníkem pro fotografii a film na Okresním kulturním středisku v Opavě. Od roku 1990 je tajemníkem a odborným asistentem Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě. Od roku 1997 také vyučuje maturitní nastavbové ročníky oboru fotograf na Integrované střední škole oděvní, služeb a podnikání v Ostravě-Porubě. Ve své fotografické tvorbě se zaměřuje na krajinářskou fotografii a dokumentární fotografii. Vytvořil soubory z oblasti Ostravska, ale také například Indie a Kuby. Zúčastnil se řady fotografických projektů.

Vernisáž výstavy Vojtěch Bartka byla v neděli 28. července 2002 v 20.45 hodin ve Slováckém divadle před projekcí slavného Formanova filmu Amadeus.

K tématu Film a opera byla vydána Letní filmovou školou v nákladu 3 tisíc kusů graficky zdářilá publikace, která obsahovala řadu reprodukcí fotografií, medailonky fotografů Jindřicha Štreita, Viktora Kronbauera, Vojtěcha Bartka a další texty související s výstavami a tématem opery a filmu. Obsah této publikace připravili Josef Korvas spolu s Annou Pavelčíkovou.

V souvislosti s programovým cyklem Film a magie byla v Klubu kultury uvedena výstava českého fotografa a pedagoga **JANA POHRIBNÉHO** nazvaná Mytologie. Jeho velkoplošné barevné fotografické obrazy byly umístěny v poměrně malém prostoru jedné poloviny balkónu ve foyeru. Druhou polovinu zabírala výstava dánského fotografa Tima Jorgensena. Instalace většího počtu rozměrných fotografií do tak malého prostoru nebyla ze strany organizátorů příliš šťastným řešením. Jan Pohribný se věnuje krajinářské fotografii a převážně land – artu.

Jan Pohribný a Jindřich Štreit před výstavou Mytologie v Klubu kultury.

Foto Aleš Duda (2002).

Vystudoval Střední průmyslovou školu grafickou v Praze a katedru umělecké fotografie na Filmové a televizní fakultě AMU v Praze. Od roku 1986 pracuje jako samostatný fotograf. Je externím pedagogem Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě. Ve své volné tvorbě klade důraz na nezvyklé propojení fotografovaného předmětu či figury s reálným prostorem, pro své fotografie uplatňuje zvláštní až magické osvětlení. Vedle své volné tvorby se věnuje převážně reklamní a výtvarné ilustrační fotografii.

Vernisáž výstavy Mytologie Jana Pohribného proběhla ve středu 31. července 2002 v 20.45 hodin.

K programovému cyklu Film a mytologie byla vydána nákladem 3000 kusů publikace ve sjednocené grafické úpravě s ostatními materiály vydanými v roce 2002. Obsahovala texty například sociologa Miloslava Petruska nebo spisovatele, scénáristy a publicisty Zdeňka Mahlera a byla bohatě ilustrována černobílými reprodukcemi fotografií Jana Pohribného. Uplatnění černobílé varianty těchto obrazů se nejeví jako příliš šťastné, fotografie tímto zásahem značně utrpěly.

Uvedení dánské kinematografie bylo zastoupeno výstavou Meta fotografa **TIMA JORGENSENA**. Jeho fotografie jsou ve většině případů bez lidí, místa, která zachycuje, jsou zvláštní a opuštěná. Jorgensen říká, že fotografuje takzvaná „nemísta“, což jsou prosto-

ry, skrze které musíme projít, překonat je, pokud se odněkud někam chceme dostat. V Uherském Hradišti vystavil osm barevných a černobílých fotografií do velikosti rozměru 100 x 100 cm.

Dánský fotograf Tim Jorgensen studoval fotografii na Holboek Artschool a Vestbirk høgskole. V roce 2000 absolvoval fotografii na pražské FAMU. Jeho výstava byla vernisáží otevřena v pondělí 29. července 2002 v 14.15 hodin. O dobrou příjemnou náladu vernisáže se postaralo místní jazzové duo.

Tim Jorgensen.
Foto Aleš Duda (2002).

K cyklu dánského filmu byla rovněž vydána publikace ve sjednocené grafické úpravě, která obsahovala kromě textů týkajících se dánské kinematografie, také černobílé reprodukce fotografií a medailonek autora.

V interiéru baru i před budovou kina Mír proběhl v sobotu 27. července 2002 v 19.00 hodin happening pod programovým názvem Carpe The End. Happening doprovázelo vystoupení divadla DADA, Pavel Dorda přednesl své básně a zahrál na kytaru, proběhla performance Václava Kupského a ozvaly se tóny didgeridoo v podání Josefa Šafaříka. Vrcholem akce bylo odhalení sousoší holubic v nadživotní velikosti sochaře Jiřího Světlinského na střeše kina a klubu Mír, které se staly pro další léta symbolem této budovy. **PAVEL HOKYNEK** představil v prostorech klubu a kina Mír třicet fotografických obrazů o rozměru 50 x 60 cm pod souborným názvem fotoPŘEDEHRY.

Základem pro jeho tvorbu jsou nestylizované reportážní černobílé záběry z divadelních představení, festivalů, průvodů či pouhých pouličních vystoupení. Každá z výsledných zvětšenin staví na jediném políčku negativu bez použití dalších obrazových záznamů. Toto políčko negativu dále fotochemicky, deformací i devastací zpracovává do výsledného fotografického obrazu. Hokynek vytváří své obrazy v jediném originálním vyhotovení

bez možnosti vytvářet další kopie. Od roku 2004 začal touto technikou vytvářet také portréty.

Poněkud kuriózní situace nastala, když Pavel Hokynek nainstaloval v prostředí klubu Mír své fotografie a zjistil, že osvětlení tohoto prostoru je pro jakoukoli výstavu více než nevyhovující. Vzal situaci do vlastních rukou, v blízké prodejně elektro zakoupil bodové lampičky a kabel a ke své výstavě provedl na vlastní náklady také instalaci osvětlení. To po skončení výstavy zůstalo zachováno jako stálý inventář, posloužilo ještě spoustě dalších výstav a návštěvníci klubu Mír si mohli prohlédnout jeho torzo až do nedávné rekonstrukce prostorů tohoto klubu. Tato situace je ukázkou mistrovství improvizace, které k průběhu Letní filmové školy snad i trochu patří.

Pavel Hokynek není profesionálním fotografem, má vysokoškolské vzdělání technického směru. Žije v Benešově u Prahy. Své fotografie vystavuje od roku 1970. Vytvořil řadu výtvarných fotografií a portrétů určených pro obaly LP, CD a také plakáty pro hudební vydavatelství Supraphon a Panton. Dělal technickou fotografii architektury. Vytvářel svítící dekorativní objekty pro interiéry.

Z nefotografických výstav mohli účastníci filmové školy zhlédnout práce dvou výtvarníků, malíře, grafika a ilustrátora Jana Dungela a jeho ilustrace ke knize Australské pohádky Dagmar Bláhové a dále práce hradištského malíře a pedagoga Jana Černého, který spolupracoval také na výtvarných návrzích pro filmy Juraje Jakubiska. Tato výstava byla zahájena vernisáží v Galerii Dílo na Mariánském náměstí v neděli 28. července 2002 v 19.00 hodin.

29. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI

25. ČERVENCE – 3. SRPNA 2003

Film a smrt, Film a básník - dva hlavní programové cykly 29. Letní filmové školy, ke kterým byla v roce 2003 připravena celá řada zajímavých fotografických výstav i dalších doprovodných akcí. V rámci již tradičního objevování kinematografií cizích zemí a oblastí byla tentokrát pozornost zaměřena na mexickou kinematografii. Osobnosti a výročí, Nový domácí film, Ozvěny filmových festivalů, Experimentální film a Krátkometrážní tvorba, tato témata již patřila k tradiční programové výbavě filmových škol.

Nejvýznamnějšími zahraničními hosty roku 2003 byli režisér a scenárista , francouzský spisovatel a filmový režisér Alain Robbe-Grillet a polští režiséři Lech Majewski a Piotr Dumala. S napětím se očekávala také návštěva Terryho Gilliana, který ale kvůli pracovní vytíženosti při natáčení (snad filmu Kletba bratří Grimmů) nepřišel. Významnou událostí v souvislosti s mexickou kulturou byl koncert kapely Los de Abajo z Mexiko City, která vystoupila na Letní filmové škole v Uherském Hradišti v rámci svého evropského turné. K dalším významným hudebním akcím patřil koncert Glena Hansarda, lídra irské skupiny The Frames, dnes známého především v souvislosti s Českou Markétou Irglovou a filmem Once. Jejich píseň Falling Slowly získala Oskara za nejlepší filmovou píseň roku 2007. Film Once byl na Letní filmové škole uveden v roce 2006 a doprovázela jej výstava fotografií Davida Clearyho.

V rámci sekce experimentálního filmu byla v neděli 27. července uvedena ve Slovákém divadle projekce unikátního snímku Sny na prodej Hanse Richtera, na jehož vzniku

se podíleli umělci jako **MAN RAY**, Max Ernst, Fernand Léger nebo Marcel Duchamp. Tento film byl doplněn krátkým snímkem Mana Raye Mořská hvězdice, který natočil v roce 1927 podle scénáře svého přítele, básníka a spisovatele Roberta Desnose. Man Ray v tomto filmu použil na svou dobu velmi kontroverzní záběry nahé ženy, které byl ale nakonec kvůli kritice nucen silně rozostřit.

Krzysztof Zanussi, Jindřich Štreit, Agnes Štreitová a Markéta Luskačová v kině Hvězda. Bílý rukáv v levé části fotografie patří Pavlu Dostálovi.

Foto archiv Filmových listů (2003).

Brněnský básník Ivan Petlan vydává po celou dobu filmové školy vedle Filmových listů také Básnické listy a podporuje tak nejenom téma Film a básník, ale také mladou poezii a poetickou náladu celé akce.

O Bohuslavu Reynkovi a Jaroslavu Seifertovi přijel na filmovou školu vyprávět fotograf **JAROSLAV KREJČÍ**. Oba významné české básníky fotografoval a dlouhodobě navštěvoval. Jeho fotografie se staly základem pro knihy V tomto domě žil básník a grafik Bohuslav Reynek, Jaroslav Seifert a Jan Zrzavý ve fotografiích Jaroslava Krejčího a 21. 1. 1986 - Zpráva o pohřbu básníka Jaroslava Seiferta, kterou vydalo roku 1995 nakladatelství Volvox Globator. Původně měla být na 29. Letní filmové škole uvedena také výstava fotografií Jaroslava Krejčího, ta se ale z osobních či zdravotních důvodů nemohla uskutečnit. Dostatečnou náhradou za ni ale byla beseda, která proběhla ve středu 30. července ve 20.00 hodin v podkrovních prostorech Reduty. V jejím průběhu Krejčí představil i své fotografie. Na Bohuslava Reynka přijel na filmovou školu vzpomínat také jeho syn, překladatel Jiří Reynek.

Významná česká fotografka a dokumentaristka **DAGMAR HOCHOVÁ** zapůjčila pro Letní filmovou školu více než sto svých fotografií. Ty byly rozděleny a uvedeny formou několika výstav na různých místech dění filmové školy. První z nich byla zahájena ver-

nisází pod názvem Moravští básníci v pátek 25. července v 17.00 hodin ve Slováckém divadle. Další část fotografií byla představena ve foyer kina Hvězda v expozici Básníci a spisovatelé. Tato výstava byla uvedena v rámci sobotního oficiálního zahájení Letní filmové školy. Třetí výstava fotografií Dagmar Hochové byla představena v úterý 29. července v Klubu kultury současně s komponovaným pořadem a výstavou koláží básníka a prozaika Iva Vodseďálka, Radosti nařízené a trapné.

Dagmar Hochová v letech 1942 až 1946 studovala fotografii na Státní grafické škole v Praze u Jaromíra Funkeho a Josefa Ehma. V roce 1953 absolvovala na pražské FAMU filmovou fotografii u Karla Plicky. Je představitelkou české dokumentární a reportážní fotografie. Po celý život se věnuje nadčasovým tématům, která zpracovává ve větších fotografických cyklech. Především její pojetí tématu dětí a starých lidí představuje vrchol české humanitární fotografie. V roce 2001 jí byla udělena prezidentem republiky Medaile za zásluhy a vynikající umělecké výsledky. Vydala několik monografických knih.

Hochová spolupracovala se sociologem Bohuslavem Blažkem při rozhovorech, které zaznamenával v prostředí nesvobodné předlistopadové doby s českými básníky, spisovateli, výtvarníky a filozofy, a fotografovala je. Vznikla tak celá řada dokumentárních portrétů českých osobností v přirozeném prostředí jejich ateliéru nebo domova.

Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě představil společnou výstavu studentů pod souborným názvem **ILUSTRACE K POEZII A LITERATUŘE**. Její zahájení proběhlo společnou vernisází s výstavou Dagmar Hochové v pátek 25. července v 17.00 hodin ve Slováckém divadle. Kurátorem byl fotograf a pedagog Institutu tvůrčí fotografie Aleš Kuneš, který společně s prof. Vladimírem Birgusem a Jindřichem Štreitem výstavu uvedl. Výstavy se zúčastnili následující studenti: Petra Benešová, David Boukal, Barbora Kuklíková, Jaromír Santler, Lenka Šavrdová, Jan Tabery, Barbora Tomášová a Petra Zůnová.

Převážná část vystavených fotografií byla výsledkem práce studentů v rámci povinného předmětu Fotografická ilustrace, který je zařazen při studiu Institutu tvůrčí fotografie ve čtvrtém ročníku magisterského studia. Předmět vyučuje doc. MgA. Aleš Kuneš, který konzultuje fotografie, a ak. mal. doc. Otakar Karlas, který dohlíží na grafickou stránku a úpravu knihy. Studenti si sami podle svého zájmu zvolí literární předlohu a v průběhu celého roku toto téma zpracovávají a konzultují. Finálním výstupem nejsou jen výstavní zvětšeniny, ale kompletně zpracovaná maketa knihy ilustrované fotografiemi, včetně textu a grafické úpravy. Kniha může být pojata v obvyklém bibliofilském nebo zcela netradičním provedení výtvarného artefaktu. Část vystavených fotografií pocházela také z volné tvorby studentů, kteří se ve své práci specializují na oblast fotografické ilustrace a uplatňují své soubory například v rámci klauzurních prací. Výstava ve Slováckém diva-

del přinesla pohled do projektů, které vznikly od roku 2000.

Vernisáže výstav Moravští básníci Dagmar Hochové a Ilustrace k poezii a literatuře studentů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě byly součástí programu setkání moravských básníků nazvaného Vesmír jiný a týž. V rámci tohoto komponovaného pořadu proběhla ve Slováckém divadle rekonstrukce večera Jiřího Kuběny a představení herců Divadla na zábradlí. Poté byla přichystána beseda s přítomnými básníky, mezi nimiž se objevili například J. H. Krchovský nebo Zeno Kaprál. Podvečer doplnilo promítání filmových, televizních i rozhlasových dokumentů právě o moravských básnících.

Martin Reiner zahajuje výstavu fotografií Libora Stavjaníka v knihkupectví Portal.

Foto Libor Stavjaník (2003).

V sobotu 26. července v 17.00 hodin byla v knihkupectví Portál na Masarykově náměstí prezentace nakladatelství Petrov, jehož součástí bylo zahájení výstavy dvou kolekcí fotografií zlínského fotografa **LIBORA STAVJANÍKA**. První část výstavy představovala Stavjaníkovi portréty českých básníků, druhá byla dokumentací dění na olomouckém festivalu Poezie bez hranic v roce 2001. Výstavu, která byla instalována v galerii knihkupectví Portál, zahájil majitel nakladatelství Petrov, básník Martin Reiner, a o další literární program vernisáže se postarali autoři a přátelé Petrova. Na Stavjaníkových portrétech byly zachyceni například básník a esejista Ivan Diviš, významný představitel undergroundu a básník Ivan Martin Jirous, básník J. H. Krchovský, nebo spisovatel Milan Kundera.

Libor Stavjaník se vyučil truhlářem. V letech 1985 - 1987 absolvoval studium na Lidové konzervatoři v Ostravě, obor Výtvarná fotografie u Bořka Sousedíka. V roce 1990 podnikl cestu po jihu Evropy společně s básníkem Pavlem Petrem, která jej inspirovala pro další práci. Od roku 1993 pracuje jako fotograf. Zúčastnil se několika samostatných i společných výstav.

V kině Hvězda byla kromě expozice Básníci a spisovatelé Dagmar Hochové také další výstava fotografií související s programovým cyklem Film a smrt. Byla instalována po obvodu projekčního sálu kina byla a nesla příznačný název O smrti. Společně zde vystavili své fotografie **MARKÉTA LUSKAČOVÁ, JINDŘICH ŠTREIT, JIŘÍ POSPÍŠIL** a **VÍT ŠIMÁNEK**. Markéta Luskačová na žádost Jindřicha Štreita pro tuto výstavu připravila fotografie, které byly pořízeny v horské vesničce Šumiac na Slovensku v letech 1967 až 1974. Některé fotografie z této vesnice byly vystavovány již v souboru Poutníci v devadesátých letech. Kromě tematiky venkovských náboženských poutí dokumentovala Luskačová tradiční život slovenských horalů ve všech jeho podobách. Část materiálu s tematikou smrti a umírání nazvěšovala poprvé speciálně pro výstavu na Letní filmové škole a tyto fotografie již znovu jinde nepublikovala. Také Jindřich Štreit sestavil svoji výstavu a přizpůsobil výběr fotografií tématu programového cyklu Film a smrt. Vít Šimánek je absolventem Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě. Vystavil dvanáct černobílých fotografií rozměru 30 x 40 cm z rozsáhlejšího souboru nazvaného Interna. Tento soubor zpracovával pod vedením Jindřicha Štreita ve druhého ročníku bakalářského studia Institutu tvůrčí fotografie a uplatnil jej v předmětu Dokumentární publikace. Tato výstava byla otevřena vernisáží při slavnostním zahájení 29. Letní filmové školy v kině Hvězda v sobotu 26. července v 19.30 hodin za účasti všech autorů.

Pohled do prostoru společné výstavy O smrti, instalované v projekčním sále kina Hvězda.

Foto Aleš Duda (2003).

V Klubu kultury byla k vidění sbírka dobových fotografií a pohlednic Američana Jimmyho Allena nazvaná **WITHOUT SANCTUARY** – Ponechání napospas. Allen poukazuje na problematiku diskriminace a tématem jeho sbírky je především lynčování a následky rasových neshod v Americe v první polovině dvacátého století. Jeho sbírka je děsivou a šokující dokumentací zločinů, kolektivních a veřejných masových vražd provedených na černošském obyvatelstvu. Na zažloutlých snímcích jsou zcela naturalisticky vyfocena

těla viselců, mnohdy ohořelá, nebo s hlavou oddělenou od trupu a tyto otřesné scény doplňuje rozvášněný dav přihlížejících či napomáhajících bělochů. Pohlednice s výjevy lynčování byly v Americe v počátku minulého století běžně dostupné a žádané. Do dnešních dnů se jich mnoho nezachovalo. Allan takto varuje a poukazuje na tuto stále přetrvávající hrozbu. Snímky vystavuje v soukromé galerii a na internetových stránkách.

V kině a klubu Mír byla výstava grafických komiksů J. J. Neduhy, Milá čtyř viselců, která byla zahájena vernisáží v sobotu 26. července v 19.30 hodin. Galerie Dílo na Mariánském náměstí uvedla v souvislost s filmovou školou malby a grafiky Paul Van den Berga (Pavla Horáka) pod názvem Veselé hřbitovy.

Fotografka Markéta Luskačová
a výtvarník Zdeněk Macháček
na vernisáži v knihkupectví Portal.

Foto Libor Stavjaník (2003).

Programový katalog Letní filmové školy se oproti předešlým rokům podstatně rozrostl a změnil svůj formát na A5. K programovým cyklům Film a básník i Film a smrt vyšly dvě speciální publikace bohatě ilustrované fotografiemi. V publikace Film a básník se objevují reprodukce fotografií Jaroslava Krejčího z pohřbu Jaroslava Seiferta i z knihy V tomto domě žil básník a grafik Bohuslav Reynek, Dagmar Hochové ze cyklu Básníci a spisovatelé a také fotografie z výstavy Ilustrace k poezii a literatuře studentů Matěje Stránského, Jana Taberyho, Petry Zůnové, Tomáše Macíčka, Jaromíra Santlera, Barbory Novotné a Davida Boukala. Publikace je doplněna také řadou textů, včetně krátkých textů k jednotlivým výstavám. Publikace Film a smrt je ilustrována reprodukcemi fotografií fotografa Jindřicha Štreita a Markéty Luskačové. Obě publikace byly vydány v nákladu 2500 kusů a účastníci filmové školy si je mohli zakoupit za jednotnou cenu 10,- Kč.

V pátek 30. července oznámila zpráva ve Filmových listech a na internetových stránkách Letní filmové školy informace o vyhlášení otevřené fotografické soutěže pod názvem

30 LET LETNÍ FILMOVÉ ŠKOLY. Tato soutěž se vztahuje k jubilejnímu 30. ročníku Letní filmové školy a její vítězové měli být také vyhlášeni až na filmové škole v roce 2004. Soutěž byla rozdělena do několika tematických okruhů - atmosféra filmové školy a žánrové snímky, hosté filmové školy a doprovodné akce letních filmových škol. Dále byla soutěž rozdělena do dvou kategorií podle věku, první pro mládež do osmnácti let a druhá kategorie pro dospělé. Výzva žádala zájemce, aby posílali na adresu Městských kin Uherské Hradiště jednotlivé barevné i černobílé fotografie rozměrů 24 x 30 cm, nebo fotografické seriály 4 až 7 na sebe navazujících snímků formátu 30 x 40 cm a také zarámované barevné diapozitivy. Měly být uděleny tři ceny v obou věkových kategoriích za jednotlivé snímky, dále za fotografický soubor a také za diapozitivy. Krom toho měla být udělena ještě jedna hlavní cena v soutěži bez rozdílu kategorií. Tato hlavní cena přinášela vítězi odměnu šest tisíc korun a všechny oceněné snímky měly být představeny na výstavě v kině Hvězda v roce 2004. Na slavnostní vernisáži této výstavy měla proběhnout i projekce oceněných diapozitivů. Uzávěrka soutěže byla stanovena na 31. prosince 2003. Podmínky soutěže vypracoval zástupce ředitele Městských kin Uherské Hradiště Josef Korvas společně s Jindřichem Štreitem.

Přes nepřízeň počasí, která v prvních dnech mařila projekce a koncerty pod širým nebem, přijelo na 29. Letní filmovou školu 4200 akreditovaných účastníků. Za akreditaci na celou dobu trvání filmové školy zaplatili v tomto roce 840,- Kč, pro studenty byla připravena zvýhodněná akreditace za 680,- Kč. Bylo promítnuto 184 celovečerních a 215 krátkometrážních filmů v celkem 277 projekcích. Dění filmové školy se již odehrávalo na více než deseti různých místech v Uherském Hradišti a filmy doprovázelo padesát různých akcí v rámci doprovodného programu.

30. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI

23. ČERVENCE – 1. SRPNA 2004

30. jubilejní ročník Letní filmové školy přinesl v rámci doprovodného programu opět také bohatou nabídku fotografických událostí. Vedle výstav se objevilo i několik dalších zajímavých akcí.

Pod odborným vedením Jindřicha Štreita se uskutečnil na filmové škole společný **FOTOGRAFICKÝ WORKSHOP** studentů Střední uměleckoprůmyslové školy v Uherském Hradišti a Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko - přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. S myšlenkou workshopu oslovili organizátory filmové školy a Jindřicha Štreita dva studenti, oba rodáci z Uničova. Jedním z nich byl Petr Willert, čerstvý absolvent SUPŠ Uherské Hradiště oboru fotografie, a druhým Radomír Veselý, student Institutu tvůrčí fotografie. Jejich předložený projekt byl přijat. Cílem fotografického workshopu bylo vytvořit vedle tradiční fotografické dokumentace průběhu také možnost subjektivnějšího pojetí této jedinečné kulturní události se snahou zachytit její neopakovatelnou atmosféru osobitým pohledem několika mladých autorů. Účastníky workshopu vybral a oslovil Jindřich Štreit. Každý fotograf se pohyboval v průběhu celé filmové školy na jednom přiděleném místě, kde fotografoval. Tím byla vyloučena motivace samotným programem filmové školy a studenti tak měli možnost hlouběji proniknout do nálady zvoleného místa. Tak byla zajištěna objektivita a komplexnost výsledné obrazové zprávy. V průběhu workshopu probíhaly konzultace s Jindřichem Štreitem a po ukončení 30. ročníku Letní filmové školy odevzdali studenti své fotografie a proběhl výběr pro publi-

kaci a výstavu, která se uskutečnila na filmové škole v roce 2005. Projektu se zúčastnili Petr Willert, Irena Boháčová a Lukáš Ježek ze SUPŠ Uherské Hradiště a Elena Lichá – Zábranská, Katarína Fremalová, Jan Dyntera, Michal Popieluch, Radomír Veselý a Marek Malůšek z Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě.

Jiří Králík, Vladimír Birgus a Jindřich Štreit při slavnostním zahájení 30. Letní filmové školy v kině Hvězda.
Foto Radomír Veselý (2004).

Básník a editor Ivan Petlan a Tomáš Lotocki sestavili obsáhlou antologii, představující tvorbu 136 českých známých či dosud méně známých autorů, kterou vydalo nakladatelství Větrné mlýny ve spolupráci s Letní filmovou školou v Uherském Hradišti pod názvem **CO SI MYSLÍ ANDĚLÍČEK**. Název této knihy je inspirován stejnojmennou básní Jiřího Ortena. Ústředním pojítkem všech vybraných básní bylo dítě a období dětství. Kniha reagovala na programový cyklus Film a dětství a obdobně jako celý program 30. Letní filmové školy se snažila pojmout tato témata v jejich nejrozmanitějších podobách. Tato kniha je ilustrována jednačtyřiceti fotografiemi Jindřicha Štreita. Výběr snímků na téma dětství uskutečnil autor ve spolupráci s editory knihy. Štreitova fotografická ilustrace se významně podílí na celkovém rázu a náladě této krásné knihy.

Křest knihy Co si myslí andělíček v kině Hvězda. Zleva Ivan Petlan, Tomáš Lotocki, Jiří Králík, Vladimír Birgus a Jindřich Štreit. Foto Marek Malůšek (2004).

Komponovaný pořad Co si myslí andělíček na Kolečném nádvorí. U mikrofonů v popředí Ivan Petlan a Miroslav Kovářík. Foto Marek Malůšek (2004).

V rámci Letní filmové školy byla kniha oficiálně představena v komponovaném pořadu Mirka Kováříka, Václava Koubka a Jiřího Dědečka ve středu 28. července ve 23.00 hodin na Kolejním nádvoří. Pokřtěna byla již v sobotu 24. července v rámci slavnostního zahájení Letní filmové školy za přítomnosti obou editorů, autora fotografií Jindřicha Štreita, Jiřího Králíka a Vladimíra Birguse. Akreditovaní účastníci měli možnost v průběhu filmové školy tuto knihu zakoupit za zvýhodněnou cenu 160 Kč.

Také část výstav byla podřízena programovému cyklu Film a dětství. V nejfrekventovanějším prostoru filmové školy v projekčním sále kina Hvězda byla instalována společná výstava fotografií studentů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě nazvaná **DĚTI**. Této souborné výstavy se zúčastnili čeští a polští studenti všech ročníků. Každý student měl k dispozici jeden až dva výstavní rámy 80 x 110 cm, celkem bylo vystaveno více než 60 fotografií. Vystavené práce byly jen ukázkami širších souborů, ve kterých jsou studenti zvyklí svá témata zpracovávat. Výstavy se zúčastnili následující studenti: Jan Branč, David Bruner, Marcin Giba, Jaroslav Kocián, Andrzej Kramarz, Barbora Kuklíková, David Kurc, Jan Langer, Elena Lichá - Zábranská, Michal Luczak, Marek Malůšek, Andrzej Marczuch, Martina Novozámská, Seweryn Puchala, Vojtěch Sláma, Adam Tuchliński. Kurátorem této výstavy byl Jindřich Štreit. Její slavnostní vernisáž proběhla v sobotu 24. července ve 20.00 hodin při slavnostním zahájení jubilejní 30. Letní filmové školy. Výstavu uvedl doc. Mgr. Jindřich Štreit a prof. PhDr. Vladimír Birgus, vedoucí institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě.

Pohledy do instalace výstavy fotografií studentů Institutu tvůrčí fotografie v projekčním sále kina Hvězda. Fotografie vlevo Marek Malůšek (2004), vpravo Jan Bartoš, archiv AČFK (2004).

Další výstava věnovaná nejrozličnějším podobám dětství v různých místech světa byla průřezem rozsáhlé fotografické tvorby **VOJTĚCHA BARTKA**. Na ochozu v předsálí Klubu kultury vystavil čtyřicet černobílých fotografií, které dle jeho autorského výběru sjednocovalo právě téma programového cyklu Film a dětství. Fotografie pocházely z něko-

lika rozsáhlejších souborů. Část fotografií vznikla v Indii. Tyto fotografie byly pořízeny panoramatickou kamerou a nazvětšovány do rozměru 140 x 60 cm. Další fotografie vznikly na Kubě a v Polsku v okolí Augustovských jezer. Nechyběly ani snímky s dětskou tematikou pořízené v České republice, především z Ostravska a nejbližšího okolí bydliště Vojtěcha Bartka. Tyto fotografie byly zvětšeny do rozměru 50 x 60 cm. Výstava byla rovněž uvedena v rámci slavnostního zahájení Letní filmové školy v sobotu 24. července ve 20.00 hodin v kině Hvězda.

Vojtěch Bartek
v Klubu kultury před svou fotografií.
Foto Michal Popieluch (2004).

V souvislosti s čínskou kinematografií představenou na 30. Letní filmové škole byl ve výstavním prostoru Slováckého divadla představen projekt fotografa a kurátora výstav na filmové škole **JINDŘICHA ŠTREITA** *Tváře za zdí*. Jak název prozrazuje, pozornosti divákům byly předkládány zejména portréty lidí žijících v současné Číně. Štreit tyto portréty vytvářel v jejich přirozeném prostředí. Lidé jsou na fotografiích zachyceni v nejrůznějších situacích, při práci, ale také například v intimní chvíli odpočinku. Některé záběry zobrazují konflikt civilistů se státní mocí. Výstava byla sestavená z 36 fotografií 30 x 40 cm jednotlivě adjustovaných do výstavních rámců s paspartou a jedné větší úvodní fotografie. Jindřich Štreit na tomto projektu pracoval při své stáži v roce 2003. Vernisáž výstavy proběhla v sobotu 24. 7. v 17.00 hodin. K programovému cyklu *Čínský film* vydala Letní filmová škola speciální doprovodný sborník textů s podtitulem *Pátá generace* v historii čínského filmu, který je bohatě ilustrován fotografiemi ze Štreitova projektu *Tváře za zdí*. Sborník sestavila Nora Grundová a vyšel v nákladu 4500 kusů.

Kromě fotografií z Číny vystavil **JINDŘICH ŠTREIT** i další soubor v souvislosti s jubilejním 30. ročníkem Letní filmové školy. V foyer kina Hvězda byla instalována výstava nazvaná *Letní filmová škola ve fotografiích Jindřicha Štreita*. Tento rozsáhlý soubor čítající více než 50 černobílých zvětšenin formátu 30 x 40 cm Štreit vytvořil v průběhu předchá-

zejícího ročníku filmové školy. Skládá se především z reportážních momentek, portrétů osobností a hostů a fotografií s nádechem specifické atmosféry letních filmových škol a města Uherské Hradiště. Tento soubor originálních zvětšenin Štreit věnoval Letní filmové škole a část z nich tvoří stálou expozici v neveřejných prostorech kina Hvězda.

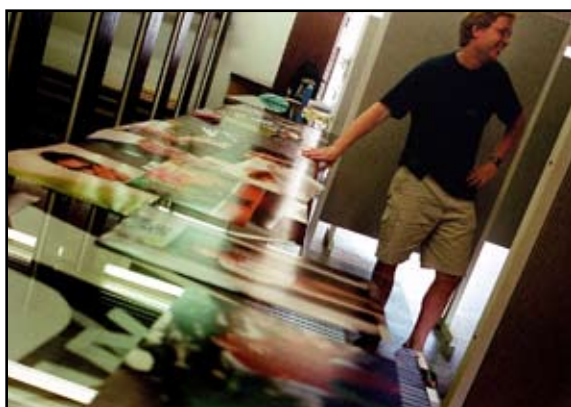
Příprava výstav Jindřicha Štreita před zahájením 30. Letní filmové školy - soubory fotografií Tváře za zdí ve Slováckém divadle (vlevo) a 30. let Letní filmové školy ve fotografiích Jindřicha Štreita ve foyer kina Hvězda. Foto Marek Malůšek (2004).

Vedle Štreitovy výstavy byly ve foyer kina Hvězda vystaveny také příspěvky do fotografické soutěže **30. LET LETNÍ FILMOVÉ ŠKOLY**. Účast v soutěži byla velmi malá. Se svými fotografiemi se do soutěže zapojilo pouze 12 příspěvateľů. Z tohoto důvodu také dle práva poroty nebyly uděleny ceny pro všechny stanovené kategorie. Porota byla složená z pedagogů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě v čele s Jindřichem Štreitem. Za pořádající organizaci se hodnocení fotografií zúčastnil Josef Korvas. Vítězem soutěže se stal fotograf Aleš Duda z Uherského Hradiště. Výsledky soutěže byly vyhlášeny v průběhu filmové školy Jindřichem Štreitem a Josefem Korvasem před projekcí v kině Hvězda. Z důvodu nečekaně malého zájmu o soutěž a celkově malého množství doručených materiálů, byly vystaveny ve foyer všechny fotografie včetně neoceněných snímků. Výstava byla zavěšena po obvodu foyer. Byla uvedena rovněž při slavnostní zahájení Letní filmové školy 24. 7. ve 20.00 hodin spolu s dalšími výstavami.

Vítěz této soutěže fotograf **ALEŠ DUDA** měl krom tohoto úspěchu také samostatnou výstavu fotografií v přízemních prostorech předsálí Klubu kultury. Aleš Duda patří vedle Miloše Fikejze mezi historicky první fotografy dokumentující události a průběh filmových škol. Jeho archiv sahá až do počátku devadesátých let, kdy se Letní filmová škola vrátila do Hradiště. Výstava byla jednak ohlédnutím připraveným v souvislosti s třicátým jubileem filmové školy a také připomenutím všech významných okamžiků předchozích třinácti ročníků pořádání této akce v Uherském Hradišti. Autor vybral a vystavil převážně reportážní momentky a portréty významných osobností a hostů a také dokumentární fotografie

vrcholných momentů doprovodného programu filmové školy. Výstava obsahovala více než 40 barevných fotografií rozměru 30 x 40 cm, které byly instalovány na oboustranné výstavní panely Klubu kultury. Otevření této výstavy proběhlo bez vernisáže, byla pouze uvedena při slavnostním zahájení. Po skončení Letní filmové školy putovala výstava po kinech v České republice. Byla vystavena mimo jiné v Praze v kině Světozor, v Českých Budějovicích, Klatovech, Zábřehu na Moravě a několika dalších městech.

Aleš Duda se věnuje fotografii od dětství, byl aktivním členem fotoklubu v Uherském Hradišti. V roce 1989 absolvoval Institut výtvarné fotografie Svazu českých fotografů. Věnuje se převážně dokumentární fotografii.

Aleš Duda připravuje svou výstavu v předšálí Klubu kultury.
Foto Michal Popieluch (2004).

Vítěz fotografické soutěže 30. let Letní filmové školy Aleš Duda přebírá cenu z rukou Jindřicha Štreita a Josefa Korvase v kině Hvězda. Foto Radka Kamenická, archiv AČFK (2004).

V Klubu kultury byla i výstava loutek z animovaného filmu Pat a Mat, nebo jak se říkalo dřív - A je to! Expozici tří dekorací scén z natáčení seriálu zapůjčily Ateliéry Bonton Zlín. Vernisáž proběhla v neděli 25. července ve 14.30 hodin.

V Domě knihy Portál vystavila své ilustrace k nové pohádkové knize básní pro děti Pavla Šruta ilustrátorka a animátorka Galina Miklínová. Výstava byla zahájena v pondělí 26. července v 18.00 hodin autorským čtením básníka Pavla Šruta.

Došlo také k obnovení a prohloubení spolupráce Letní filmové školy se Slováckým muzeem. V malém sále Slováckého muzea byla uvedena dlouhodobá výstava Hvězdičky stříbrného plátna, která představila oblíbené kreslené a loutkové hrdiny známé z večerníčků a krátkých filmů. V Galerii Slováckého muzea byla výstava malby a keramiky výtvarníka, animátora a malíře Bedřicha Glasera a keramika a grafika Igora Ševčíka. Vernisáž těchto výstav byla v úterý 27. července v 18.00 hodin.

Vedle hlavních programových cyklů Film a dětství, Film a pohádka a Čínské kinemato-

grafie bylo zařazeno i několik dalších témat: Cinepurs Choice, Osobnosti a výročí, Nový český film, Ozvěny filmových festivalů. Tentokrát Letní filmovou školu opravdu navštívil anglický režisér Terry Giliam, kterému byla v průběhu filmové školy udělena Cena AČFK za osobní přínos evropské kinematografii. Když Hradiště opouštěl, dostal na rozloučnou i na důkaz přátelství od Jiřího Králíka láhev domácí slivovice. Mezi další milé hosty patřili například legenda české kinematografie Vojtěch Jasný, další člen Monty Python a režisér Terry Jones nebo dramatik českého původu Tom Stoppard.

Pohled na instalaci výstav ve foyer kina Hvězda. Vlevo část výstavy 30. let Letní filmové školy ve fotografiích Jindřicha Štreita a v pozadí příspěvek Milana Svatušky do fotografické soutěže 30. let Letní filmové školy.

Foto Jan Bartoš, archiv AČFK (2004).

Ke 30. jubilejnímu výročí Letní filmové školy byl vydán sborník, který obsahoval seznam všech celovečerních filmů uvedených v rámci jednotlivých ročníků filmových škol a letních seminářů. Seznamy byly doplněny vzpomínkami nejvěrnějších účastníků a organizátorů. Publikace byla doplněna dokumentárními fotografiemi a kopiemi různých dobových materiálů.

Na filmovou školu do Uherského Hradiště přijelo 4300 účastníků, aby si vybralo ze 301 uskutečněných filmových projekcí. Za akreditaci na celou filmovou školu zaplatil v roce 2004 účastník 1200,- Kč, se studentskou slevou 850,- Kč. Další tzv. věrnostní slevy bylo možné získat prokázáním návštěvy předešlého ročníku.

31. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI 22. – 31. ČERVENCE 2005

Letní filmová škola dosáhla v roce 2005 v mnoha ohledech svého maxima. Návštěvnost se oproti roku 2004 nezměnila, Uherské Hradiště navštívilo 4300 akreditovaných účastníků. Filmové projekce, divadla, koncerty a další doprovodné kulturní akce probíhaly na dvanácti místech – tradičně v kině Hvězda s kapacitou 420 míst k sezení, v Klubu kultury, který byl svou kapacitou 650 míst k sezení největším projekčním sálem filmové školy a také jediným místem přístupným neakreditované veřejnosti, ve Slováckém divadle s kapacitou 350 pohodlných míst k sezení, v prostorech a sále nedávno zrekonstruované budovy Reduty s kapacitou přibližně 300 míst k sezení, v sále Orlovny s kapacitou 250 míst a v klubu Mír se 180 místy. Další program byl organizován v prostorech Malé scény Slováckého divadla, ve Slovácké boudě i v okolním parku Smetanovy sady, na Masarykově náměstí a Kolejním nádvoří a také v prostoru Galerie Slováckého muzea. Program 31. Letní filmové školy zhlédlo na 110 000 diváků.

Hlavními programovými cykly 31. Letní filmové školy jsou Irský film a Vlajka vzpoury.

Cyklus Irský film se měl stát historicky největší českou přehlídkou u nás méně známé irské kinematografie, ale také komplexní přehlídkou celé irské kultury - literatury, hudby, výtvarného umění, divadel i tance. Pro zkvalitnění programové skladby a zaštitění tohoto cyklu měl dokonce vzniknout ve spolupráci s několika dalšími irskými institucemi podporný projekt. V oblasti výtvarného umění se zvažovalo zajištění studijního pobytu fotografa Jindřicha Štreita v Irsku za účelem vytvoření souborné dokumentární výstavy z této

oblasti. To se ale nakonec neuskutečnilo. Programový cyklus měly provázet také výstavy tvorby irských fotografů, malířů a grafiků. Nakonec ale celou programovou sekci zastupovala v oblasti výtvarného umění pouze jedna výstava českého fotografa Ivana Barty, doplněná několika fotografiemi Markéty Luskačové. Irská divadelní tvorba byla suplována českým Divadlem Na prádle s představením irského dramatika Martina McDonagha Kráska z Leenane. Tradice irského tance byla opět suplována pražským tanečním klubem Rinceoirí. Irské literatuře bylo věnováno několik komponovaných pořadů a pásem. Lépe byla zastoupena scéna hudební. Mezi nejvýznamnější interprety patřili například Glen Hansard nebo Bronagh Gallagher. Proběhly také workshopy na téma irská hudba, irský tanec a irský film. Ve spolupráci se znalcem irského filmu Harveyem O'Brienem vydala Letní filmová škola k tomuto programovému cyklu publikaci Irský film, která byla ilustrována fotografiemi Ivana Barty a Markéty Luskačové. Přestože bylo promítnuto více než padesát irských filmů a představena řada osobností irské kinematografie, zůstala původní idea rozsahu, komplexnosti a plasticity přehlídky kultury této země nenaplněna, a to především v oblasti výtvarného umění a fotografie.

Podtématy programového cyklu Vlajka vzpoury byla revoluce, revolta a vzpoura. Jednalo se o nejrozsáhlejší cyklus 31. Letní filmové školy, ve kterém bylo promítnuto téměř 90 filmů. Toto téma provázela společná výstava fotografií s kurátorským dohledem Jindřicha Štreita Protest, revolta, odpor, revoluce a dále výstava Štěpána Mareše nazvaná Různé verze kontoverze. I k tomuto programovému cyklu byla filmovou školou vydána v nákladu 4500 kusů útlejší publikace ilustrovaná fotografiemi Jindřicha Štreita a Oldřicha Škáchy. Výběr textů na téma revoluce pro tuto publikaci provedl prof. Miloslav Petrusek.

Překvapením bylo zařazení nového programového cyklu Filmová revolta, který se měl stát stálou složkou programové skladby následujících ročníků filmové školy. Jeho podtitul byl Díla, která otřásla filmovým světem a za cíl si kladl seznámit méně zkušené diváky s filmy, které se staly významnými milníky v dějinách vývoje kinematografie. V roce 2005 byly v rámci tohoto cyklu uvedeny například filmy Křižník Potěmkin, Mechanický pomeranč, Atlanta, Sedmikrásky, nebo U konce s dechem.

Dalšími tématy 31. Letní filmové školy byly již tradičně Osobnosti a výročí, Nový český a slovenský film a Ozvěny filmových festivalů. Již podruhé proběhla minipřehlídka filmů Cinepur Choice, kterou sestavila redakce filmového časopisu Cinepur.

Divácky atraktivním a žádaným zpestřením Letní filmové školy bylo několik odehraných představení unikátního projektu Divadla bratří Formanů a jejich francouzských přátel z divadla Voliérou Dromesco z Rennes Bouda - La Baraque. Tento mezinárodní divadel-

ní projekt se po několika letech vrátil zpět do České republiky. Tábor kočujících herců s technicky extrémně náročnou a exoticky vyhlížející scénou vyrostl v Uherském Hradišti uprostřed parku Smetanovy sady, kde budil značnou měrou pozornost účastníků filmové školy, ale především domorodců.

Uherské Hradiště opět navštívila celá řada významných hostů a osobností českého uměleckého a kulturního dění. Mezi nejvýznamnější zahraniční hosty patřili ruský režisér Karen Sachnazarov, spisovatel a režisér Andrzej Zulawski, scénárista, filmový teoretik a především významný režisér Krzysztof Zanussi, španělsko francouzský dramatik Fernando Arrabal, polská herečka Krystyna Janda, dcera významného francouzského režiséra Jeana Viga Luce Vigo, anglický divadelní režisér Dornford-May Mark, režisérka O'Casey Shivaun a další osobnosti irské kulturní scény a kinematografie.

Převážná část výtvarných výstav v rámci doprovodného programu byla opět věnována fotografické tvorbě. Pod patronací Jindřicha Štreita byly v roce 2005 prezentovány tři výstavy fotografií.

Poslední přípravy před zahájením 31. Letní filmové školy. V pozadí fotografie je vidět instalaci společné výstavy k programovému cyklu Vlajka vzpoury. Foyer kina Hvězda.

Foto Marek Malůšek (2005).

Souborná výstava **PROTEST, REVOLTA, ODPOR, REVOLUCE** byla umístěna v přirozeném centru dění filmové školy, ve výstavních prostorech foyer i projekčního sálu kina Hvězda. Byli na ní zastoupeni autoři **KAREL CUDLÍN, FEDOR GABČAN, JAKUB CHLEBOUN, KATEŘINA JOCHOVÁ, OLDŘICH ŠKÁCHA** a **JINDŘICH ŠTREIT**. Výstava přinášela dokumentární portrét doby, událostí a protestů v České republice ve třech různých dějinných momentech. Obdobím prvním byl rok 1968 - doba normalizace a násilného vojenského zásahu armád Varšavské smlouvy, dalším byl přelomový revoluční rok 1989 a třetí pohled byl zaměřen do současnosti. První dvě období prezentovaly fotografie významných fotografů Karla Cudlína, Fedora Gabčana, Oldřicha Škáchy a Jindřicha Štreita.

Vystavené fotografie Fedora Gabčana ukázaly bezprostřední okolnosti invaze ruských vojsk v Nové huti Klementa Gottwalda a v centru Ostravy v kritickém roce 1968. Gabčan pro tuto výstavu zapůjčil 24 originálních černobílých zvětšenin. Dvorní fotograf Václava Havla Oldřich Škácha zapůjčil ze svého archívu fotografie z různých zakázaných setkání a utajených kulturních akcí, jejichž cílem bylo především v období sedmdesátých let udržovat kontinuitu svobodného projevu. Na jeho černobílých snímcích se objevují tváře Václava Havla, prof. Jana Patočky, Ludvíka Vaculíka, Pavla Kohouta, Pavla Landovského a řady dalších disidentů a významných osobností. Jindřich Štreit vystavil výběr ze svého díla, především snímky z období sedmdesátých a osmdesátých let. Jeho fotografie vykreslují s nádechem jemné ironie absurdnost mnohých lidských situací tohoto šedivého období plného dogmatických hesel a prázdných ideálů. Karel Cudlín zvolil pro tuto výstavu šest fotografií pořízených v roce 1989 v průběhu Sametové revoluce v Praze.

Jiří Králík zahajuje
31. ročník Letní filmové školy
v projekčním sále kina Hvězda.
V pozadí snímku je vidět fotografii
Kateřiny Jochové, která je součástí
výstavy Protest, revolta, odpor, revoluce.
Foto Tomáš Ruta (2005).

Současný pohled na problematiku revolty a odporu byl prezentován výběrem z fotografických souborů absolventů Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě Kateřiny Jochové a Jakuba Chlebouna. Kateřina Jochová (dnes Druhová) vystavila soubor dvojportrétů blízkých lidí, u kterých bylo patrné vzájemné ovlivnění. Tento soubor uplatnila při studiu jako praktickou bakalářskou diplomovou práci. Čítal celkem deset černobílých zvětšenin o rozměru 50 x 50 cm na barytovém papíře. Jakub Chleboun představil také svou bakalářskou diplomovou práci z Institutu tvůrčí fotografie. Tématem jeho práce byly barevné portréty pořízené v prostředí rockových klubů. Chleboun patří mezi první absolventy této školy po jejím přechodu pod statut nově zakládané Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Opavě po roce 1990, později Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě.

Společná výstava fotografií byla doplněna výběrem z dobových filmových plakátů

ze sbírky Libora Gronského z Olomouce.

Výstava Protest, revolta, odpor, revoluce byla zahájena vernisáží v projekčním sále kina Hvězda 23. července 2005 v 17.00 hodin v rámci programu slavnostního zahájení Letní filmové školy. Vernisáže se za autory zúčastnili Jindřich Štreit, Oldřich Škácha, Karel Cudlín a Fedor Gabčan a dále hosté a fotografové Vladimír Birgus, Jiří Siostrzonek, Aleš Kuneš a Pavel Mára. Tato výstava byla již před uvedením na Letní filmové škole v pozměněné verzi vystavena v Praze v Galerii kritiků, na Staroměstské radnici a také v zahraničí.

Jindřich Štreit a Ivan Bárta
uvádí výstavy fotografií
k programovému cyklu Irský film
ve Slovákém divadle.
Foto Aleš Duda (2005).

Ve výstavních prostorech Slovákého divadla byly uvedeny výstavy fotografií k programovému cyklu Irský film, autorů **IVANA BÁRTY A MARKÉTY LUSKAČOVÉ**. Výstava Ivana Bárty je sestavena výběrem ze tří samostatných fotografických projektů, které autor realizoval v Irsku. Vystavené fotografie vznikaly převážně v prostředí koňské tržnice ve staré chudé dělnické čtvrti Smithfield blízko centra Dublinu a v chudé čtvrti sídliště Fatima Mansions v Dublinu, které tvoří desítky starých chátrajících činžovních domů. Tato čtvrt je centrem drogových dealerů a také útočištěm spousty drogově závislých. Bárta se nevěnoval jen specifickému sociálnímu prostředí těchto dvou lokalit. Dokumentoval především život místních dětí a jejich sociální situaci ve vztahu k tomuto bezútěšnému prostředí. Část fotografií vznikla také v dětském táboře Barretstown Gang Camp na irském venkově poblíž Dublinu. Jde o zařízení pro vážně nemocné děti z celého světa, které založil americký herec Paul Newman. Ivan Bárta je absolventem Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. V současné době se věnuje především fotografii interiérů a architektury. Vernisáž jeho výstavy proběhla rovněž 23. července 2005 v 17.00 hodin v průběhu slavnostního zahájení Letní filmové školy v kině Hvězda následně po uvedení výstavy k programovému cyklu Vlajka vzpoury. Jeho výstava byla instalována v předsálí v prvním patře Slovákého divadla a sestávala

z 37 černobílých zvětšenin na barytovém papíře. Celá výstava byla do Uherského Hradiště dopravena již adjustovaná v rámech z Institutu tvůrčí fotografie v Opavě. Práce Ivana Barty doplnilo pět fotografií z Irska významné české fotografky Markéty Luskačové. Byly instalovány v předsálí v přízemí Slováckého divadla.

V prvním patře foyer Klubu kultury byl instalován výsledný výběr fotografií z fotografického workshopu, který se uskutečnil v roce 2004 v deseti dnech průběhu 30. jubilejní Letní filmové školy pod vedením Jindřicha Štreita. Na společné výstavě nazvané **LFŠ 2004 - POHLED ZA KULISY** se podíleli studenti Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě Jan Dyntera, Katarína Fremalová, Marek Malůšek, Michal Popieluch, Radomír Veselý, Elena Lichá – Zábranská a studenti Střední uměleckoprůmyslové školy Uherské Hradiště Irena Boháčová, Lukáš Ježek a Petr Willert. Výběr fotografií od jednotlivých autorů a sestavení tvaru celé výstavy zajistil a připravil Jindřich Štreit. Organizační a technickou stránku této výstavy obstarali studenti a vyzývatelé tohoto projektu Petr Willert a Radomír Veselý. Polovina zapojených studentů zvolila při své práci na workshopu techniku tradiční černobílé dokumentární fotografie. Objevily se i další žánry a techniky, barevný a subjektivní dokument i výtvarné manipulace s fotografií v podání Eleny Lichá - Zábranské. Výtvarná úroveň a kvalita jednotlivých příspěvků byla značně kolísající. V některých případech byla citelná nedostatečná míra zapojení do projektu, či nedokončený proces hledání vlastního způsobu vyjadřování se fotografickým obrazem. Všem zúčastněným studentům práci stejnou měrou komplikovala také skutečnost omezeného doby potřebné pro zhotovení uceleného fotografického souboru. Výstava obsahovala více než čtyřicet fotografií, které byly adjustovány do stávajícího výstavního systému Klubu kultury.

Výstava byla zahájena 24. července 2005 v 17.00 hodin bujarou vernisáží za účasti většiny vystavujících studentů, řady pedagogů Institutu tvůrčí fotografie a Jany Smahelové zastupující SUPŠ Uherské Hradiště. Hudební doprovod obstarala formace jednodenního vernisážového orchestru Honky tonky band z řad studentů Institutu tvůrčí fotografie a dalších náhodných kolemjdoucích hudebníků, dvě hostesky zajišťovaly občerstvování hostů moravskou slivovicí. Bezprostředně před zahájením výstavy byl dodán barevný katalog nazvaný Letní filmová škola 2004 ve fotografiích, který byl v průběhu vernisáže za přítomnosti České televize pokřtěn kurátorem výstavy Jindřichem Štreitem a organizátorem Josefem Korvasem. Katalog obsahoval reprodukce vystavených fotografií, které byly doplněny krátkými medailonky autorů a dalšími texty a statistikami souvisejícími s organizací fotografického workshopu a Letní filmové školy. Katalog byl vydán z prostředků Asociace českých filmových klubů a Letní filmové školy 2005 a byl vytištěn v nákladu 4000 kusů. Grafickou úpravu provedli studenti Institutu tvůrčí fotografie Radomír Veselý a Jan Dyntera.

Na nádraží Českých drah do Uherského Hradiště v roce 2005 poprvé přijela v souvislosti s Letní filmovou školou galerie ve vlaku - Leica Gallery Prague. Od 26. 7. do 30. 7. 2005 si tak mohli účastníci filmové školy i všichni další zájemci prohlédnout vybranou část ojedinělého fotografického a sociálního projektu jednoho z nejvýznamnějších světových fotografů **SEBASTIÃO SALGADA WORKERS**. Po nezapomenutelné výstavě Exodus v pražském Mánesu v roce 2001 se jednalo již o druhý Salgadoův projekt, který Leica Gallery uvedla. Speciální pojízdná galerie ve vlaku prezentovala tuto výstavu od 1.5. do 20.11. 2005 ve dvanácti českých a jedenácti slovenských městech a Uherské Hradiště navštívila právě v době konání Letní filmové školy. Výstava ve vlaku je výběrem 81 fotografií z rozsáhlejšího souboru Workers. Salgado pracoval na projektu Workers po dobu šesti let. Fotografoval pracující lidi po celé naší planetě, fotografie pocházejí z 27 zemí. Výsledkem je hluboká sociologická sonda, vypovídající nejen o proměnách pracovních sil v současném světě, ale i o lidské důstojnosti a naději. Výběr určený pro pojízdnou galerii provedla kurátorka výstavy Lelia Wanick Salgado. V rozsahu tohoto výběru byl vydán i speciální katalog provázející výstavu v České republice. Uvedení této výstavy nesouviselo s žádným programovým cyklem Letní filmové školy, přesto mohla být pro řadu návštěvníků příjemným obohacením programu. Výstava byla otevřena v úterý 26. července 2005 v 10.00 hodin tiskovou konferencí s ředitelkou galerie Janou Bömerovou a zástupcem ČD Ludvíkem Urbanem.

Vlak Leica Gallery Prague
na nádraží ČD v Uherském Hradišti.
Foto Aleš Duda (2005).

Další výtvarné výstavy uvedla ve svých prostorech Galerie Slovákého muzea. V malém sále byla v neděli 24. července 2005 ve 14.30 hodin otevřena výstava Různé verze kontroverze za účasti autora Štěpána Mareše. V pondělí 25. července 2005 v 17.00 hodin byly zahájeny tři výstavy. V prvním patře byly k vidění ilustrace a návrhy mozaik meziná-

rodně uznávaného autora knih pro děti, ilustrátora, grafika a tvůrce animovaných filmů Petra Sýse. Dále galerie uvedla výtvarnou tvorbu a kresby významného polského režiséra a držitele Oscara za celoživotní dílo Andrzeje Wajdy. V přízemí galerie byly instalovány filmové plakáty, obrazy a kresby výtvarníka Karla Vacy. Vernisáž proběhla bez účasti autorů, výstavu zahájila polská herečka Krystyna Janda a režisér Krzysztof Zanussi.

V prostorech Malé scény Slováckého divadla byla instalována výstava mapující historii Osvobozeného divadla W + V a poválečnou činnost Jana Wericha nazvaná 100 let W + V. Byla zahájena v pátek 22. července 2005 v 23.00 hodin v rámci pořadu Tři strážníci humoru. Výstava představila dobové plakáty ze třicátých let a fotografie z divadelních inscenací i ze soukromí.

Hlavním partnerem Letní filmové školy v roce 2005 byla společnost ČSOB, hlavním sponzorem Český telecom a.s., dále pak DAT s.r.o. a Pivovary Staropramen a.s. Filmová škola získala finanční podporu z programu Media Programme, Visegrad Fund, od Ministerstva kultury České republiky a od vlády Irské republiky. Poprvé v historii se na přípravě Letní filmové školy podílelo organizační a programové grémium v zastoupení dvou organizací a současně i hlavních garantů Letní filmové školy - Města Uherské Hradiště a Asociace českých filmových klubů. Toto grémium mělo za cíl kontrolovat a koordinovat přípravu i průběh celé akce. Přesto končí tento ročník finančním schodkem 3,4 milionu Kč, a tento stav tak předznamenává následující změny v organizaci celé akce. Po vyhodnocení auditu v listopadu 2005 je vůdčí osobnost Letní filmové školy Jiří Králík odvolán z pozice ředitele Městských kin Uherské Hradiště. S touto změnou souvisí také výměna hlavního organizátora Letní filmové školy. Městská kina Uherské Hradiště tak nahradila Asociace českých filmových klubů, v čele s předsedou Rudolfem Fiedlerem. Došlo k oddělení ekonomické, programové a dramaturgické správy a Jiří Králík byl ustanoven programovým ředitelem Letní filmové školy. Rudolf Fiedler a starosta města Uherské Hradiště Libor Karásek následně podepsali smlouvu zajišťující konání Letní filmové školy v Uherském Hradišti až do roku 2015.

32. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI 21. – 30. ČERVENCE 2006

32. Letní filmovou školu navštívilo více než 4400 akreditovaných účastníků. Hlavními programovými cykly byly pro tento rok zvoleny Člověk a příroda, Africký film a Kanadský film. V oblasti subsaharské kinematografie bylo promítnuto 59 celovečerních a 62 krátkometrážních filmů se zaměřením na Afriku. Této velkolepé přehlídky kinematografie a africké kultury se osobně zúčastnila řada afrických tvůrců, umělců a režisérů. Projekce 42 celovečerních a 20 krátkometrážních kanadských filmů byla patrně největší evropskou přehlídku kanadské kinematografie. Další filmy byly promítnuty v rámci tradičních cyklů Osobnosti a výročí, Deset filmů, které otřásly světem, Nová domácí tvorba nebo Festivalové ozvěny.

V průběhu Letní filmové školy se napjatě očekával příjezd bývalého prezidenta České republiky Václava Havla, který měl osobně převzít prestižní cenu Asociace českých filmových klubů za přínos československé a české kinematografii. Jeho návštěva Uherského Hradiště se nakonec ze zdravotních důvodů nemohla uskutečnit, a tak se vypravil tým organizátorů a filmařů v čele s Janem Lukešem za Václavem Havlem na Hrádeček. Zde byl natočen neformální dokument, zachycující toto setkání a předání ceny. Tento dokument byl o den později promítnut účastníkům v sále kina Hvězda. Václav Havel vyslovil příslib návštěvy Letní filmové školy v dalších letech.

Další významné ceny od Asociace českých filmových klubů obdržel Jan Jíra, pracovník filmové distribuce, herec, dramatik a disident Pavel Landovský. In memoriam byla

předána cena za výrazný přínos československému a českému dokumentárnímu filmu Pavlu Kouteckému, kterou za něj převzal režisér a dokumentarista Miroslav Janek. Ceny za osobní umělecký přínos světové kinematografii obdrželi režisér a scénárista Rustam Ibragimbekov, hudební skladatel Eduard Artěmjev a africký režisér Souleyman Cissé.

Garant a kurátor výstav na Letní filmové škole Jindřich Štreit obdržel v sobotu 22. července 2006 v průběhu slavnostního zahájení 32. Letní filmové školy z rukou Jiřího Králíka a Chantal Poullain - Polívkové zvláštní cenu Asociace českých filmových klubů za dlouholetou spolupráci při zajišťování Letní filmové školy.

Jindřich Štreit přebírá z rukou ředitele Letní filmové školy Jiřího Králíka cenu Asociace českých filmových klubů. Kino Hvězda. Foto Marek Malůšek (2006).

Poslední okažiky před slavnostním zahájením 32. Letní filmové školy v kině Hvězda. V pozadí je vidět instalaci výstavy fotografií Jana Pohribného. Foto Marek Malůšek (2006).

I přes drobné obavy v souvislosti s obměnou hlavního organizátora a odvoláním Jiřího Králíka z pozice ředitele Městských kin Uherské Hradiště proběhla Letní filmová škola v obvyklém duchu a rozsahu, který především v oblasti doprovodných kulturních akcí předčil všechny předcházející ročníky. Proběhla celá řada básnických, literárních a dalších komponovaných programů, panelových diskuzí a workshopů. V průběhu filmové školy mohli účastníci navštívit pět divadelních představení a 18 koncertů. V tomto roce převažovaly atraktivní etnické a často velmi exotické zahraniční soubory, které přirozeně doplňovaly programové cykly Letní filmové školy. Mezi nejvýznamnější patřila hudební etnoshow v souvislosti s projektem Michala Dvořáka Pandurango – cesta za bohem hudby, který zaznamenala Česká televize. Uskutečnilo se celkem 350 programových bloků. Uvedeno bylo také 17 fotografických a výtvarných výstav.

Prostory kina Hvězda zaplnila výstava k programovému cyklu Člověk a příroda nazvaná **PROMĚNY KRAJINY**. Touto neobvyklou výstavou představila řada významných českých fotografů, z nichž někteří běžně tvoří v jiných žánrových oblastech, své fotografické práce související s přírodou, prostorem a krajinářskou fotografií. Ve výstavních prostorech foyer kina Hvězda své práce vystavili Vojtěch Bartek, Antonín Braný, Aleš Kuneš,

Pavel Mára, Miroslav Myška, Václav Podestát, Tomáš Pospěch, Jiri Siostrzonek, Miloslav Stibor, Jindřich Štreit a Petr Velkoborský.

Jindřich Štreit zahajuje výstavu fotografií Proměny krajiny ve foyer kina Hvězda. Zleva autoři Jindřich Štreit, Vojtěch Bartek, Vladimír Birgus, Miroslav Myška, Jan Pohribný, Tomáš Pospěch a Pavel Mára.

Foto Marek Malůšek (2006).

Ostravský fotograf, pedagog a organizátor kulturních akcí a projektů **VOJTĚCH BARTEK** vystavil devět fotografií ze souboru Konec přírody - začátek velkoměsta s podnázev Industriální krajina. Tyto snímky zobrazují ekologické následky těžby a zpracování uhlí v ostravské krajině. Je z nich však patrný i vztah a vazba na člověka a jeho životní prostředí. Fotograf a pedagog **ANTONÍN BRANÝ** vystavil několik černobílých dokumentárních subjektivně pojatých fotografií městské krajiny. Publicista, fotograf a pedagog **ALEŠ KUNEŠ** se prezentoval černobílými zvětšeninami akce Pořád hořím ze souboru Deníky, který vytvořil v roce 1982. **PAVEL MÁRA** se představil několika barevnými fotografiemi provedenými technikou cibachrome z rozsáhlého cyklu Mechanická zátíží. Tento Márov soubor, který vznikl od druhé poloviny 70. let, předchází počátkům jeho figurální tvorby. Na fotografiích je zřetelný až matematicky pojatý koncept čistých forem odkazujících k minimalismu. Fotograf a pedagog **MIROSLAV MYŠKA** vystavil reálně pojaté barevné fotografie krajin zachycené v různých ročních dobách. Snímky pochází z volné tvorby

Pohledy na vernisáž výstavy Proměny Krajiny ve foyer kina Hvězda. Štáb České televize natáčí s Jiřím Králíkema a dalšími autoři rozhovor o této výstavě. Fotografie vlevo Marek Malůšek (2006), vpravo Tomáš Ruta (2006).

a byly pořízeny v letech 1995 až 2000 na Českomoravské vysočině. **VÁCLAV PODESTÁT** vystavil výběr osmi černobílých dokumentárních fotografií z různých míst České republiky, Maďarska a Litvy s charakteristickým vztahem člověka a krajiny. Vybrané fotografie pocházely z let 1986 až 2002. Historik umění a fotograf **TOMÁŠ POSPĚCH** předvedl v Uherském Hradišti krajinářský konceptuální projekt *Krajinky.jpg*, který vznikl v letech 2002 až 2005. Soubor konfrontuje obecně známé reprodukce záběrů krajiny využívané v prostředí počítače a výsledné černobílé kontaktní kopie z velkoformátové kamery, které odkazují zpět k formě klasické tradiční krajinářské fotografie. Pedagog a všestranný umělec **JIŘÍ SIOSTRZONEK** vystavil subjektivní fotografické obrazy ze souboru *Krajina v hodině mezi psem a vlkem*. Uznávaný fotograf aktů **MILOSLAV STIBOR** předvedl v Uherském Hradišti černobílé fotografie s podnázvem *Klasická krajina*, a uvedl tak pro mnohé diváky záběr své tvorby do zcela nových souvislostí. **JINDŘICH ŠTREIT** vystavil deset černobílých fotografií. Jednotlivé snímky jsou vybrány z několika fotografických projektů. Jejich společným pojítkem je téma vztahu člověka ke svému okolnímu prostředí a krajině zachycené hluboce lidským pohledem typickým pro Štreitovy fotografie. Subjektivní až snové fotografie vesnické a městské krajiny, které vystavil na filmové škole fotograf a pedagog **PETR VELKOBORSKÝ**, pracují s jedinečnou náladou okamžiku. Jeho snímky se pohybují žánrově v těsném sousedství dokumentární fotografie. Jsou často zachyceny z jedoucího dopravního prostředku a umocněny zneostřením. Na Letní filmové škole vystavil šest černobílých zvětšenin.

Panelová diskuze na téma *Jak točí Afrika* v kině Hvězda. Hosty pořadu jsou afričtí režiséři Souleymane Cissé, Med Hondo, Désiré Écaré, David - Pierre Fila a další. V pozadí snímku je vidět instalaci výstavy fotografií Vladimíra Birguse.

Foto Marek Malůšek (2006).

Po obvodu jedné strany projekčního sálu kina Hvězda byly vystaveny velkoformátové barevné zvětšeniny magických krajin fotografa Jana Pohribného, na straně druhé byly instalovány velké barevné fotografie významného teoretika fotografie, kurátora, fotografa, publicisty a vedoucího Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě prof. Vladimíra Birguse. Prof. **VLADIMÍR BIRGUS** vystavil sedm adjustovaných fotografií z let 1999 až 2004

z cyklu Cosi nevyslovitelného. Uvedeny byly například fotografie Maimi Beach 1999, Sitges 2000, Barcelona 2000 a Barcelona 2002 nebo Melbourne 2004. **JAN POHRIBNÝ** svou tvorbu rovněž prezentoval sedmi barevnými fotografiemi. Vystavil zde práce z cyklu Nová doba kamenná - fotografie Beztebe nebo Jinosvětská, dále fotografie Druhý kříž a Sluneční zápisky z cyklu Jan Čin a další. Instalace fotografií Vladimíra Birguse a Jana Pohribného v prostředí kinosálu byla velmi působivá.

Pohledy do výstavní expozice v projekčním sále kina Hvězda. Na levém snímku je instalace výstavy Jana Pohribného, pravý snímek ukazuje besedu Jana Lukeše s Pavlem Landovským před výstavou fotografií Vladimíra Birguse. Foto Marek Malůšek.

Výstava byla otevřena v sobotu 22. července 2006 v 19.00 hodin vernisáží ve foyer kina Hvězda, která proběhla před začátkem slavnostního zahájení 32. Letní filmové školy. Vernisáže se zúčastnili autoři Vojtěch Bartek, Vladimír Birgus, Pavel Mára, Miroslav Myška, Jan Pohribný Tomáš Pospěch a Jindřich Štreit. Úvodní slovo pronesli Jindřich Štreit, Vladimír Birgus a Jiří Králík. Koncepti této výstavy navrhl Jindřich Štreit. Výstava byla technicky zajištěna, adjustována a zarámována s podporou Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě. Expozice v prostorech kina Hvězda byla doplněna ve vnitřním prostoru kina Hvězdička pokračováním výstavy **KRAJINA** studentů Institutu tvůrčí fotografie, jejíž veřejná část byla instalována v Redutě.

Na ochozu foyer Klubu kultury byly instalovány dvě fotografické výstavy. První z nich, výstava vědce, profesora fyziky a tou dobou děkana Filozoficko - přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě prof. Zdeňka Stuchlíka, nesla název Otvírání krajiny a vztahovala se k programovému cyklu Člověk a příroda. **ZDENĚK STUHLÍK** je světově uznávaným odborníkem v oblasti teoretické fyziky, na problematiku inflační kosmologie a na vnitřní strukturu kvarkových hvězd. Projevuje se také jako velmi citlivý a vnímavý umělec a fotograf. Jeho vztah k médiu fotografie významně ovlivnili fotografové a kolegové z Filozoficko - přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě Vojtěch Bartek, Vladimír Birgus a Jindřich Štreit. Fotografie představuje pro Zdeňka Stuchlíka především hledání harmonie mezi člověkem a vnějšími světy. Fotografuje převážně slezskou kraji-

nu, ve které subjektivně zohledňuje náladu okamžiku, ale i krajiny v Norsku, Brazílii, Litvě a dalších zemích. Jeho fotografie se často shluky světél a barev blíží impresionistické malbě. Své fotografie vystavil od roku 2002 v řadě měst České republiky i v zahraničí.

Jindřich Štreit
zahajuje výstavu fotografií
Zdeňka Stuchlíka v Klubu kultury.
Foto Marek Malůšek (2006).

Výstava Otvírání krajiny sestávala z dvaceti velkoformátových barevných tisků adjustovaných do tenkých dřevěných rámců. Výběr a rozložení jednotlivých fotografií i finální rozvržení celé expozice navrhl Jindřich Štreit.

Výstava byla zahájena samostatnou vernisáží v pátek 21. července 2006 ve 20.30 hodin za účasti autora. Úvodní slovo pronesl Jindřich Štreit a Vladimír Birgus. Sobotní Filmové listy otiskly rozhovor se Zdeňkem Stuchlíkem v rozsahu celé titulní strany.

Druhá výstava fotografií, instalovaná na ochozu v Klubu kultury, se svým zaměřením vztahovala k cyklu kanadské kinematografie a zároveň také k cyklu Člověk a příroda. Fotograf **PAVEL HUSPEKA** zde představil soubor dvaceti barevných fotografií formátu 50 x 50 cm nazvaný Kanadské národní parky, který v tradičním reálném pojetí vyobrazuje krásy kanadské přírody. Tyto fotografie autor pořídil při svých soukromých cestách po Kanadě. Huspeka je v oblasti fotografie autodidaktem. Věnuje se převážně makrofotografii a krajinářské fotografii. Z domácích oblastí fotografuje nejčastěji na Vysočině a Šumavě. Jeho snímky byly otištěny v různých publikacích a kalendářích. Pracuje se středoformátovou kamerou a čtvercovým formátem. Zahájení výstavy za účasti autora proběhlo v pátek 28. července 2006 v 17.30 hodin.

Kanadské národní parky Pavla Huspeky byly jedinou doprovodnou výstavou k Programovému cyklu Kanadský film. Je škoda, že v rámci tak rozsáhlé přehlídky kinematografie této země nebyly na Letní filmové škole představeny také kvality její fotografické nebo výtvarné tvorby.

Společné uvedení výstavy Otvírání krajiny Zdeňka Stuchlíka a Kanadské národní parky Pavla Huspeky nebylo ze strany organizátorů příliš šťastným řešením. Tyto výstavy se formou i obsahem vzájemně popíraly, ani jedna z nich vzhledem k omezenému prostoru dostatečně nevyzněla. Především soubor velkých fotografií Zdeňka Stuchlíka si svým charakterem a až intimní výpovědí jistě zasloužil samostatný prostor.

Ve Slováckém divadle byla uvedena další výstava k programového cyklu Člověk a příroda. Společně zde byly představeny práce dvou významných klasiků české krajinářské fotografie přírodovědce a fotografa Miloše Spurného a fotografa Karla Otty Hrubého.

Z díla **KARLA OTTY HRUBÉHO** bylo vystaveno 9 fotografií o velikosti do formátu 40 x 50 cm. Jednalo se o originální černobílé zvětšeniny na lesklém barytovém papíře, které byly pro tuto výstavu zapůjčeny z autorovy pozůstalosti.

Výstavu fotografií K. O. Hrubého a Miloše Spurného v předšálí Slováckého divadla zahájili fotografové Jindřich Štreit, Miroslav Myška a manželka zesnulého Miloše Spurného, paní Spurná. Fotografie Marek Malůšek (2006).

Všestranně nadaný umělec Karel Otto Hrubý se narodil v roce 1916 ve Vídni. V době okupace v roce 1939 byl po zavření vysokých škol nucen ukončit studia práv na Univerzitě Karlově v Praze. Živil se v Brně jako hudebník, od roku 1943 byl totálně nasazen. Po válce se začal věnovat jako autodidakt fotografii, pracoval jako fotoreportér pro časopis Květy a brněnskou Rovnost. Později byl fotografem Státního divadla v Brně. Vyučoval na brněnské Střední uměleckoprůmyslové škole. V roce 1972 stál spolu s Antonínem Hinštem u zrodu Školy výtvarné fotografie - později Institutu výtvarné fotografie, jejíž činnost stále pokračuje pod současným názvem Institut tvůrčí fotografie jako součást Slezské univerzity v Opavě. Hrubý pravidelně publikoval o fotografii. Vynikl především jako teoretik a praktik krajinářské fotografie, ale vytvořil i rozsáhlé dílo v oblasti divadelní, dokumentární a etnografické fotografie. Patřil mezi první fotografy užívající barevné fotografie systému negativ - pozitiv u nás. Na přelomu osmdesátých let přestal fotografovat a odešel na venkov, kde se věnoval malbě. Zemřel v roce 1998 v Brně.

Na protilehlé stěně výstavního prostoru Slováckého divadla bylo instalováno v sedmi výstavních rámech celkem 14 fotografií a montáží **MILOŠE SPURNÉHO**. Osm vystavených prací bylo do velikosti formátu 24 x 30 cm, pět do formátu 30 x 40 cm a jedna fotografie byla formátu 50 x 60 cm. Byla zde zastoupena i jedna ze známých montáží krajiny s vyoranými brambory v popředí.

Vladimír Birgus a Miroslav Myška
hovoří po vernisáži s paní Spurnou.

Foto Tomáš Ruta (2006).

Brněnský rodák a vědec Miloš Spurný byl zřejmě jedním z prvních ekologů své doby a svůj vztah mezi společností a krajinou promítal i do svých fotografií. Narodil se v roce 1922 v Brně. Pracoval jako asistent na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně, později byl pracovníkem brněnského pracoviště Akademie věd. Publikoval řadu odborných prací z oblasti rostlinné fyziologie a botaniky. Ve svém ve volném čase se věnoval tvorbě naučných filmů a krajinářské fotografii, fotografoval převážně moravskou krajinu, Vysočinu a Podpálaví. Vytvořil ucelenou dokumentaci postupně mizejících meandrů řeky Moravy, Dyje, Svratky a Jihlavy. Fotografie z tohoto cyklu byly publikovány v roce 2007 v knize *Sbohem, staré řeky*. V roce 1965 byl spoluzakladatelem fotografické skupiny REKRAFO. Jeho práce byly prezentovány na více než 150 výstavách doma i v zahraničí. Ve své tvorbě spojoval vědecký pohled s uměleckým prožitkem.

Výstavy obou autorů byly zahájeny v pátek 21. července 2006 v 17.30 hodin vernisáží, které se zúčastnila jako host také manželka Miloše Spurného, paní Spurná. Úvodního slova se zhostili Miroslav Myška a Jindřich Štreit, kteří se společně podíleli na přípravách této výstavy. V úterý 25. července 2006 ve večerních hodinách došlo k odcizení jedné fotografie K. O. Hrubého. Samotný prostor divadelní galerie, který se nachází v prvním patře u vstupů na balkon, nebyl střežen samostatnou ostrahou. Při večerní projekci neznámý pachatel rozebral výstavní rám, poodsunul čelní sklo a fotografii zcizil. Tuto skutečnost zjistila služba vchodu kolem 22.00 hodiny. Krádež šetřila Policie Čes-

ké republiky. Vzhledem k tomu, že výstava nebyla pojištěná, došlo později k dohodě a vyrovnání mezi Asociací českých filmových klubů a paní Hrubou, která fotografie pro výstavu laskavě zapůjčila.

Fotografové a pedagogové Vladimír Birgus (zprava), Jindřich Štreit, Jan Pohribný a Vojtěch Bartek zahajují výstavu Krajina studentů Institutu tvůrčí fotografie instalovanou v chodbě Reduty.

Foto Marek Malůšek (2006).

V prostorech Reduty byly v roce 2006 uvedeny tři fotografické výstavy. První z nich, nazvaná **KRAJINA**, byla společnou výstavou studentů Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko - přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě a jejím kurátorem byl fotograf a pedagog Institutu Jan Pohribný. Výstava se vztahovala k programovému cyklu Letní filmové školy Člověk a příroda a sestávala z 35 fotografií. Byla instalována v prostorech přizpůsobených pro pořádání výstav – v pravé části přístupové chodby mezi salonkem a hlavním sálem Reduty. Tato část chodby byla opatřena speciálním osvětlením expozice. Výstava byla sestavena z prací, které studenti vytvářeli pro studijní předmět Krajinářská fotografie. Tento předmět je zařazen při studiu Institutu tvůrčí fotografie v prvním ročníku a je pro studenty jedním ze základních pilířů zvládnutí práce se světlem a kompozicí ve fotografii. Část fotografií byla vybrána i z volné tvorby studentů a z prací, které vznikly na krajinářském workshopu ve Slavonicích, který organizoval Institut tvůrčí fotografie pod vedením pedagoga Jana Pohribného. Výstavy se zúčastnili studenti Petr Blažíček, Jan Dyntera, Petr Holub, Jan Svatava Horník, Jan Jedlička, Jan Juránek, Jiří Kroul, David Kurc, Branislav Neupauer, Zbyněk Prys, David Raub, Livia Romani, Jana Sadloňová, Vojtěch V. Sláma, Eva Vacková, Tomáš Vodňanský, Miloš Vorel, Pavel Weber a Veronika Zapletalová.

Stanovená koncepce výstavy předvedla krajinářskou fotografii nejen v tradičním pojetí reálného zobrazování krajiny a přírody, ale především v podobách imaginativního a subjektivního chápání tohoto fotografického žánru. Na fotografiích se objevila městská krajina v podání Petra Holuba, subjektivní barevné krajiny Livii Romani, Miloše Vorla nebo Evy Vackové a také fotografie krajiny s využitím umělého zdroje barevného svět-

la Davida Kurce, Davida Rauba či Jany Sedloňové. Část vystavených prací se dotýkala příbuzných fotografických žánrů. Příkladem jsou práce Pavla Webera blízkí se k fotografickému zátiší nebo práce Vojtěcha V. Slámy a Jana Juránka hraničící s dokumentární fotografií. Tato společná výstava byla pod názvem Krajina studentů ITF s mírně obměněnou sestavou autorů poprvé vystavena v únoru 2005 v Kabinetu fotografie Domu umění v Opavě a později i na dalších místech. Provázel ji drobný katalog vydaný Institutem tvůrčí fotografie ve spolupráci s nakladatelstvím Kant.

Výstava na Letní filmové škole byla zahájena samostatnou vernisáží v sobotu 22. července 2006 v 17.00 hodin za účasti pedagogů a několika studentů Institutu tvůrčí fotografie. Účast dalších návštěvníků Letní filmové školy byla na této i dalších vernisážích malá. Důvodem bylo pochybení organizátorů filmové školy, kteří nevhodně stanovili časy vernisáží souběžně se začátky filmových projekcí.

Spontánní koncert irského hudebníka Glena Hansarda a Markéty Irglové pod výstavou fotografií Krajina studentů Institutu tvůrčí fotografie v chodbě Reduty. Foto Marek Malůšek (2006).

Pohled do levé části chodby Reduty s instalací výstavy fotografií režiséra Jana Němce. Foto Marek Malůšek (2006).

V levé části přístupové chodby do sálu Reduty si mohli účastníci filmové školy prohlédnout poměrně raritní výstavu fotografií a koláží **JANA NĚMCE**. Němec je známý jako filmový režisér, příležitostný herec, pedagog FAMU a představitel české nové vlny. Jako fotograf a výtvarník se dle jeho slov představil touto výstavou poprvé. Výstava byla uvedena pouze dvakrát, ve výstavních prostorech Kina Aero v Praze a na Letní filmové škole, a byla uspořádána u příležitosti jeho sedmdesátých narozenin a ocenění jeho mimořádného uměleckého přínosu světovému filmu Křišťálovým globem na 41. Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech. Výstava sestávala z 20 rámců 70 x 100 cm, které obsahovaly momentky a portréty ze zákulisí natáčení Němcových filmů. V některých případech se jednalo o velké zvětšeniny z negativů nebo fotografie 24 x 30 cm. Autor ale využil i různých neobvyklých technik, vytvářel koláže a různé seskupení menších fotografií, které následně kopíroval technikou xeroxu na větší plochy. Na přípravě a sestavení

této výstavy spolupracoval s Janem Němcem Pavel Rajčan, vedoucí a zakladatel kina Světozor. Výstava byla zahájena úvodním slovem Jana Lukeše ve čtvrtek 27. července 2006 ve 20.30 hodin před uvedením filmu Jana Němce Toyen.

Po obvodu salonku Reduty byly provizorně instalovány na přenosných paravánech barevné fotografie Dubliňana **DAVIDA CLEARYHO** z filmu Once. Cleary působil při natáčení tohoto filmu režiséra Johna Carneyho jako fotograf. Čtrnáct fotografií, většinou formátu 30 x 45 cm, zobrazovalo scény soustředěné převážně na postavy dvou hlavních hrdinů hudebníka Glena Hansarda a jeho české přítelkyně Markéty Irglové. Tato herecká a především muzikantská dvojice získala v souvislostech s filmem Once v únoru 2008 prestižní ocenění americké filmové akademie Oscar v kategorii nejlepší filmová píseň za baladu Falling Slowly.

Michael Havas a režisér John Carney
uvádějí fotografickou výstavu Davida
Clearyho v malém sále Reduty.

Foto Tomáš Ruta (2006).

Cleary studoval malbu na Irské národní akademii výtvarných umění. Jako pouliční hudebník se seznámil s Glenem Hansardem. Později spolupracoval na výtvarné stránce několika jeho sólových alb i alb skupiny The Frames.

Výstavu zahájil v úterý 25. července ve 14.30 hodin úvodním slovem Michael Havas a zúčastnil se jí autor fotografií David Cleary, Markéta Irglová a Glen Hansard. Součástí vernisáže byla diskuze s autorem výstavy i s herci, po které následovala premiérová projekce filmu Once. Po skončení filmu Glen Hansard s Markétou Irglovou a dalšími hudebníky odehráli neplánovaný spontánní akustický koncert v chodbě Reduty přímo pod výstavou Česká krajina studentů Institutu tvůrčí fotografie. Glen Hansard odehrál na 32. Letní filmové škole v pondělí 24. července 2006 i samostatný koncert na Kolečném nádvoří Reduty. Část fotografií byla po dohodě s autorem k prodeji.

V roce 2006 poskytla své prostory výstavám souvisejícím s Letní filmovou školou Galerie Slovákého muzea i Slováké muzeum. V Galerii Slovákého muzea byly instalovány dvě výstavy s podtématem Obrázky z džungle. Obě se odkazovaly k tématu subsaharské

kinematografie. V malém sále byla uvedena výstava fotografií, která vznikla z dlouhodobé spolupráce fotografa Beata Pressera a režiséra Wenera Herzoga nazvaná **FILM MUSS PHYSISCH SEIN** (Film musí být fyzický). Výstava sestavená v roce 2002 k výročí 60. narozenin Wenera Herzoga obsahovala celkem 50 fotografií a do Uherského Hradiště byla převezena ze Soulu v Jižní Koreji. 37 fotografií vytvořil švýcarský fotograf Beat Presser a 13 černobílých fotografií zapůjčilo pro tuto výstavu Filmové muzeum v Berlíně. Středem pozornosti této výstavy byla postava Wenera Herzoga v roli režiséra a scény z natáčení jeho filmů z let 1968 až 2002. Herzog je vnímán jako excentrik, který je ochoten pro dosažení stanovených cílů při natáčení zacházet často až do hraničních situací. Některé jeho filmy, při jejichž natáčení Beat Presser fotografoval, vznikaly v prostředí deštných pralesů a domorodých kmenů.

Výstava byla v Uherském Hradišti uvedena ve spolupráci Letní filmové školy, Galerie Slovákého muzea a pražského Goethe institutu. K vidění byla i v dalších městech České republiky a v řadě zemí celého světa.

Ve velkém sále Galerie Slovákého muzea se představila výstavou Mléko a hlína autorská dvojice Lukáš Rittstein a Barbora Šlapetová. Výstava se vztahovala k nespoutané přírodě, džungli a její projekci do velkoměsta. Autoři reagovali na zkušenosti, které načerpali při svém pobytu v Indonésii. Rittstein vystavil tři rozsáhlé objekty, Barbora Šlapetová předvedla 13 akrylů na plátně o rozměru 2 x 1,5 m ze souboru Krev a mléko. Podle původní domluvy s Jindřichem Štreitem, který se podílel na přípravě této výstavy, měla Šlapetová vystavit své fotografické práce ze souborů Papua - New Guinea a Why Is the Night Black. V souvislosti s touto domluvou také vznikla tisková chyba v programovém katalogu, která provázela celou Letní filmovou školu.

Obě výstavy byly zahájeny v průběhu Letní filmové školy vernisáží, která proběhla v úterý 25. července v 17.30 hodin v prostorech Galerie. Výstavu Film muß physisch sein uvedla delegace Goethe institutu v čele s ředitelem pražské kanceláře Stefanem Nobbem. Výstavu Mléko a hlína uvedla kurátorka Galerie Slovákého Muzea Milada Frolcová spolu s autory Lukášem Rittsteinem a Barborou Šlapetovou a její malou dcerkou Aninkou.

V budově Slovákého muzea proběhly dvě rozsáhlé výstavy. Ve velkém sále v prvním patře byla instalována výstava Srdce temnoty, která představila tradiční africké umění, kulturu a sochařství. Byly zde instalovány obrazy předního konžského malíře Lema Kusy, který se osobně zúčastnil Letní filmové školy. Expozice Umění kmene Makonde uvedla moderní africké dřevěné řezby z jižní Tanzánie. Tradici zimbabwského kamenného sochařství představila část expozice Sochy z Tengenenge. Tato souborná výstava byla otevřena vernisáží v sobotu 22. července 2006 ve 14.30 hodin.

Cestopisné fotografie, dokumenty, knihy a drobné exponáty z výprav slavných českých cestovatelů, dobrodruhů, průkopníků a badatelů, které od nepaměti přitahoval africký kontinent, tvořily expozici nazvanou Český sen o Africe. Tato souborná výstava byla uvedena v malém sále Slováckého muzea a představila například odkaz Emila Holuba, Miroslava Zikmunda a Jiřího Hanzelky.

Milada Frolcová a Jiří Králík
zahajují výstavy ve Slováckém muzeu.
Foto Tomáš Ruta (2006).

Byly zde také vystaveny fotografie ze společných průkopnických expedic asistenta pražského Národního muzea Jiřího Bauma a akademického sochaře Františka Vladimíra Foita, kteří své první cesty napříč africkým kontinentem uskutečnili ještě před Hanzelkou a Zikmundem. Dokument o bílém lékaři Albertu Schweitzerovi a jeho působení v gabonském pralese představila Expedice Lambaréné. Tato výstava dokumentovala cestu s cílem předání zdravotnického materiálu, kterou podniklo do gabonského Lambaréné v roce 1968 osm lidí z Československa. Součástí souborné expozice byla také výstava tří desítek černobílých fotografií režiséra Ladislava Broma, který v 50. letech jako nezávislý dokumentarista soustavně mapoval život rovníkové Afriky.

Výstava Český sen o Africe byla zahájena v neděli 23. července v 17.30 hodina za účasti hostů Miroslava Zikmunda, Jiřího Voráče, Miroslava Topinky a dalších. Výstavu uvedla kurátorka Milada Frolcová a Ivo Vosedálek společně s Jiřím Králíkem. V průběhu celé neděle byl před budovou Slováckého muzea zaparkován legendární vůz Tatra 87 Zikmunda a Hanzelky.

33. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI 20. – 29. ČERVENCE 2007

Nejvýznamnější událostí 33. ročníku Letní filmové školy se stala bezesporu návštěva bývalého prezidenta České republiky, spisovatele, dramatika a disidenta Václava Havla. Uherské Hradiště navštívil i se svou chotí Dagmar Havlovou a zdržel se zde od pátku 20. července do pondělí 23. července 2007. V průběhu své návštěvy se zúčastnil oficiálně i soukromě několika besed a panelových diskuzí, divadelních představení, projekcí filmů i neformálních večírků. V pátek 20. července večer dokonce navštívil na Kolejním nádvoří koncert Plastic People Of The Universe. Následující den v rámci slavnostního zahájení 33. Letní filmové školy předal Václav Havel v kině Hvězda Cenu Asociace českých filmových klubů za osobní umělecký přínos světové kinematografii režiséru Hectoru Babencovi. V souvislostech s osobou a činností Václava Havla byla promítnuta také řada filmů. V pondělí 23. července 2007 proběhla v 8.30 hodin ráno v sále Reduty utajená projekce nesestříhané režisérské verze nového dokumentu *Občan Havel* režisérů Pavla Kouteckého a Miroslava Janka. Tento film byl v předpremiéře přístupný pouze zvaným hostům, kteří dostali speciální pozvánku. V roce 2008 byl na Letní filmové škole tento film již promítnut veřejnosti, a to opět v nesestříhané verzi za účasti hostů Jarmily Polákové, Ladislava Špačka a Iva Mathého.

Pro 33. ročník Letní filmové školy byly zvoleny hlavní programové cykly *Člověk a stáří*, *Brazilský film* a *Kavkazský film*. Dalšími tématy byly nově vytvořený cyklus *Cena Jeana Viga* a tradiční programové cykly *Osobnosti* a *Výročí*, 10 filmů, které otřásly světem,

Nová česká a slovenská tvorba a Ozvěny festivalů. V rámci těchto tematických okruhů bylo účastníkům promítnuto více než 230 celovečerních a 290 krátkých a středometrážních filmů. Uprostřed parku Smetanovy sady vyrostl divadelní stan ANPU, ve kterém se uskutečnila řada divadelních představení, koncertů, projekcí a večerů poezie. Koncerty, workshopy, divadla, programy pro děti a další komponované pořady doprovodného programu probíhaly i na mnohých dalších místech v Uherském Hradišti. Několik představení odehrálo Divadlo na tahu Andreje Kroba, brněnské HaDivadlo, Divadlo Viola či Divadlo 90 u Valšů s Ljubou Skořepovou v hlavní roli. Pozvání na Letní filmovou školu přijal přední světový lingvista a odborník na Shakespeara David Crystal, v jehož režii se uskutečnilo několik komponovaných programů a besed.

První setkání Jiřího Králíka s Václavem Havlem po jeho příjezdu do Uherského Hradiště v restauraci hotelu Koníček. Foto Marek Malůšek (2007).

Václav Havel promluvil na pódiu v kině Hvězda při slavnostním zahájení 33. Letní filmové školy. Foto Marek Malůšek (2007).

Skvělí instrumentalisté sextetu Harmonie Band doprovodili svou hudbou film Jeana Cocteaua Krev básníka. V neděli 23. července prošel ulicemi Uherského Hradiště v doprovodu bubnů průvod brazilských exoticky oděných tanečníků a hudebníků, který vyvrcholil na Kolejním nádvoří fantastickým Brazilským karnevalem. O vytvoření identické brazilské atmosféry plné divokých rytmů a poodhalených svůdných tanečnic se postaraly karnevalová show Afoxe Loni s 20 bubeníky a tanečníky z brazilského státu Bahi, skvělí čeští Tam - tam batucada a orchestra, brazilská skupina Axial, André sáh se svojí show brazilského swingu a taneční skupina Brasil show. V dalších dnech odehrála na filmové škole koncert kultovní holandská skupina Legendary Pink Dots. Zahráli zde i domácí Psi vojáci, DG 307 a řada dalších hudebních skupin. Večer v úterý 24. července se uskutečnila na nádvoří Galerie Slováckého muzea unikátní přehlídka nejstarších zpěváků ze Slovácka, Hornácka a Slovenska Zpěvy starého světa v režii Břetislava Rychlíka. I přes svůj věk byli zpěváci nabití pozitivní energií a mladistvým elánem a někteří vydrželi v ulicích města neúnavně koncertovat při sklence vína až do ranních hodin.

K programovým cyklům Letní filmové školy byla již tradičně uspořádána řada výtvarných a fotografických výstav. V prostorech kina Hvězda, které je přirozenou centrálou Letní filmové školy, byly uvedeny dvě fotografické výstavy k programovému cyklu **ČLOVĚK A STÁŘÍ**.

Jindřich Štreit
před výstavou svých fotografií
ve foyer kina Hvězda.

Foto Marek Malůšek (2007).

Výstavní prostor foyer kina naplnily černobílé fotografie osobnosti českého dokumentu **JINDŘICHA ŠTREITA**. Soubor, který představil na 33. Letní filmové škole, byl sestaven z fotografií vybraných z několika rozsáhlejších cyklů s ohledem na téma stáří - především z cyklů *Člověk* (1972 – 1974), *Vesnice je svět* (1978 – 1990) a *Lidé olomouckého okresu 90. let 20. století očima Jindřicha Štreita* (1993 – 1995). Vystavené fotografie se citlivým způsobem dotýkaly obtíží stáří a samoty, ale i porozumění a vztahů seniorů ke svým blízkým a okolnímu prostředí. Jindřich Štreit vystavil 50 černobílých zvětšenin na barytovém papíře. Převážná část záběrů pocházela z prostředí vesnice v době před rokem 1989.

Natáčení České televize
pro pořad Kultura.cz.

Foto Marek Malůšek (2007).

Výstava byla zahájena 21. července 2007 v 19.30 hodin v průběhu slavnostního zahájení Letní filmové školy, za přítomnosti bývalého prezidenta České republiky Václava Havla a řady dalších osobností kulturní i fotografické scény.

Pohledy do projekčního sálu kina Hvězda s instalací výstavy Jiřího Hankeho. Levá fotografie zachycuje komponovaný pořad Andrej Krob na tahu s hosty Andrejem Krobem, Václavem Havlem a Janem Lukešem. V průběhu pořadu byly promítnuty ukázky Originálního Videojournalu a filmu Fenomén Hrádeček aneb duchové pod Břečtejnem. Fotografie Marek Malůšek (2007).

Po obvodu projekčního sálu kina Hvězda byly zavěšeny výstavní rámy s výběrem z rozsáhlého fotografického cyklu Otisky generace významného fotografa **JIŘÍHO HANKEHO** z Kladna. Hanke navštívil Letní filmovou školu i se svou manželkou, výtvarnicí a fotografkou Jiřinou Hankeovou. Při instalaci výstavy, které byl i se svou chotí nápomocen, uzpůsobil výběr konkrétních fotografií charakteru Letní filmové školy. Vystaveno bylo celkem 24 černobílých fotografií s popisem portrétovaných. Objevily se zde portréty řady významných českých osobností, ale také zcela neznámých tváří z kruhu přátel a blízkých Jiřího Hankeho. Byly zde uvedeny například portréty Jaroslava Hutky a jeho syna Vavřince, Jaromíra Jágra se synem Jaromírem, Olbrama a Jasana Zoubka, Čestmíra a Ivana Kafky, Jindřicha Štreita s maminkou Antonií, Vladimíra Holomíčka se synem Bohdanem a řady dalších.

Fotograf Jiří Hanke s manželkou Jiřinou a Jindřich Štreit se ženou Agnes před projekcí filmu Občan Václav Havel jede na dovolenou v Klubu kultury.

Foto Marek Malůšek (2007).

Tento soubor, na kterém Hanke pracuje od osmdesátých let prakticky až do současnosti, studuje podobnost mezi rodiči a dětmi. Při portrétování volí co nejjednodušší sestavy modelů, pozornost soustředí především na zobrazované postavy a jejich tváře. Portrétované ponechává v jejich přirozeném prostředí, které ale nezdůrazňuje. Tím dosahuje velmi

nenuceného zobrazení, ve kterém se snoubí a prolínají individuální, sociální i psychické rysy portrétovaných dvojic. Fotografický cyklus Otisky generace svým rozsahem dovádí k mnohem širším tématům. Fotografuje polocelky postav s využitím čtvercového formátu.

Výstavu uvedl Jindřich Štreit v sobotu 21. 7. 2007 v 19.30 hodin v rámci slavnostního zahájení Letní filmové školy. Kvůli chybné domluvě nebyl, bohužel, Jiří Hanke při tomto zahájení přítomen.

Instalace výstavy fotografií studentů Institutu tvůrčí fotografie v prostorech Vzdělávacího centra UTB. Foto Marek Malůšek (2007).

Další výstava fotografií k tématu Člověk a stáří byla instalována v nově využívaných prostorech Vzdělávacího centra Univerzity Tomáše Bati v Uherském Hradišti – v prostorech bývalých kasáren. Institut tvůrčí fotografie Filozoficko - přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě představil práce studentů a především absolventů, kteří se ve své tvorbě věnovali otázkám seniorů, stáří a pomíjivosti. Souborná výstava se jmenovala jednoduše **STÁŘÍ** a jejím kurátorem byl Jindřich Štreit, který také provedl výběr fotografií z archívu Institutu tvůrčí fotografie. Vystaveny byly práce Markéty Fialové, Jakuba Chlebona, Petra Karoly, Tomáše Macíčka, Jana Misiarze, Martina Popeláře, Tomáše Pospěcha, Igora Slavíka, Jana Světlíka, Piotra Szymona, Víta Šimánka, Lucie Škvorové, Petra Vilguse, Petry Vinárkové a Tomasze Zwyrteka. Ve většině případů se jednalo o výběr několika fotografií z obsáhlejších fotografických cyklů, ve kterých se obvykle studenti Institutu k zpracovávaným tématům vyjadřují. Příkladem může být devět barevných fotografií Víta Šimánka ze souboru Pohledy nemocných (2001 – 2003), černobílé zvětšeniny Tomáše Macíčka z cyklu Portrét (2000), nebo práce Tomáše Pospěcha či Martina Popeláře pocházejících z projektu Lidé Hlučínska devadesátých let 20. století (1994 – 1999).

Výstava obsahovala více než 60 fotografií a byla instalována v předsálí v přízemí i v prvním patře a dále v prostoru zádveří a mezipatra Vzdělávacího centra UTB. Na rozvržení celé výstavy při její instalaci dohlížel Vojtěch Bartek. V průběhu Letní filmo-

vé školy došlo k politováníhodnému incidentu, který byl způsoben neohledupností a necitlivostí pracovníků sponzorské společnosti Zoner, kteří významně narušili expozici přízemního předsálí. Část výstavních stojanů zcela odstranili a na jejich místě prezentovali své produkty typu formule Play station nebo domácího multimediálního zařízení. V takto opticky a prostorově roztržtém prostředí, které se po tomto zásahu podobalo pouťové střelnici, byla prezentace výtvarné výstavy takřka nemožná. Nutnost zachování dobrých vztahů se sponzorem byla patrně příčinou neochoty organizátorů Letní filmové školy jakkoliv tuto nepříjemnou situaci řešit.

Eliška Klepalová před instalací putovní studentské výstavy V objektivu senior.

Foto Marek Malůšek (2007).

V parku Smetanovy sady v prostoru před kinem Hvězda byla instalována putovní výstava fotografií **V OBJEKTIVU SENIOR**. Tento projekt byl dílem nadačního fondu Veselý senior a v Uherském Hradišti jej uvedly členky správní rady Eliška Klepalová a Lenka Kopecká. Své práce zde měli představit především posluchači Pražské fotografické školy a Institutu fotografických studií Photogénia v Brně. Překvapením proto jistě bylo, že větší část vystavených fotografií patřila komerčnímu fotografovi Romanu Slukovi, který byl spolu s Janem Saudkem garantem a patronem tohoto projektu. Institut fotografických studií byl zastoupen pouze jedním snímkem Matěje Němce a z řad Pražské fotografické školy uvedli jednotlivé fotografie Markéta Buriancová, Lucie Dostálková, Vladimír Janoušek, Vojtěch Janíček, Tetyana Kobets, Tereza Melicharová, Květuše Topinková a Ladislav Vondrák. Putovní výstava V objektivu senior, která byla sestavena z více než 25 fotografií velkého formátu, byla vystavena na více místech České republiky. Její pouť začala 6. června 2007 výstavou na Vítězném náměstí v pražských Dejvicích, kterou za účasti Jana Saudka, Romana Sluky a dalších hostů uvedl Marek Eben a Tereza Kostková. Dále byla uvedena na hudebních festivalech Rock for People v Hradci Králové a Colours of Ostrava a v Brně na Náměstí Svobody. Je překvapivé, že bylo tomuto projektu věnováno tolik pozornosti

a mediální podpory. Většina studentských prací byla velmi průměrná a fotografie Romana Sluky, které šlo jen obtížně charakterizovat bez užití termínu „kýč“, situaci jen zhoršovaly. Za zmínku snad stojí jen dvě reprodukce známých fotografií Jana Saudka *Moje matka* (1976) a *Můj otec* (1975). Přes to, že tato výstava vhodně doplnila programový cyklus *Člověk a stáří*, výtvarnou kvalitou i celkovou koncepcí se jistě vymykala dobré úrovni, na kterou byli účastníci Letní filmové školy zvyklí. Výstavu a celý projekt provázela útlý katalog vydaný nadací Veselý senior za podpory dalších partnerů.

V prostorech Reduty byly uspořádány dvě výstavy k tématu kavkazské kinematografie. V malém salónku byla vytvořena dočasná galerie, ve které byla uvedena výstava **SVĚT SERGEJE PARADŽANOVA**. Tuto výstavu přivezl na Letní filmovou školu z Moskvy její kurátor a ředitel Muzea Sergeje Paradžanova v Jerevanu Zaven Sarkisjan, který ji také společně s Tomášem Hálou při vernisáži 25. 7. ve 14.30 hodin uvedl. Výstava obsahovala reprodukce některých Paradžanových kreseb a koláží, které vytvářel v období patnácti let, kdy byl zbaven možnosti natáčet filmy. Bylo zde uvedeno také několik dokumentárních fotografií, které umožňovaly blíže poznat osobu legendárního režiséra Sergeje Paradžanova jako člověka i tvůrce. Výstava obsahovala celkem 36 exponátů.

Původně měla být na Letní filmové škole uvedena také výstava *Neznámý Paradžanov*. Její převoz do České republiky se ale nepodařilo organizačně zajistit.

Pohled do salónku Reduty s instalací výstavy Svět Sergeje Paradžanova. Foto Marek Malůšek (2007).

Výstava *Zapomenutá Arménie* fotografa Aleše Mynáře v pravé části chodby Reduty. Foto Marek Malůšek (2007).

V pravé části chodby Reduty uzpůsobené pro výstavní činnost byla instalována výstava **ZAPOMENUTÁ ARMÉNIE** fotografa Aleše Mynáře. Mynář podnikl několik cest do oblasti Gjumri - Leninakan v Arménii. Toto město bylo v roce 1988 zasaženo snad nejničivějším zemětřesením dvacátého století. První cestu uskutečnil v roce 2003. Po roce se do Gjumri znovu vrátil a opět dokumentoval následky této katastrofy i život lidí v této oblasti. V roce 2006 opět vyjíždí do Arménie, tentokrát na turecko - arménskou hranici k hoře Ararat.

Mynář absolvoval v roce 1998 Katedru fotografie na pražské FAMU. Po studiích se věnuje převážně krajinářské a dokumentární cestopisné fotografii. Pracuje s velkoformátovou kamerou, z negativů vytváří panoramatické zvětšeniny. Živí se převážně ateliérovou reklamní fotografií. V Uherském Hradišti vystavil 16 panoramatických černobílých zvětšenin provedených na barytovém papíře. Autor již přivezl fotografie adjustované do samostatných výstavních rámu, které byly opatřeny krátkým popisem jednotlivých scén. Tyto fotografie byly vystaveny poprvé. Výstava nebyla zahájena vernisáží.

Slovácké muzeum uvedlo ve spolupráci s Letní filmovou školou výstavy provázející programový cyklus Brazilský film. Na schodišti a v předšálí prvního patra byly instalovány barevné fotografie fotoreportéra Petra Jedináka, které představovaly architektonické skvosty Oscara Niemeyera v Riu de Janeiru a dalších místech Brazílie. Byla nazvaná jednoduše **OSCAR NIEMEYER – 100 LET** a oslavovala sté výročí narození tohoto významného architekta. Fotografie vznikly při společné cestě Jedináka s Petrem Volfem, kterou podnikli v květnu 2006 pro časopis Reflex. Výstava, kterou provázely texty Petra Volfa, se sestávala z více než čtyřiceti barevných fotografií různých rozměrů. Tyto fotografie byly tištěny společným nákladem Slováckého muzea a Letní filmové školy z negativů, které dodal Petr Jedinák.

Z původní dohody Jiřího Králíka a Petra Jedináka vyplývalo, že se jeho fotografie zobrazující Niemeyerovu architekturu stanou dominantou Letní filmové školy a krom samotné výstavy budou zavěšeny na různých místech Uherského Hradiště v podobě rozměrných billboardů. Tento plán se z důvodu nedostatku finančních prostředků musel omezit na jeden velký billboard umístěný na Masarykově náměstí.

Jedinák studoval večerně Školu výtvarné fotografie Václava Vláška (dnes Pražská fotografická škola) a Vysokou školu chemicko - technologickou v Praze, obor makromolekulární chemie. Po studiu pracoval jako redaktor v různých redakcích, mimo jiné i v časopise Československá fotografie a Pressfotu. Od roku 1990 pracuje jako fotoreportér, v současné době pro časopis Reflex. Specializuje se na fotografický portrét. V roce 2004 vydal knihu Cesty k portrétu.

Ve velkém sále Slováckého muzea byly připraveny další dvě „brazilské“ výstavy. Svě černobílé fotografie zde představil brazilský fotograf, režisér a dokumentarista **MARCOS PRADO**. Výstava velkých černobílých zvětšenin čtvercového formátu byla sestavena ze dvou rozsáhlejších fotografických cyklů. První z nich Charcoal People of Brazil je dokumentem o mužích, ženách i dětech, kteří tvrdě pracují v brazilských deštných pralesech při výrobě dřevěného uhlí. Při této těžké práci, kterou vykonávají za otrockých podmínek

bez pomoci jakékoli techniky, jsou neustále vystaveni vysokým teplotám a toxickým plynům. Prado na tomto souboru pracoval 8 let a výsledek není jen výpovědí o těžké manuální práci uhlířů, ale i dokumentem o pustošení brazilského pralesa, který bývá často přezýván „plíce světa“. Z tohoto cyklu vystavil Prado výběr 26 fotografií.

Vernisáž výstavy fotografií Marcose Prada a obrazů Borise Jirků ve Slovákém muzeu. Výstavu slovem zahájili Jiří Králík, Michael Havas, Boris Jirků a Marcos Prado (Levý snímek). Fotografie Marek Malůšek (2007).

Druhý cyklus Jardim Gramacho vypovídá o lidech, kteří žijí v naprosté chudobě na největší skládce odpadu na světě a jsou živi z toho, co najdou mezi odpadky. Skládka Jardim Gramacho, která je 20 km vzdálená od hlavního města Ria de Janeiro, se rozkládá na ploše více než milionu metrů čtverečních a žije na ní přes dva tisíce lidí. Ústřední postavou tohoto dokumentu je Estamira, třiašedesátiletá žena trpící schizofrenií, která na Jardim Gramacho strávila 20 let života. O životě Estamiry natočil Prado stejnojmenný celovečerní dokument, který dokončil v roce 2004. Cyklus Jardim Gramacho prezentovalo 35 černobílých fotografií.

Marcos Prado
v parku Smetanovy sady
před kinem Hvězda.
Foto Marek Malůšek (2007).

Marcos Prado se narodil v roce 1961 v Riu de Janeiro. Studoval fotografii v Brooks Institute of Photography v Kalifornii, kde absolvoval v roce 1986. Získal řadu mezinárodních ocenění včetně World Press Photo, Hasselblad Masters Award nebo The Focus on Your

World Prize. V roce 1993 založil Prado v Riu společnost Zazen Productions a začal spolupracovat s dokumentaristou Nigelem Noblesem, který je autorem oskarového dokumentu *Úzká harmonie*. Jejich první film *Charcoal People of Brazil*, který byl dokončen v roce 1998, vyhrál později cenu za nejlepší dokument na Latinském filmovém festivalu v Los Angeles a byl oceněn také na Mezinárodním environmentalistickém filmovém festivalu FICA. Následně Prado natočil několik dalších dokumentárních filmů, včetně snímku *Estamira*, za který získal na tři desítky ocenění. V současné době Prado dokončuje svůj první celovečerní hraný film nazvaný *Posto 9*.

Bylo rozhodnuto, že pro výstavu nebudou tištěny v České republice reprodukce fotografií a že Prado odešle do Uherského Hradiště své originální zvětšeniny. Tato zásilka se ale značně opozdila, a tak byla výstava instalována až v prvních dnech Letní filmové školy.

Zahájena byla v neděli 22. července 2007 ve 14.30 hodin v přítomnosti autora úvodním slovem Michaela Havase, který byl také prostředníkem při přípravě této výstavy pro Letní filmovou školu. Na tuto vernisáž bezprostředně navazovalo zahájení výstavy obrazů a kreseb malíře, sochaře a ilustrátora Borise Jirků. Výstava byla instalována ve druhé polovině sálu a přinášela obrazové vzpomínky na autorův pobyt v Brazílii. Jirků je znám především svými ilustracemi k literárnímu dílu kolumbijského spisovatele Gabriela José Garcíe Márqueze. Na výstavě bylo uvedeno i několik prací z cyklu ilustrací k románu *Sto roků samoty*. Výstavu uvedl vtipným slovem sám Boris Jirků společně s kurátorkou Miladou Frolcovou.

Dušan Hanák a Milada Frolcová
při vernisáži výstavy
Dnešní a včerejší světy
v Galerii Slováckého muzea.
Foto Marek Malůšek (2007).

Galerie Slováckého muzea uvedla výstavu fotografií neobvyklé koncepce nazvanou **DNEŠNÍ A VČEREJŠÍ SVĚTY**. Výstava, která byla instalována ve velkém sále v prvním patře galerie, společně představila černobílé fotografie významného slovenského fotografa **MARTINA MARTINČEKA** a barevné tisky režiséra **DUŠANA HANÁKA**. Téměř třicet

Martinčekových a dalších šestnáct Hanákových fotografií bylo zavěšeno po obvodových zdech sálu. V jeho středu bylo vytvořeno přepažení, které obsahovalo dalších dvanáct barevných fotografických dvojic Dušana Hanáka o rozměru 85 x 120 cm a dvanáct fotografií Martina Martinčka.

Martin Martinček byl fotografem lidí, krajiny, přírody a místních zvyků na Liptově. Ve svých fotografiích objevoval a zachycoval krásu všedních věcí, nacházel stále nové a netradiční pohledy na svět a přírodu. Martinček vystudoval práva na Univerzitě Komenského v Bratislavě. Pracoval v advokátní praxi, později v soudnictví. Vykonával vedoucí funkci v Úřadu předsednictva Slovenské národní rady. Po roce 1948 byl donucen odejít z veřejného života. Pracoval v Liptovském Mikuláši v cihelně, později ve slepičí farmě. Od roku 1957 se stal členem Svazu slovenských výtvarných umělců v Bratislavě. Od roku 1961 je Martinček ředitelem nově založeného Literárně - historického muzea Janka Krále v Liptovském Mikuláši. Jeho práce byly v průběhu části jeho života známější v zahraničí než doma. Vystavoval například v Metropolitan Museum v New Yorku, na Bienále výtvarného umění v brazilském Sao Paulu nebo na Bienále v Benátkách. Vytvořil celou řadu rozsáhlých fotografických cyklů. Fotografie zvolené pro výstavu v Uherském Hradišti vytvářely průřez celým jeho rozsáhlým dílem.

Pohled do expozice výstavy Dnešní a včerejší světy v prvním patře Galerie Slováckého muzea. Pravá fotografie zachycuje Miladu Frolcovou (zprava), Dušana Hanáka a Petera Michaloviče při zahajování výstavy. Fotografie Marek Malůšek (2007).

Slovenský filmový režisér a scénárista Dušan Hanák představil na Letní filmové škole své fotografické práce již podruhé. Pro své fotografie vyhledává téma městské krajiny a periferie. Vystavené práce vychází ze dvou fotografických cyklů. První část fotografií ze souboru Záznamy zobrazuje různé objekty, zátiší, ale především lidi, kteří v daném okamžiku prožívají zvláštní výjimečnou situaci. Často se jedná o lidi, kteří nežijí podle společenských norem a odmítají běžné konvence. Druhá série fotografií z cyklu Odkazy konfrontuje různá hesla, obrazy, vzkazy a nápisy, které vznikaly v městské krajině záměrnou lidskou činností a v průběhu času byly doplněny hrou vlivů počasí a přírody.

K těmto fotografickým cyklům byla Hanákovi v březnu 2007 za podpory Ministerstva kultury Slovenské republiky vydaná kniha nazvaná Záznamy a odkazy, kterou provázely texty kurátora výstavy Petra Michaloviče. Hanákova výstava byla uvedena také v Praze, Bratislavě a řadě dalších míst Slovenské republiky.

Spojení těchto dvou slovenských umělců nebylo v žádném případě nahodilé. Fotografie Martina Martinčka, které Hanák viděl poprvé v roce 1971, se staly inspiračním zdrojem pro natočení filmu Obrazy starého světa a pro volbu řady lidských typů hrdinů tohoto filmu. Film Obrazy starého světa byl nominovaný na Oskara, získal cenu Grand Prix na festivalech v Nyone a Mnichově, Alcan Prize v Montrealu, zvláštní uznání jury Evropské filmové ceny, cenu FIPRESCI, cenu Dona Quichota, cenu Asociace filmových kritiků v Los Angeles a další domácí a zahraniční ocenění. Tento film byl na 33. Letní filmové škole promítnut.

Dva organizátoři výstavy
Dnešní a včerejší světy
Peter Michalovič (vlevo) a Jindřich Štreit
v Galerii Slovákckého muzea.
Foto Marek Malůšek (2007).

Výstavu připravila pracovnice Galerie Slovákckého muzea kurátorka Milada Frolcová s podporou Petra Michaloviče a Jindřicha Štreita. Byla zahájena vernisáží v úterý 24. července ve 19.30 hodin, na níž navazoval na nádvoří galerie unikátní koncert Zpěvy starého světa v režii Břetislava Rychlíka, na kterém zazpívali a zahráli v doprovodu Horňácké cimbálové muziky Martina Hrbáče například Anna Kománková z Javorníka, František Okénka z Malé Vrbky, Jaromír Nečas z Vřesovic nebo Jura Petrů z Kyjova a další hudebníci. Úvodního slovo na vernisáži, které se zúčastnilo více než sto lidí, pronesli Milada Frolcová a Jiří Králík spolu s Dušanem Hanákem a Petrem Michalovičem.

V prostorech Klubu kultury byly v souvislosti s Letní filmovou školou uvedeny tři výstavy. V předsálí byla instalována výstava filmových plakátů předních českých výtvarníků, které vznikly v rozmezí let 1960 až 1975. V tomto období vznikla řada filmových plakátů dosahujících vysoké umělecké, grafické a typografické úrovně. Bylo zde představeno

to nejlepší z tvorby Vladimíra Bidla, Jiřího Balcara, Milana Grygara, Jaroslava Fišera, Zdeňka Kaplana, Karla Machálka, Zdeňka Palcra, Miloše Rendla, Karla Teissiga, Karla Vacy, Josefa Vyletala a Zdeňka Zieglera. Všech dvacet vystavených plakátů pocházelo ze sbírky Pavla Rajčana z pražského kina Světozor a jeho „filmové galanterie“ Terryho Ponožky. Výstava, která byla na Letní filmové škole nazvaná Zlatá éra českého filmového plakátu, byla zahájena vernisáží v pátek 20. července 2007 v 17.00 hodin. Po ní následovalo uvedení představení Radúze Činčery Kinoautomat - Člověk a jeho dům z roku 1967, které moderoval Eduard Hruběš.

Na ochozu předsálí Reduty byla představena výstava fotografií nazvaná **MILOŠ FORMAN A JEHO FILMY OBJEKTIVEM JAROMÍRA KOMÁRKA**. Tato výstava měla již dříve premiéru v Praze v kině Oko a o její sestavení z pozůstalosti autora se s laskavým svolením jeho manželky paní Komárkové zasloužil ředitel kina Oko, Aleš Palkoska.

Jaromír Komárek pracoval od šedesátých let ve Filmovém studiu Barandov jako profesionální filmový fotograf. Spolupracoval například na filmech Jaroslava Papouška, Věry Chytilové, Vojtěcha Jasného nebo Evalda Schorana a mnoha dalších. Stal se tak vlastně dokumentaristou práce režisérů české nové vlny a jejich pokračovatelů. Vedle zakázkové fotografie vytvářel při natáčení filmů i řadu snímků s uplatněním vlastní invence a kreativity. Vedle filmových záběrů vytvářel i dokumentaci samotného natáčení a atmosféry filmářského prostředí. Vytvořil množství portrétů významných postav české kinematografie. S režisérem a scénáristou Milošem Formanem spolupracoval na filmech Černý Petr, Lásky jedné plavovlásky, Hoří má panenko, Vlasy, Valmont a Amadeus.

Výstava Divadlo na tahu ve fotografii instalovaná na ochozu Klubu kultury. Foto Marek Malůšek.

Pohled na část výstavy Miloš Forman a jeho filmy objektivem Jaromíra Komárka - Klub kultury. Foto Marek Malůšek.

V Klubu kultury bylo vystaveno 12 originálních černobílých zvětšenin formátu 13 x 18 cm z natáčení Formanova filmu Vlasy, které probíhalo v USA, šest autorských barevných fotografií o velikosti 24 x 30 cm z filmu Valmont a také 18 originálních černobílých zvět-

šenin do velikosti rozměru 24 x 30 cm z natáčení filmu Amadeus, které se uskutečnilo přímo v Praze. Další část výstavy tvořilo 21 černobílých a jeden barevný tisk reprodukcí Komárkových negativů rozměru 70 x 100 cm z filmů Lásky jedné plavovlásky a Hoří, má panenko. Většina těchto záběrů, které Aleš Palkoska vybral z archivu autora, nebyly dříve nikde publikovány. Tisky byly přivezeny z kina Oko již zarámované v jednoduchých skleněných kliprámech.

U schodiště na ochozu byla na panelových stojanech instalována expozice **DIVADLO NA TAHU VE FOTOGRAFII**, která sestávala ze sedmi plakátů o velikosti 90 x 60 cm. Jednotlivé plakáty, které byly chronologicky řazeny podle historického vývoje a her uvedených tímto divadelním seskupením, obsahovaly fotografie a reprodukce dokumentů vztahujících se k legendárnímu Divadlu na tahu.

Dagmar Havlová, Václav Havel a Jiří Králík několik okamžiků před zahájením 33. Letní filmové školy v Uherském Hradišti. Projekční sál kina Hvězda. Foto Marek Malůšek (2007).

Andrej Krob a Václav Havel hovoří v průběhu komponovaného pořadu Andrej Krob na tahu. Projekční sál kina Hvězda. Foto Marek Malůšek (2007).

Toto sdružení složené z divadelních přátel Václava Havla vzniklo na přelomu roku 1974 a 1975 při realizaci jeho tehdy už zakázané Žebrácké opery, kterou odehráli před třemi sty diváků 1. listopadu 1975 v Horních Počernicích v divadelním sále hospody U Čelíkovských. O rok později při zahradní slavnosti ve stodole na zahradě Andreje Kroba, který žije na Hrádečku v sousedství Václava Havla, uvedlo Divadlo na tahu Havlovu hru Audience. Reakce Státní bezpečnosti na sebe pochopitelně nenechala dlouho čekat. Na scéně pražského Divadla Na zábradlí uvedlo po roce 1991 postupně několik Havlových her. V současné době tvoří repertoár Divadla na tahu Ionescova Plešatá zpěvačka, Havlova Zahradní slavnost a Žebrácká opera a komedie Vlastimila Třešňáka Malá srdeční příhoda. S výjimkou hry Plešatá zpěvačka byla všechna představení uvedena na 33. Letní filmové škole. Divadlo na tahu nemá stálou scénu. Pro svá veřejná představení si soubor pronajímá sál v Divadle Na zábradlí, v divadle Minor nebo v Žižkovském divadle Járy Cimrmana.

Plakáty pro výstavu na Letní filmové škole zapůjčil jeho zakladatel a režisér a jeden z prvních signatářů Charty 77 Andrej Krob. Na Letní filmové škole proběhlo také několik projekcí filmů a divadelních představení a besed s Andrejem Krobem. Některých se zúčastnil i Václav Havel. Tato výstava byla uvedena v rámci komponovaného pořadu Andrej Krob na tahu v sobotu 21. července 2007 v 11.00 hodin v kině Hvězda společně s výstavou fotografií Jaromíra Komárka. Hosty tohoto pořadu, v jehož průběhu byl promítnut film Fenomén Hrádeček aneb Duchové pod Břečtejnem a několik ukázek ze samizdatových Originálních Videojournalů Andreje Kroba, byly například Václav Havel, Jaroslav Brabec, Jan Lukeš a samozřejmě také Andrej Krob. Uvedení této výstavy na Letní filmové škole dojednal Jindřich Štreit.

Na nádraží Českých drah do Uherské Hradiště zavítala v souvislosti s Letní filmovou školou již podruhé galerie ve vlaku – Leica Gallery Prague. Tentokrát přivezla výstavu filmaře, fotografa a básníka **WIMA WENDERSE** a jeho ženy, fotografky **DONATY WENDERS**. Výstava obsahovala dva cykly fotografií. První z nich, The Million Dollar Hotel, obsahuje barevné fotografie Wima Wenderse, které jsou doprovázeny texty zpěváka skupiny U2 Bona a doplněny černobílými fotografiemi Donaty Wenders, ilustrujícími práci na filmu s hlavními představiteli Millou Jovovich a Jeremy Daviesem.

Pro druhou část výstavy zapůjčili Wim Wenders a jeho žena Donata fotografie, které vznikly během natáčení celovečerního dokumentárního filmu Buena Vista Social Club. Mimo samotných filmových záběrů výstava vykresluje i ducha a atmosféru Kuby. Fotografie jsou doprovázeny povídkami a texty písniček z filmu Buena Vista Social Club a texty Ry a Joaquima Coodera a Wima Wenderse. Film Buena Vista Social Club byl v roce 2000 nominován na Oscara v kategorii nejlepší zahraniční film. V souvislosti s výstavou byl promítnut na 33. Letní filmové škole. Vlak Leica Gallery byl na hradištském nádraží od 20. července do 29. července 2007.

Na 33. Letní filmovou školu přijelo do Uherského Hradiště rekordních 5 122 akreditovaných účastníků a její bohatý a atraktivní program navštívilo více než 130 000 lidí. Cena týdenní akreditace byla v roce 2007 bez uplatnění nejrůznějších slev 1.100,- Kč. Hlavním organizátorem a pořadatelem byla Asociace českých filmových klubů, která také nesla plnou právní i finanční zodpovědnost. Generálním partnerem byla společnost ČSOB, hlavními partnery město Uherské Hradiště a společnost Zoner. Letní filmovou školu finančně podpořilo Ministerstvo kultury České republiky, Státní fond pro podporu a rozvoj české kinematografie, Visegrádský fond, program Media Evropské unie, Zlínský kraj, Brazilian Government a řada dalších institucí a společností. Přes všechna pozitivní fakta končí Letní filmová škola finanční ztrátou ve výši 3,6 milionu korun.

V souvislosti s tímto výsledkem odstoupil ředitel Letní filmové školy Jiří Králík na doporučení členů Rady Asociace českých filmových klubů z funkce předsedy. Jeho pochybení ve vedení AČFK a Letní filmové školy potvrdila i mimořádná zpráva Revizní komise Asociace českých filmových klubů ze dne 19. října 2007. S platností od 1. září 2007 byl do funkce předsedy rady a statutárního zástupce AČFK zvolen Petr Korč. Jiří Králík však zůstal i nadále členem rady a v rámci nové organizační struktury se měl podílet na dalším směřování Asociace českých filmových klubů v nově vytvořené pozici uměleckého ředitele.

28. října 2007 se Rada Asociace českých filmových klubů při svém jednání usnesla, že Jiří Králík do pozice uměleckého ředitele Asociace českých filmových klubů a Letní filmové školy jmenován nebude. Jako hlavní důvody vedoucí k tomu rozhodnutí uvedla Asociace českých filmových klubů neochotu Jiřího Králíka podílet se dále na naplňování cílů stanov Asociace českých filmových klubů, závažné nedostatky v řízení a velmi nespokojivé výsledky hospodaření za období od 1. ledna 2007 do 31. srpna 2007, kdy Jiří Králík vykonával funkci předsedy Rady AČFK. Tímto rozhodnutím tedy Jiří Králík opustil vedení organizace a zůstal pouze členem Rady AČFK.

Do uvolněné funkce uměleckého ředitele byl 15. listopadu 2007 jmenován Pavel Bednařík, který již dříve na různých úrovních s AČFK spolupracoval. Na popud těchto událostí reagoval Jiří Králík tiskovým prohlášením, ve kterém objasnil svůj postoj ke vzniklé situaci a finanční ztrátě Letní filmové školy a požadoval po asociaci omluvu za poškozování svého jména. Toto prohlášení, ze kterého vyplývá vzájemný názorový nesoulad mezi Jiřím Králíkem a ostatními členy Rady Asociace českých filmových klubů, odesílá všem stranám zúčastněným na přípravách Letní filmové školy. Prohlášení se pochopitelně ihned stalo nástrojem médií.

Na tento krok reagovala Rada AČFK tím, že nabídla na svém jednání v Uherském Hradišti 30. listopadu 2007 Jiřímu Králíkovi smířčí řešení jeho sporu s filmovými kluby a AČFK. Toto společné prohlášení, které se týkalo zejména spoluodpovědnosti za výsledek hospodaření AČFK a vůle obou stran upustit od soudního řešení sporu, odmítl Jiří Králík podepsat. Na základě těchto skutečností byl jednomyslně vyloučen z Rady Asociace českých filmových klubů pro porušování stanov. Tímto ne příliš šťastným řešením započalo období sporů mezi oběma stranami, které výrazně narušilo stabilitu Asociace českých filmových klubů, a také ohrozilo budoucnost celého klubového hnutí, Letní filmové školy a dalších akcí pořádaných AČFK. Jiří Králík podal na neznámého pachatele z užšího kruhu vedení AČFK i na samotnou Asociaci českých filmových klubů několik žalob a trestních oznámení. Tento spor pokračuje až do dnešních dnů.

34. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI 20. – 29. ČERVENCE 2008

Mediální skandály, které provázely spory Jiřího Králíka s Asociací českých filmových klubů, nevyjasněná organizační struktura i finanční břemeno způsobené špatným hospodařením v roce 2007 značně komplikovaly přípravy dalšího ročníku Letní filmové školy. Postupně vznikla nová sestava štábu Letní filmové školy a vedením programových cyklů bylo pověřeno několik nových garantů. Bohužel v souvislosti s vyloučením Jiřího Králíka z Rady Asociace českých filmových klubů opustilo řady přípravného štábu také několik klíčových osobností a dlouhodobých spolupracovníků, mezi nimi například Jan Lukeš, Michael Havas a také Jindřich Štreit.

Hlavním cílem nového týmu bylo zvládnout přelomového období, navázat na dobré zkušenosti předešlých ročníků a s finančním rozpočtem zatíženým loňským dluhem uskutečnit další ročník Letní filmové školy. Město Uherské Hradiště, které bylo generálním partnerem 34. Letní filmové školy, ji podpořilo půjčkou ve výši 4 miliony korun. Hlavním partnerem přinášejícím finanční podporu se stala společnost Apex On - line a. s.. Letní filmovou školu podpořila také řada dalších institucí a společností, včetně Ministerstva kultury České republiky, Státního fondu pro rozvoj české kinematografie, Zlínského kraje, programu Media Evropské unie nebo Visegrádského fondu.

Záštitu nad 34. ročníkem Letní filmové školy převzal například ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg, ministr kultury Václav Jehlička, ministr školství, mládeže a tělovýchovy Ondřej Liška nebo hejtman Zlínského kraje Libor Lukáš, který v pátek 1. srpna

2008 přijel do Uherského Hradiště na neoficiální návštěvu, během níž udělil v kině Hvězda pamětní medaili Asociaci českých filmových klubů jako výraz uznání a poděkování za dlouhodobou činnost a aktivity související s přípravou a organizací Letní filmové školy v Uherském Hradišti.

Mezi nejvýznamnější hosty patřil španělský režisér Julio Medem, český výtvarník, surrealista a režisér Jan Švankmajer, spisovatel, básník a dramatik Pavel Kohout, palestinský filmař Rashid Masharawi nebo izraelský režisér Amos Gitai. Juraj Jakubisko spolu s dalšími hosty uvedl v kině Hvězda svůj nový film *Bathory*. V průběhu filmové školy byla připravena také retrospektiva jeho dalších snímků a několik besed. V neděli 27. července byl v kině Hvězda uveden třetí celovečerní film režiséra Veita Helmera *Absurdistán*, v němž ztvárnila hlavní roli mladá česká herečka Kristýna Maléřová z Těšínského divadla. Návštěvou Uherské Hradiště poctil také polský divadelní a filmový herec, režisér a pedagog Jerzy Stuhr.

Doprovodný program nebyl tak velkolepý, jako v předešlém roce. Divadlo reprezentovaly většinou mladé soubory a autoři, představilo se například několik projektů studentů pražské DAMU. Loňský koncertní a karnevalový program, který by bez rozpaků vydal na samostatný hudební festival, vystřídala mnohem intimnější a skromnější klubová scéna. Koncertní program vyvrcholil sobotním vystoupením kvarteta vynikajícího francouzského trumpetisty Erika Truffaze na Kolejním nádvoří.

Patrně k nejvýraznějšímu omezení doprovodného programu došlo v sekci výtvarných a fotografických výstav. V ústředním prostoru Letní filmové školy a tradičním místě uvádění výstav fotografií významných českých i zahraničních autorů byla instalována Výstava československého filmového plakátu 1960 – 1989. Expozice, která zahrnovala prostory projekčního sálu i foyer kina Hvězda, představila 50 filmových plakátů předních českých výtvarníků a grafiků. Byly zde uvedeny například práce Jiřího Balcara, Bedřicha Dlouhého, Milana Grygara, Zdeňka Kaplana, Karla Machálka, Karla Teissiga, Karla Vacy, Josefa Vyletala nebo Zdeňka Zieglera. Originální plakáty opět pocházely ze sbírky Pavla Rajčana a byly garantovány jeho „filmovou galanterií“ Terryho ponožky, provozovanou v pražském kině Světozor.

Další doprovodná výstava, instalovaná ve výstavním prostoru Reduty, představila nevíťezné návrhy vizuálního stylu 34. Letní filmové školy Uherské Hradiště. Na začátku roku 2008 vyhlásila Asociace českých filmových klubů výběrové řízení na zpracování jednotného vizuálního stylu Letní filmové školy. Tohoto řízení se zúčastnilo 40 grafiků a grafických studií a jeho vítězem se stala mladá grafička Věra Marešová.

Nejvýznamnější výtvarnou událostí Letní filmové školy byla retrospektivní výstava Salamandr Evy a Jana Švankmajerových a s ní související návštěva výtvarníka, režiséra a významného představitele surrealismu Jana Švankmajera v Uherském Hradišti. Tato výstava se uskutečnila ve spolupráci Letní filmové školy se Slováckým muzeem a byla instalována ve všech prostorech Galerie Slováckého muzea. Byla členěna do několika cyklů - alchymie, mediumní kresby, animace a loutky, erotismus, fetiše, příroda, rébusy, romány, sen a taktilismus, ve kterých se představili oba autoři v širokém spektru svého výtvarného projevu. Součástí expozice byly i projekce některých krátkých filmů Jana Švankmajera. V programu Letní filmové školy byly zařazeny projekce Švankmajerových krátkých filmů, jeho světoznámé celovečerní tvorby a také projekce dokumentů věnovaných jeho osobnosti - Kabinet Jana Švankmajera bratří Quayových a Chiméry Jana Švankmajera režiséra Michela Leclerca. Retrospektivu filmů podpořil svou účastí britský filmový historik Peter Hames, renomovaný odborník na problematiku českého filmu a Švankmajerovo dílo.

Jan Švankmajer
v Galerii Slováckého muzea.
Foto Marek Malůšek (2008).

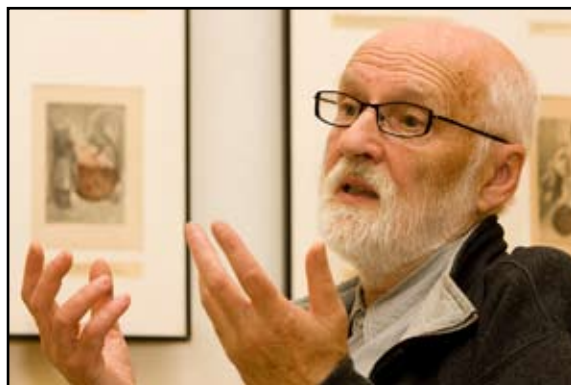

V pátek 25. července proběhla v Galerii Slováckého muzea tisková konference s Janem Švankmajerem, který pro přítomné reportéry provedl komentovanou prohlídku celé expozice.

Veřejná vernisáž výstavy Salamandr se uskutečnila v sobotu 26.července v 17.00 hodin za osobní účasti Jana Švankmajera a producenta jeho filmů Jaromíra Kallisty. Úvodním slovem výstavu doprovodil František Dryje a kurátorka a pracovnice Galerie Slováckého muzea Milada Frolcová. V sobotu večer v rámci slavnostního zahájení Letní filmové školy v kině Hvězda byla Janu Švankmajerovi udělena Výroční cena Asociace českých filmových klubů za výrazné celoživotní dílo v oblasti české animované tvorby a přínos českému surrealistickému hnutí. Cenu převzal z rukou Jiřího Bezděka, zástupce společnosti Jihomoravská plynárenská, která byla finančním partnerem Švankmajerovy výstavy.

Jan Švankmajer přebírá cenu Asociace českých filmových klubů z rukou Jiřího Bezděka. Slavnostní zahájení 34. Letní filmové školy, sál kina Hvězda. Foto Marek Malůšek (2008).

Před zahájením tiskové konference v Galerii Slovákého muzea provedl Jan Švankmajer komentovanou prohlídkou celé výstavy. Foto Marek Malůšek (2008).

Volba a uvedení této výstavy v souvislosti s programovým cyklem Film a magie byla dojednána již po skončení 33. Letní filmové školy v roce 2007 Jiřím Králíkem a Jindřichem Štreitem.

Z oblasti fotografie, která je jistě jedním z nejbližších médií kinematografie, nebyla bohužel uvedena výstava žádná. Lze předpokládat, že tento stav byl způsoben absencí odborníka a garanta v oblasti fotografie v přípravném štábu Letní filmové školy. Svou roli sehrála také velmi krátká doba příprav celé filmové školy v důsledku nevyjasněné organizační a finanční situace. Dnes je již jisté, že Letní filmová škola přežila kritický rok změn a bude pokračovat dál. Lze tedy doufat, že absence fotografických výstav na letošním ročníku byla jen důsledkem obtížné situace a organizační nepřipravenosti a že od roku 2009 začne nové období Letních filmových škol, které bude opět doprovázeno uváděním kvalitních výstav fotografie a výtvarného umění.

ROZHOVOR S PAVLEM BEDNAŘÍKEM

Mgr. Pavel Bednařík (1980). Narozen v Přerově, studoval Gymnázium v Otrokovicích, v letech 1999 - 2007 studoval na Katedře teorie a dějin dramatických umění Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Od roku 2007 pokračuje v doktorském studiu na Katedře divadelních, filmových a mediálních studií Univerzity Palackého v Olomouci.

Byl spoluorganizátorem a dramaturgem festivalu Academia film Olomouc, ředitelem a organizátorem přehlídky animovaného filmu Olomouc, je spoluzakladatelem a statutárním zástupcem filmového klubu Pastiche Filmz na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, spolupracuje také s Mezinárodním festivalem dokumentárních filmů v Jihlavě.

Od roku 2004 spolupracuje na různých úrovních s Asociací českých filmových klubů při přípravách Letních filmových škol v Uher-
ském Hradišti. V listopadu 2007 byl jmenován do funkce uměleckého ředitele Asociace českých filmových klubů. Pravidelně se věnuje publikační činnosti, spolupracuje například s časopisem Cinepur a Literárním týdeníkem A2.

Doprovodný program 34. Letní filmové školy se mohl na první pohled jevit návštěvníkům ve srovnání s předchozími ročníky chudší. K výraznému omezení došlo také v sekci výtvarných a fotografických výstav. V roce 2007 bylo na Letní filmové škole uvedeno čtrnáct výstav, v letošním roce pouze tři. Výstava fotografií neproběhla žádná. Čím je tato změna zapříčiněna? Jedná se o záměrné omezení související s koncepční proměnou charakteru celé Letní filmové školy?

Charakter výstav v roce 2008 ovlivnila zejména přechodová fáze „filmovky“ po organizačních změnách a finančním kolapsu, který nastal v roce 2007. Letošní výstavy je proto

nutné brát jako provizorium, které vychází z absence garanta, nebo kurátora výstav, ale i s ohledem na proměnu funkce LFŠ. Neměla by sloužit pouze k prezentaci vybraného kolektivu autorů, nebo být násilně provazována s filmovým programem, ale měla by tvořit do budoucna samostatnou pevnou linii, která by byla zároveň otevřená podnětům a impulsům, ale rovněž by za ní byla patrná silná osobnost či osobnosti, které by ji kurátorsky ošetřovali. A co se týká počtu výstav, čtrnáct je skutečně velké číslo, to už aspiruje na samostatný výtvarný počin či festival. Ve srovnání s těmito čísly pak samozřejmě jakýkoliv posun, byť zapříčiněný spoustou faktorů, vypadá „chudě“. Ale při procházení výstavy Salamandr Jana a Evy Švankmajerových bych se o „chudosti“ zdráhal hovořit.

Vzhledem k tomu, že většina spolupracujících organizací (Městská kina Uherské Hradiště, Klub kultury, Reduta a další) má své vlastní technické zázemí určené k pořádání výstav, nepatří jistě právě produkce fotografických výstav na Letní filmové škole mezi finančně náročnější události. Jaká bude situace s fotografickými i dalšími výtvarnými výstavami v příštích letech? Patří dle vašeho názoru fotografické výstavy na Letní filmovou školu?

Fotografie je přirozeným příbuzným filmového umění a produkce, proto fotografie na LFŠ patří. S ohledem na absence jakýchkoliv souřadnic či platformy, podle které by se v Čechách dalo orientovat ve fotografii „s přesahem“ je potřeba si vybudovat prostor pro systematické uvádění a kurátorování výstav na LFŠ. To zůstává jako velký nesplněný úkol pro LFŠ 2009. V tomto směru se nebavíme o finanční náročnosti, protože pokud bychom se orientovali pouze na základě financí, pak by LFŠ mohla být zaplavena řadou výstav, které by ovšem postrádaly jakoukoliv souvislost.

Příprava výstav se v minulých letech nedržela žádné přesné koncepce. Cílem výstav uvedených na Letní filmové škole bylo především doplnit a obohatit témata jednotlivých programových cyklů, nebo doprovázet přehlídky kinematografií zvolených zemí či oblastí. Budete v tomto trendu pokračovat i nadále, nebo připravujete pro další ročníky změny této koncepce?

Tato koncepce by měla být do budoucna rozdělena na výstavy tematické a výstavy volné, protože podle mne bylo nešťastným krokem veškeré umělecké počiny „ohýbat“ kolem vybraných filmových témat. Umělecké projevy by spolu měly komunikovat, kriticky se navzájem vztahovat, nikoliv být napasovány do škatulek stáří, Brazílie, poezie, dětství a podobně. A druhá linie, autonomní výstavní činnost, je výzvou pro budoucí oslovené spolupracovníky, kteří k této činnosti přistoupí aktivně a se zájmem o rozšíření programu LFŠ a doufejme i nastolení nové tradice prezentace výtvarného umění a fotografie

v Uherském Hradišti. To ovšem vyžaduje i otevřenost a vstřícnost vymýšlení novým jmen, výzev a témat ve spolupráci s místními institucemi a jejich zástupci. Po úspěšné výstavě Salamandr si myslím, že zejména spolupráce se Slováckým muzeem a Slováckou galerií je otevřená.

Do loňského roku spolupracoval s Letní filmovou školou Jindřich Štreit, který se podílel na přípravě především fotografických výstav a zastával pozici garanta a koordinátora této sekce doprovodného programu. Bude v nadcházejících letech v jeho práci někdo pokračovat, nebo zůstane tato pozice neobsazená?

Pro mne je především nešťastným dědictvím minulosti zaužívané a v mnohém zanesené slovo garant. Co vlastně má garantovat? Úroveň výstav, jejich koncepci a rozvoj, nebo to, že nějaké výstavy skutečně proběhnou? Rád bych raději používal termín kurátor, který je v oblasti výtvarného umění, fotografie, ale i multimédií nejfrekventovanější a má své opodstatnění. Tato pozice by měla být nabídnuta konkrétnímu člověku, osobnosti v oblasti výtvarného umění, ovšem s důrazem na otevřenost spolupráce s dalšími lidmi z oblasti na základě konkrétních domluv na daný ročník. Garant či kurátor by neměl svým přístupem dominovat vybraným výstavám, měl by jim v dobrém slova smyslu sloužit a propůjčovat své jméno. Jindřich Štreit svou práci pro LFŠ vykonával řadu let, já si jeho přístupu a práce nesmírně vážím, ale přeci jen mám pocit, že výstavy a vybraní autoři posledních let znamenají odklon od neutrality a otevřenosti a jsou preferováním úzkého stylu a rukopisu, který si pan Štreit v Čechách i ve světě vytvořil.

Letní filmová škola spolupracuje od roku 1999 se Slováckým muzeem v Uherském Hradišti. V letošním roce byla v prostorech Galerie Slováckého muzea uvedena velkolepá výstava Jana a Evy Švankmajerových nazvaná Salamandr. Tato i mnohé předcházející výstavy pocházející ze spolupráce těchto dvou institucí mnohdy překročili svým významem přívlastek doprovodná akce Letní filmové školy i zaměření a úroveň dalších výstav pořádaných Slováckým muzeem. Hodláte pokračovat v této spolupráci i nadále? Můžete prozradit něco z plánů pro další ročník filmové školy?

Plány na další ročníky jsou zatím v zárodku. Po půlroce iniciační práce v AČFK a pro LFŠ je pro mne těžké vytvářet nějakou přímku, která by znamenala perspektivu do budoucna. Ale ta jistě vznikne na základě rozhovorů a postupného rýsování výše naznačené platformy. Ve spolupráci se Slováckým muzeem každopádně hodláme spolupracovat i nadále, takováto spolupráce je více než žádaná a podle mne i přirozená. A spojení našich aktivit v podobě výstavy Salamandr bylo jedou z těch nejšťastnějších, ačkoliv vím, že příprava této výstavy je vázána na dohody našich předchůdců ještě v roce 2007. My jsme se ovšem důstojně snažili naplnit naopak filmovou retrospektivu pana Švankmajera

a zajistit náš podíl na výstavě a její prezentaci v rámci Letní filmové školy.

Část fotografických výstav uváděných na Letních filmových školách byla jistě i díky vlivu Jindřicha Štreita žánrově i tématicky zaměřena na dokument a reportáž. Jaké žánrové nastavení chcete zvolit pro další ročníky filmových škol?

Žánrové nastavení by nemělo být klíčem výběru. Multimédia nabízejí tak nevídané propojování žánrů, že na počátku 21. Století se ukazuje žánrové vymezování jako anachronismus. Což nevylučuje konkrétní klíč pro daný rok v souvislosti s filmovými i nad - filmovými tématy cyklů uváděných na LFŠ v budoucnu.

Jak osobně vnímáte vztah filmu a ostatních uměleckých disciplín? Jak chápete vztah filmu a fotografie v současném prostředí stále sílící vizuální kultury?

Osobně prosazuji a zajímá mě fotografie jako výrazný základ veškerých grafických materiálů, nejen v souvislosti s LFŠ, zajímá mě více, než čistá užitná grafika či grafický design, proti kterým ale nic nemám. Vizuální kultura nabízí tisíce různých přístupů, v současnosti není podle mne možné zatvrzele setrvávat na klasicistních stanoviscích „vysokého“ a „nízkého“ umění, ani v souvislosti s filmem. Promyšlení vztahu filmu a fotografie přenechám jiným, velmi inspirativně se k této nerovné fúzi vyjadřuje Vilém Flusser, ale i Jean Baudrillard. Základem vztahu filmu a jiných disciplín je nevnímat nadále tyto disciplíny jako při olympijských hrách – nejsou to disciplíny ale formy projevu, které mají jediné zřídlo – lidskou fantazii a kreativitu. A fotografie i nadále – v hegemonii obrazů – může zůstat nosným orientačním prostorem, prostorem meditace i mediací. Snad to dokážou i budoucí výstavy a projekty na LFŠ.

Jaký máte dojem z právě ukončené 34. Letní filmové školy, v čem vidíte její slabá místa? Co by jste přál tomuto festivalu do příštích let?

Těžko mohu něco Letní filmové škole přát, mým úkolem je ji vytvářet a rozvíjet. Slabých míst byla samozřejmě spousta, pokud se nebudu vyjadřovat k organizačním nedostatkům, které jsou evidentní a je možné se z nich okamžitě poučit, pak se mi jako zásadní problém jeví nedostatečné oslovení a využití odborníků. To je ale možné napravit pouze intenzivní komunikací a přípravou dalších témat a ročníků. Osobně jsem hlavně rád, že se letošní ročník přes úskalí, které jeho přípravy provázely, vůbec uskutečnil. Ačkoliv mohl vypadat zásadně jinak, je to malý zázrak, že se Letní filmová škola nezhroutila sama do sebe, ale zůstala otevřená pro nové výzvy. A pokud se nám je podaří naplnit, budu jen rád.

Poznámka autora: Rozhovor s Pavlem Bednaříkem byl zaznamenán 30. srpna 2008 v Olomouci. Otázky pokládal Marek Malůšek.

ZÁVĚR

Dnes už nikdo nepochybuje o tom, že Letní filmová škola patří mezi nejvýznamnější a nejrozsáhlejší kulturní události odehrávající se na území České republiky. Zájem veřejnosti se rok od roku zvyšuje, a tím roste i její, nejen národní, prestiž. Od roku 1992, kdy první Letní filmovou školu v Uherském Hradišti navštívilo jen 250 lidí, se mnohé změnilo. V roce 2007 přijelo za uměním do Uherského Hradiště 5 122 lidí a je stále více zřejmé, že „Filmovka“ není jen akce jednostranně zaměřená na filmovou tvorbu. Od roku 1992 do roku 2007 bylo do programu zařazeno více než 592 různých doprovodných akcí. V mnohých případech se jednalo o divadelní představení, koncerty, výstavy a workshopy, které si vzhledem ke svému významu a kvalitě zdánlivě hanlivý přívlastek doprovodný, nezaslouží. 21. století je stoletím multimediálním a vizuálním, stoletím bourání hranic mezi jednotlivými uměleckými žánry. Zvyšuje se vzdělanost a informovanost veřejnosti, především mládeže. I podle průzkumu uveřejněného na internetových stránkách www.lfs.cz, který byl uskutečněn v roce 2007, Letní filmovou školu dnes navštěvuje 80% účastníků do věkové hranice 17 – 30 let a 30% účastníků má ukončené vysokoškolské vzdělání. Letní filmová škola už dávno není pouze „prázdninovým bonbónkem“ pro skalní filmové fanoušky, ale důsledně plní svou vzdělávací úlohu, otevírá dveře do nastávajícího, multimediálního a multikulturního století.

Je politováníhodné, že díky změně vedení, která proběhla v roce 2008, fotografické výstavy, tvořící až dosud významnou součást doprovodných akcí, zůstaly stát před tě-

mito pomyslnými dveřmi. Význam jednotlivých expozic, uvedených v průběhu čtrnácti Letních filmových škol, není nutné znovu připomínat. Cítím velké zklamání nad faktem, že díky všem nesnázím provázejícím 34. ročník filmové školy, nebylo možné navázat na dosavadní dobré zkušenosti z koexistence filmu a fotografie v tvořivé atmosféře festivalu. Výstavy fotografií zcela zmizely z programové nabídky, přestože příprava a samotná prezentace fotografií byla každoročně jednou z nejméně nákladných položek rozpočtu... Neumím si to vyložit.

Jsem rád, že se mi alespoň podařilo poměrně přesně zmapovat všechny až dosud uspořádané výstavy a zaznamenat tak mnohé již téměř opomenuté události. Potvrdil se fakt, že doba se mění a lidé zapomínají. Práce to byla vskutku nelehká. K výstavám prakticky neexistují žádné podklady, ze kterých by bylo možné čerpat. Jediným dostupným materiálem jsou programové katalogy, obsahující mnohdy jen nepřesné medailonky o autorech. Ty byly ovšem vydávány až od roku 1997. Bylo nutné čerpat ze vzpomínek pamětníků a především samotných autorů. Většina informací o charakteru jednotlivých výstav a jejich průběhu pochází z osobních rozhovorů.

Věřím, že momentální stav je pouze přechodný a že se fotografie v nejrůznějších podobách znovu stane pevnou součástí programové nabídky a historie fotografických výstav na Letní filmové škole v Uherském Hradišti bude pokračovat.

FOTOGRAFICKÉ PUBLIKACE

VDANÉ NA LETNÍCH FILMOVÝCH ŠKOLÁCH

V UHERSKÉM HRADIŠTI

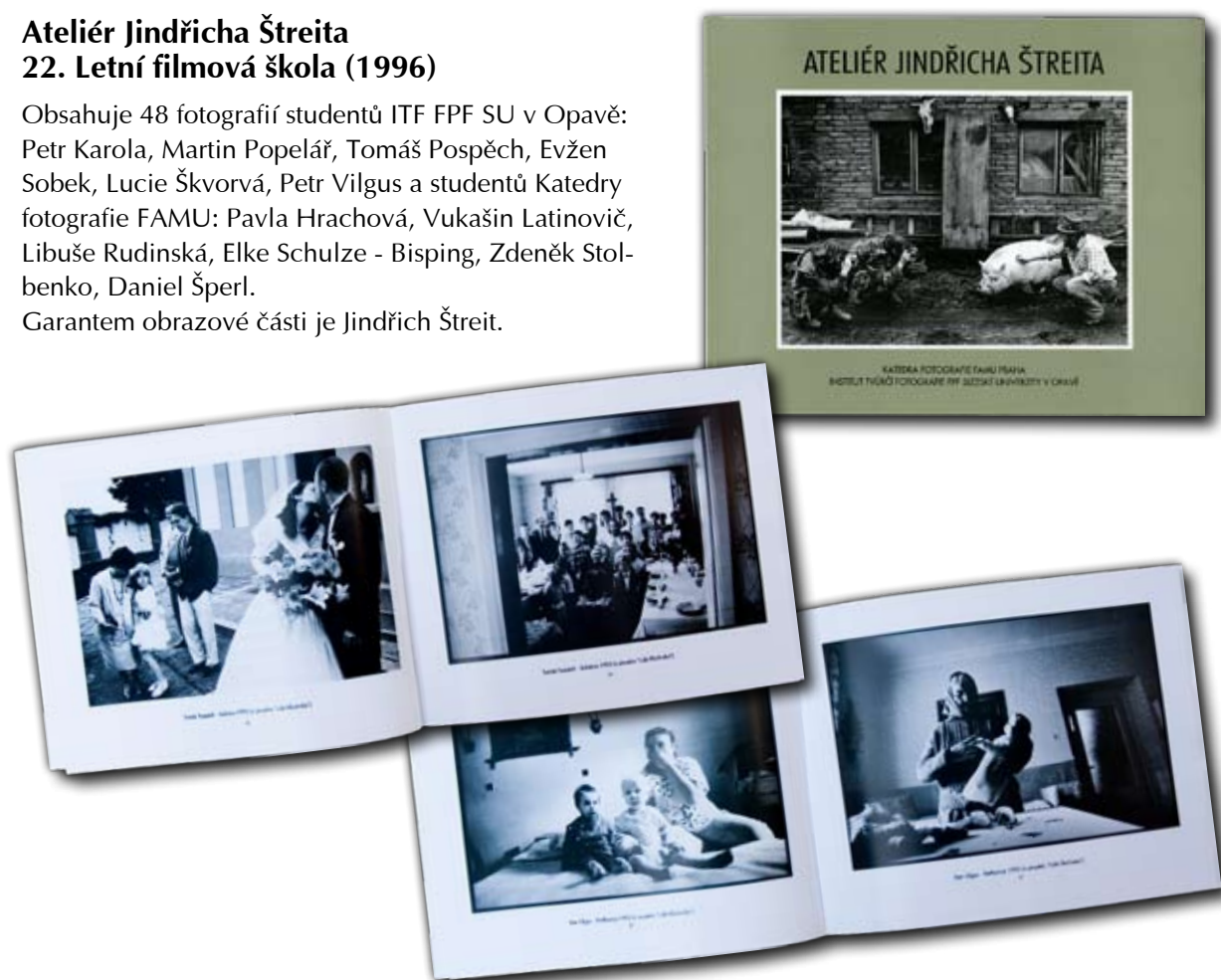
Následující oddíl představí v chronologickém sledu publikace, knihy a sborníky vydané na Letních filmových školách v Uherském Hradišti od roku 1996 do roku 2005.

Z pochopitelných důvodů zde nejsou uvedeny všechny publikace, pouze ty, které obsahují fotografický materiál vztahující se k výstavám uvedeným na Letních filmových školách v Uherském Hradišti.

Ateliér Jindřicha Štreita **22. Letní filmová škola (1996)**

Obsahuje 48 fotografií studentů ITF FPF SU v Opavě: Petr Karola, Martin Popelář, Tomáš Pospěch, Evžen Sobek, Lucie Škvorvá, Petr Vilgus a studentů Katedry fotografie FAMU: Pavla Hrachová, Vukašin Latinovič, Libuše Rudinská, Elke Schulze - Bisping, Zdeněk Stolbenko, Daniel Šperl.

Garantem obrazové části je Jindřich Štreit.

Katalog byl vydán za podpory 22. Letní filmové školy 1996, Asociace českých filmových klubů, Národního filmového archivu, Městských kin Uherské Hradiště, Katedry fotografie FAMU Praha a Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě jako doprovod k výstavě fotografií Ateliér Jindřicha Štreita uvedené na 22. Letní filmové škole v Uherském Hradišti. Katalog doprovází texty Vladimíra Birguse a Miroslava Vojtěchovského. Počet stran 60, formát 195 x 244 mm, náklad 1000 výtisků, grafická úprava Vojtěch Bartek, tisk Nová grafia Opava.

Film a náboženství - 23. Letní filmová škola (1997)

Ilustrováno 12 fotografiemi Andreje Bána, Dany Kyndrové, Markéty Luskáčové a Jindřicha Štreita.

Sborník vydán jako zvláštní příloha Filmových listů 23. Letní filmové školy v Jihlavě. Texty sestavil a uspořádal Martin C. Putna. Sborník obsahuje texty Jacquese Gaillota, Tomáše Halíka, Ladislava Hejdánka, Andreje Tarkovského a dalších. Dále obsahuje medailonky a portréty publikovaných fotografů. Grafická úprava Michal Stránský.

Počet stran 36, formát A5, náklad 2000 výtisků, tisk Marty Staré Město.

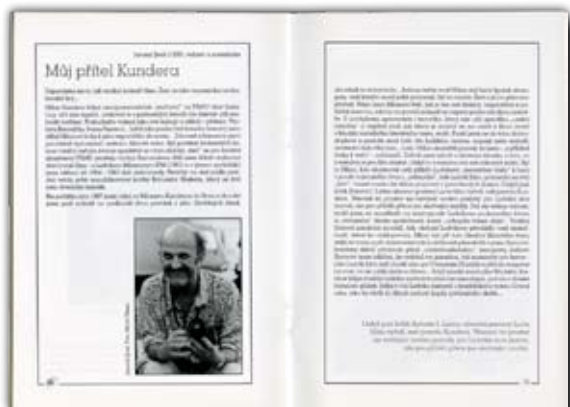
Film a literatura - 23. Letní filmová škola (1997)

Ilustrováno 18 fotografiemi Františka Dostála, Pavly Otáhalové - Černé, Miloše Fikejze, Karla Cudlína a dalších autorů.

Sborník vydán jako zvláštní příloha Filmových listů 23. Letní filmové školy v Jihlavě. Uspořádal Jan Lukeš. Obsahuje texty Hynka Bočana, Jaromila Jireše, Milana Kundery, Josefa Škvoreckého a dalších. Dále obsahuje medailonky a portréty publikovaných fotografů.

Grafická úprava Michal Stránský.

Počet stran 36, formát A5, náklad 2000 výtisků, tisk Marty Staré Město.

Film a venkov - 24. Letní filmová škola (1998)

Ilustrováno 30 fotografiemi Kryštofa Blažka, Martina Martinčka, Jana Pospíšila, Jindřicha Štreita a Vlada Vaverka.

Sborník vydala jako zvláštní přílohu Filmových listů 24. Letní filmová škola v Uherském Hradišti. Obsahuje texty Rudolfa Adlera, Bohuslava Blažka, Richarda Fialy, Dušana Hanáka a dalších. Dále obsahuje medailonky s životopisy publikovaných fotografů. Počet stran 32, formát A5, náklad 2000 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP St. Město.

Film a výtvarné umění - 25. Letní filmová škola (1999)

Obsahuje řadu reprodukcí obrazů, fotografií a plastik uvedených na výstavě v Galerii Slováckého muzea a další doprovodné fotografie.

Dále obsahuje volné texty týkající se programového cyklu Film a výtvarné umění a medailonky výtvarníků a filmařů. Sborník vydala jako doprovodnou publikaci k cyklu Film a výtvarné umění 25. Letní filmová škola v Uherském Hradišti. Sestavila Milada Frolcová, Josef Korvas a Jiří Králík.

Počet stran 56, formát A5, náklad 2500 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Agentura Staré Město.

Film a opera - 28. Letní filmová škola (2002)

Ilustrováno 13 fotografiemi Vojtěcha Bartka, Viktora Kronbauera a Jindřicha Štreita.

Sborník vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2002. Texty uspořádal Josef Korvas a Anna Pavelčíková. Obsahuje obsáhlé medailonky o publikovaných fotografech.

Počet stran 28, formát A5, náklad 3000 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

Film a mytologie - 28. Letní filmová škola (2002)

Ilustrováno 8 černobílými reprodukcemi fotografií Jana Pohribného.

Sborník vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2002. Texty uspořádala Anna Pavelčíková. Obsahuje texty Martina Jirouška, Martina C. Putny, Miroslava Petruska a Zdeňka Mahlera. Také obsahuje medailonek Jana Pohribného.

Počet stran 40, formát A5, náklad 3000 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

Dánský film - 28. Letní filmová škola (2002)

Obsahuje 5 černobílých reprodukcí fotografií Tima Jorgensena.

Sborník vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2002.

Texty sestavila Karla Stojáková.

Obsahuje krátký medailonek Tima Jorgensena.

Počet stran 38, formát A5, náklad 3000 výtisků,
grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

Film a básník - 29. Letní filmová škola (2003)

Bohatě ilustrován fotografiemi Jaroslava Krejčího, Dagmar Hochové, Jiřího Pospíšila a studentů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě: Matěje Stránského, Jana Taberyho, Petry Zůnové, Tomáše Macíčka, Jaromíra Santlera, Barbory Novotné a Davida Boukala.

Sborník vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2003.
Texty vybral a upravil Josef Korvas. Obsahuje krátké texty o výstavách
uspořádaných v souvislosti s programovým cyklem.

Počet stran 74, formát A5, náklad 2500 výtisků,
grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

Film a smrt - 29. Letní filmová škola (2003)

Ilustrováno 13 černobílými fotografiemi Markéty Luskačové a Jindřicha Štreita.

Sborník vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2003.

Texty vybral a upravil Martin C. Putna a Josef Korvas. Část publikace je věnována také výstavám uspořádaných k cyklu Film a smrt.

Počet stran 42, formát A5, náklad 2500 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

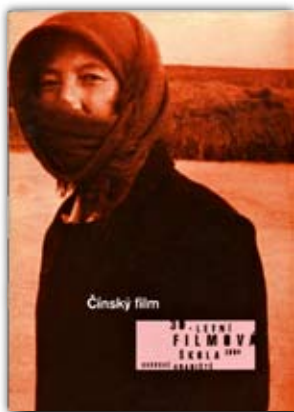
40 Letních filmových škol - 30. Letní filmová škola (2004)

Ilustrováno mnoha fotografiemi. Autoři: Jan Bartoš, Jan Bernard, Aleš Duda, Pavel Melounek, Michal Stránský.

Sborník textů vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2004. Sborník sestavil Rudolf Fiedler. Obsahuje krátké texty a úvahy různých autorů k jednotlivým ročníkům Letních filmových škol.

Počet stran 140, formát A5, náklad 4500 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

Čínský film - 30. Letní filmová škola (2004)

Ilustrováno šesti fotografiemi Jindřicha Štreita ze souboru Tváře za zdí.

Sborník vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2004. Sestavila Nora Grundová. Obsahuje krátký text o fotografické výstavě Jindřicha Štreita.

Počet stran 28, formát A5, náklad 4500 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

Co si myslí andělíček – dítě v české poezii

30. Letní filmová škola (2004)

Ilustrováno 41 fotografiemi Jindřicha Štreita s tematikou dětství.

Za podpory Letní filmové školy v roce 2004 vydalo nakladatelství Větrné mlýny K vydání uspořádali Ivan Petlan a Tomáš Lotocki. Počet stran 256, náklad 1100 výtisků.

Revolta - 31. Letní filmová škola (2005)

Ilustrováno fotografiemi Jindřicha Štreita (5 fotografií) a Oldřicha Škáchy (8 fotografií v zadní části sborníku).

Sborník vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2005. Se-stavili Jiří Králík a prof. Miloslav Petrušek. Obsahuje i krátké medailonky o obou fotografech.

Počet stran 48, formát A5, náklad 4500 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

Irský film - 31. Letní filmová škola (2005)

Fotografický doprovod: 8 fotografií a další výřezy Ivan Bárta (reprodukováno v zeleném duplexu), 4 fotografie Markéta Luskačová.

Sborník vydala Letní filmová škola v Uherském Hradišti v roce 2005. Texty připravil a uspořádal Harvey O'Brian a Josef Korvas. Obsahuje i dvojazyčné medailonky o obou fotografech.

Počet stran 50, formát A5, náklad 4500 výtisků, grafická úprava Michal Stránský, tisk NP Staré Město.

Letní filmová škola 2004 ve fotografiích

31. Letní filmová škola (2005)

Katalog obsahuje fotografie účastníků workshopu, který proběhl pod vedením Jindřicha Štreita na 29. Letní filmové škole v roce 2004. Textovou část připravil Rudolf Fiedler.

Garantem obrazové části je Jindřich Štreit. Fotografie: studenti Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě Jan Dyntera, Katarína Fremalová, Marek Malůšek, Michal Popieluch, Radomír Veselý, Elena Lichá – Zábranská a studenti Střední uměleckoprůmyslové školy Uherské Hradiště Irena Boháčová, Lukáš Ježek a Petr Willert.

Katalog vydala Asociace českých filmových klubů a Letní filmová škola, Uherském Hradišti 2005. Počet stran 48, formát A5, náklad 4000 výtisků, grafická úprava Radomír Veselý a Jan Dyntera, tisk Joker Uherské Hradiště.

CHRONOLOGICKÝ PŘEHLED VÝSTAV

UVEDENÝCH NA LFŠ V UHERSKÉM HRADIŠTI OD ROKU 1994

18. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 18. 7. – 25. 7. 1992

Bez doprovodných výstav

19. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 31. 7. – 8. 8. 1993

Bez doprovodných výstav

20. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 22. 7. – 30. 7. 1994

Programové cykly: Duchovní film, Totalitní filmový jazyk, Neznámá teritoria - Skandinávie a Taiwan, Jubilejní 20. ročník LFŠ, Profily zahraničních režisérů, Karlovy Vary 1994 a další programové cykly

Výstavy v rámci 20. LFŠ:

Kino Hvězda, foyer	Jindřich Štreit – Zamřížovaný svět (Ženská věznice Olomouc)
Knihkupectví portál	Jindřich Štreit – Farma (Selský dvorec u Eggenbergu v Rakousku)
Kino Hvězda, foyer	Jan Jemelka – Grafiky

21. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 21. 7. – 30. 7. 1995

Programové cykly: Hudba a film, Film a surrealismus, Totalita a film, Africký film a další cykly

Výstavy v rámci 21. LFŠ:

Kino Hvězda	Jindřich Štreit – Lidé olomouckého Okresu (děnísaž 22. července 1995)
Kino Hvězda	Jan Šilpoch – Obyčeje
Kino Hvězda	Jaromil Jireš – fotografie ze 60. let, (vitríny ve foyeru kina Hvězda)
Kino Hvězda	Jaroslav Válek – Plastiky
Kino Mír	Kry, kostely a síra – Jan Burian – fotografie z Islandu
SUPŠ Uherské Hradiště	Výstava surrealistických skupin Velký detail

22. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 26. 7. – 4. 8. 1996

Programové cykly: Izraelský film a další programové cykly

Výstavy v rámci 22. LFŠ:

Kino Hvězda	Ateliér Jindřicha Štreita Vystavující za ITF FPF SU v Opavě: Petr Karola, Martin Popelář, Tomáš Pospěch, Evžen Sobek, Lucie Škvorvá, Petr Vilgus Vystavující za katedru fotografie FAMU: Pavla Hrachová, Vukašin Latinovič, Libuše Rudinská, Elke Schulze - Bisping, Zdeněk Stolbenko, Daniel Šperl
Kino Hvězda, foyer	Miloš Fikejz – Sto portrétů filmových osobností (vitríny ve foyeru kina Hvězda)
Kino Hvězda	Pavel Opočenský - sochy

23. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA JIHLAVA – 25. 7. – 3. 8. 1997

Programové cykly: Film a literatura, Film a náboženství a další tradiční programové cykly

Výstavy v rámci 23. LFŠ:

Kino Dukla	Výstava fotografií k cyklu Film a náboženství
	Andrej Bán, Dana Kyndrová, Markéta Luskačová, Jindřich Štreit

24. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 24. 7. – 2. 8. 1998

Programové cykly: Film a divadlo, Film a vesnice, 100 let české kinematografie, Rok 1968 - rok revoluce a další tradiční programové cykly

Výstavy v rámci 24. LFŠ:

Kina Hvězda (sál, foyer)	Tematická výstava fotografií k cyklu Film a vesnice
	Kryštof Blažek, Jan Pospíšil, Jindřich Štreit
Klubu kultury	Jan Beran - Osudové osmičky
Kina Mír (sklepení)	Jan Burian - Fotografie z Chile
Slovácké divadlo	Pocta Ester Krumbachové
Klub kultury	Vladímír Jiránek: Karikatury

25. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 23. 7. – 1. 8. 1999

Programové cykly: Iránský film, Film a výtvarné umění, Film a 20. století, Experimentální film a další tradiční programové cykly

Výstavy v rámci 25. LFŠ:

Kino Hvězda (foyer)	Dušan Hanák – Fotografie
Kino Hvězda (sál)	Robert V. Novák – plakáty a výtvarné návrhy
Slovácké divadlo	Wim Wenders – širokoúhlé fotografie
Lidový dům (Orlovna)	Martin Plitz – Zaniklá pražská kina
Galerie Slovákého muzea	Film a výtvarné umění Výtvarníci a fotografové: Jiří Anderle, Vladimír Boudník, Tomáš Císařovský, Jiří David, Stanislav Diviš, Milan Grygar, Jan Jedlička, Stanislav Kolíbal, Kamil Lhoták, Zdeněk Lhotský, František Matoušek, Karel Nepřaš, Petr Nikl, Pavel Opočenský, Josip Plečnik, Michael Rittstein, René Roubíček, František Skála, Joska Skalník, Jan Steklík, Jindřich Štreit, Ida Vaculková, Martin Velíšek, Aurel Klimt, Jiří Votruba, Josef Wagner. Režiséři a filmaři: Miroslav Janek, Vojtěch Jasný, Juraj Jakubisko, Zdeněk Rozkopal, Zdeněk Sirový, Martin Štrba, Martin Šulík, Jan Švankmajer, Karel Vachek, František Vlášil.
Klub kultury	Štěpán Mareš a Tomáš Baldýnský - Zelený Raul
Park Smetanovy sady	Pavel Opočenský – sochy, obelisky
Galerie Zeman	Kristian Kodet

26. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 21. 7. – 30. 7. 2000

Programové cykly: Film a mystifikace, Film a klaun, mim a komik, Belgický film, Chilský film, Experimentální film II., Americký abstraktní film 40. – 60. let, Předfilmy a další programové cykly

Výstavy v rámci 26. LFŠ:

Kino Hvězda (sál, foyer)	Jaroslav Novotný – Fotografie
Slovácké divadlo	Výstava fotografií k programovému cyklu Film a klaun, mim a komik Jan Reich, Markéta Luskačová, Vukašin Latinovič, Elke Maria Latinovič, Jindřich Štreit, Alexandra Vajd
Galerie Slováckého muzea	Cirkus ve výtvarném umění Jan Bauch, Jan Beneš, Jiří Sopko, František Tichý Výstava doplněna cirkusovými plakáty ze sbírky Antonína Hančla
Galerie Slováckého muzea	Otto Placht - obrazy
Klub kultury	Miroslav Horníček – Koláže
Galerie Zeman	Jiří Suchý – Grafika (vernisáž 29. 7. 2000 v 17.00 hod.)
Buchlovice	Vladimír Renčín – kreslený humor

27. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 27. 7. – 5. 8. 2001

Programové cykly: Film a erotika, Film a tanec, Holandský film, Jugoslávský film, Experimentální film III a další tradiční programové cykly

Výstavy v rámci 27. LFŠ:

Kino Hvězda	Tomáš Galle – Diskotéka 1998 – 2000 Markéta Luskačová – Lidové tance v Anglii Björn Steinz – Balet Pavla Šmoka Jindřich Štreit – Vesnické zábavy a plesy v Sant Quentin
Slovácké divadlo	Film a Erotika – výstava studentů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě David Boukal, Jan Branč, Katarína Hánová, Hana Kalvachová, Milan Kníže, David Kurc, Miroslav Němeček, Lucia Nimcová, Martin Smékal, Jan Tabery, Pavel Weber, Pavel Roubal
Klub kultury	Jaroslav Krejčí – Min Tanaka
Klub Mír	Milan Svatuška – fotografie, Plastic People of The Universe tour 1997 a Mejla Hlavsa In Memoriam
Foyer Klubu kultury	Jan Slodowski – Z festivalových kuloárů
Galerie Dílo	Dubroka IP (Ivo Pondělíček) – Groteskno v sexualitě

28. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 26. 7. – 4. 8. 2002

Programové cykly: Film a mytologie, Film a opera, Dánský film, Australský film, Novozélandský film a další tradiční programové cykly

Výstavy v rámci 28. LFŠ:

Kino Hvězda (foyer)	Jindřich Štreit – Státní opera Praha
Kino Hvězda (foyer)	Viktor Kronbauer – Fotografie z divadelních představení Davida Radoka
Slovácké divadlo	Vojtěch Bartek - Fotografie z představení Kníže Igor - Opera Ostrava
Klub kultury	Tim Jorgensen – Meta
Klub kultury	Jan Pohribný – Mytologie
Klub Mír	Pavel Hokynek – fotoPŘEDEHRY
Střecha Klubu Mír	Carpe The End, hapenning – Jiří Světlinský
Galerie Dílo	Jan Dungal – Australské pohádky, Jan Černý – Ilustrace

29. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 25. 7. – 3. 8. 2003

Programové cykly: Film a básník, Film a smrt, Mexický film a další tradiční programové cykly

Výstavy v rámci 29. LFŠ:

Kino Hvězda (sál kina)	Markéta Luskačová, Jindřich Štreit, Jiří Pospíšil, Vít Šimánek – O smrti
Kino Hvězda (foyer)	Dagmar Hochová – Básníci, spisovatelé
Slovácké divadlo	Dagmar Hochová – Moravští básníci
Slovácké divadlo	Ilustrace k poezii a literatuře - výstava studentů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě. Vystavující: Petra Benešová, David Boukal, Bára Kuklíková, Jaromír Santler, Lenka Šavrdová, Jan Tabery, Barbora Tomášová, Petra Zůnová
Dům knihy Portál	Libor Stavjaník – Portréty básníků
Klub kultury	Without sanctuary - fotografie a pohlednice ze sbírky Jamese Allena
Klub kultury	Ivo Vosedálek – Radosti nařízené a trapné
Kino Mír	J. J. Neduha – Milá čtyř viselců
Galerie Dílo	Pavel Horák/Paul Van den Berg – Veselé hřbitovy

30. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 23. 7. – 1. 8. 2004

Programové cykly: Film a dětství, Film a pohádka, Čínský film, Cinepurs Choice a další cykly

Výstavy v rámci 30. LFŠ:

Kino Hvězda (foyer)	30. let Letní filmové školy ve fotografiích Jindřicha Štreita
Kino Hvězda (foyer)	30. let LFŠ - přehlídka zaslaných soutěžních příspěvků, více autorů
Kina Hvězda (sál)	Děti – výstava studentů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, kurátor Jindřich Štreit. Vystavující: Jan Branč, David Bruner, Marcin Giba, Jaroslav Kocián, Andrzej Kramarz, Barbora Kuklíková, David Kurc, Jan Langer, Elena Lichá Zábranská, Michal Luczak, Marek Malůšek, Andrzej Marczych, Martina Novozámská, Seweryn Puchala, Vojtěch Sláma, Adam Tuchlinski
Slovácké divadlo	Jindřich Štreit – Tváře za zdí
Klub kultury (foyer)	Aleš Duda – 30. let Letní filmové školy – fotografie z předešlých ročníků
Klub kultury (balkón)	Vojtěch Bartek – Děti, výběr z fotografického díla
Klub kultury	Pat a Mat – loutky z animovaného filmu
Dům knihy Portál	Galina Miklínová, Pavel Šrut – Jenom ilustrace
Galerie Slováckého muzea	Bedřich Glaser, Igor Ševčík – malba, keramika
Slovácké muzeum (malý sál)	Hvězdičky stříbrného plátna – česká animovaná a loutková tvorba

31. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 22. 7. – 31. 7. 2005

Programové cykly: Vlajka vzpoury, Irský film, Filmová revolta (10 filmů, které otřásly světem) a další programové cykly

Výstavy v rámci 31. LFŠ:

Kino Hvězda	Protest, revolta odpor, revoluce Karel Cudlín, Fedor Gabčan, Jakub Chleboun, Kateřina Jočková, Oldřich Škácha, Jindřich Štreit
-------------	--

Slovácké divadlo	Ivan Bárta, Markéta Luskačová – Výstava k programovému cyklu Irský film
Klub kultury (balkón)	LFŠ 2004 – pohled za kulisy, fotografie účastníků workshopu, Studenti SUPŠ Uherské Hradiště Irena Boháčová, Lukáš Ježek, Petr Willert a studenti ITF FPF SU v Opavě, Jan Dyntera, Katarína Fremalová, Marek Malůšek, Michal Popieluch, Radomír Veselý, a Elena Lichá – Zábranská, kurátor Jindřich Štreit
Nádraží ČD Uherské Hradiště	Sebastiao Salgado – Workers – Výstava ve vlaku Leica gallery Prague
Galerie Slováckého muzea	Karel Vaca – Filmové plakáty, obrazy, kresby Petr Sýs – Filmové plakáty, obrazy, kresby Andrzej Wajda – Kresby
Galerie Slováckého muzea	Štěpán Mareš – Různé verze kontroverze
Malá scéna Slováckého divadla	100 let W + V

32. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 21. 7. – 30. 7. 2006

Programové cykly: Člověk a příroda, Kanadský film, Africký film, Filmová revolta (10 filmů, které otřáslы světem) a další tradiční programové cykly

Výstavy v rámci 32. LFŠ:

Kina Hvězda (všechny prostory)	Proměny krajiny – společná výstava významných českých fotografů Vojtěch Bartek, Vladimír Birgus, Antonín Braný, Aleš Kuneš, Pavel Mára, Miroslav Myška, Václav Podestát, Jan Pohribný, Tomáš Pospěch, Jiri Siostrzonek, Miloslav Stibor, Jindřich Štreit a Petr Velkoborský
Reduta (chodba vpravo)	Krajina – výstava studentů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě Petr Blažíček, Jan Dyntera, Petr Holub, Jan Svatava Horník, Jan Jedlička, Jan Juránek, Jiří Kroul, David Kurc, Branislav Neupauer, Zbyněk Prys, David Raub, Livia Romani, Jana Sadloňová, Vojta V. Sláma, Eva Vacková, Tomáš Vodňanský, Miloš Vorel, Pavel Weber, Veronika Zapletalová, kurátor - Jan Pohribný.
Reduta (chodba vlevo)	Jan Němec – Fotografie
Klub kultury (balkón):	Zdeněk Stuchlík – Fotografie krajiny Pavel Huspeka – Kanadské národní parky
Slovácké divadlo	Moravská krajina - Karel Otto Hrubý a Miloš Spurný
Slovácké muzeum (první patro)	Srdce temnoty – tradiční sochařství Afriky Lema Kusa (Kongo) – výstava obrazů předního konžského malíře Umění kmene Makonde – moderní africké dřevěné řezby z jižní Tanzanie Sochy z Tengenenge - zimbabwské kamenné sochařství
Slovácké muzeum (sál v přízemí)	Český sen o Africe Zikmund a Hanzelka, Emil Holub, Expedice Lambaréné, Ladislav Brom, Jiří Baum a František Vladimír Foit
Reduta (malý sál)	David Cleary – Once
Galerie Slováckého muzea	Obrázky z džungle Werner Herzog – Film muß physisch sein (malý salónek v prvním patře) Mléko a hlína - Lukáš Rittstein (sochy) a Barbora Šlapetová (obrazy)

33. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 20. 7. – 29. 7. 2007

Programové cykly: Člověk a stáří, Brazilský film, Kavkazský film, Cena Jeana Viga a další tradiční programové cykly

Výstavy v rámci 33. LFŠ:

Kino Hvězda (foyer) Jindřich Štreit – Člověk a stáří

Kino Hvězda (sál kina) Jiří Hanke – Otisky generace

Vzdělávací centrum UTB Stáří - výstava studentů Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, kurátor Jindřich Štreit. Vystavující: Igor Slavík, Tomáš Pospěch, Piotr Szymon, Lucie Škvorová, Petr Vilgus, Jan Misiarz, Martin Popelář, Tomasz Zwyrtek, Petr Karola, Tomáš Macíček, Jakub Chleboun, Jan Světlík, Petra Vinárková, Markéta Fialová, Vít Šimánek.

Nádraží ČD Uherské Hradiště Wim Wenders, Donata Wenders, The Million Dollar Hotel, Buena Vista Social Club – výstava ve vlaku Leica Gallery Prague

Slovácké muzeum Marcos Prado – Charcoal People of Brazil, Jardim Gramacho
Petr Jedinák – Oscar Niemeyer – 100 let
Borise Jirků – Brazílie

Reduta (chodba vpravo) Aleš Mynář – Zapomenutá Arménie

Reduta (malý sál) Svět Sergeje Paradžanova

Klub kultury (přízemí) Zlatá éra českého filmového plakátu

Klub kultury (balkón) Miloš Forman a jeho filmy objektivem Jaromíra Komárka
Divadlo na tahu ve fotografii – Andrej Krob

Park Smetanovy sady V objektivu senior – výstava fotografií studentů Pražské fotografické školy a Institutu fotografických studií Photogénia v Brně. Jan Saudek, Roman Sluka a studenti Markéta Buriancová, Lucie Dostálková, Vladimír Janoušek, Vojtěch Janíček, Tetyana Kobets, Tereza Melicharová, Matěj Němec, Květuše Topinková a Ladislav Vondrák.

Galerie Slováckého muzea Dnešní a včerejší světy – Martin Martinček a Dušan Hanák

34. LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA V UHERSKÉM HRADIŠTI – 25. 7. – 3. 8. 2008

Programové cykly: Film a magie, Retrospektivy (Amos Gitai, Veit Helmer, Juraj Jakubisko, Alejandro Jodorowsky, Julio Medem, Jerzy Stuhr, Jan Švankmajer), Možnosti dialogu - Izrael/Palestina, Hudba a němý film, Pavel Kohout a film, Hranice a perspektivy, Přepisování minulosti, Totalita ve filmu a ve skutečnosti a další programové cykly

Výstavy v rámci 33. LFŠ:

Kino Hvězda (všechny prostory) Výstava československého filmového plakátu 1960–1989

Reduta (chodba vpravo) Vybrali jsme dobře?
(Výstava neúspěšných návrhů vizuálního vzhledu LFŠ 2008)

Galerie Slováckého muzea Eva a Jan Švankmajerovi – Salamandr

SEZNAM AUTORŮ VYSTAVUJÍCÍCH NA LETNÍ FILMOVÉ ŠKOLE V UHERSKÉM HRADIŠTI OD ROKU 1994

Andrle Jiří	1999	Grygar Milan	1999
Baldýnský Tomáš	1999	Hanák Dušan	1999, 2007
Bán Andrej	1997	Hanke Jiří	2007
Bárta Ivan	2005	Hánová Katarína	2001
Bartek Vojtěch	2002, 2004, 2006	Hanzelka Jiří	2006
Bauch Jan	2000	Herzog Werner	2006
Baum Jiří	2006	Hochová Dagmar	2003
Beneš Jan	2000	Hokynek Pavel	2002
Benešová Petra	2003	Holub Emil	2006
Beran Jan	1998	Holub Petr	2006
Birgus Vladimír	2006	Horníček Miroslav	2000
Blažek Kryštof	1998	Horník Jan Svatava	2006
Blažíček Petr	2006	Hrachová Pavla	1996
Boháčová Irena	2005	Hrubý K. O.	2006
Boudník Vladimír	1999	Huspeka Pavel	2006
Boukal David	2001, 2003	Chleboun Jakub	2005, 2007
Branč Jan	2001, 2004	Jakubisko Juraj	1999
Braný Antonín	2006	Janek Miroslav	1999
Brom Ladislav	2006	Janíček Vojtěch	2007
Bruner David	2004	Janoušek Vladimír	2007
Burian Jan	1995, 1998	Jasný Vojtěch	1999
Buriancová Markéta	2007	Jedinák Petr	2007
Císařovský Tomáš	1999	Jedlička Jan	2006
Cleary David	2006	Jedlička Jan	1999
Cudlín Karel	2005	Jemelka Jan	1994
Černý Jan	2002	Ježek Lukáš	2005
David Jiří	1999	Jiránek Vladimír	1998
Diviš Stanislav	1999	Jireš Jaromil	1995
Dostálová Lucie	2007	Jirků Boris	2007
Duda Aleš	2004	Jochová Kateřina	2005
Dungel Jan	2002	Jorgensen Tim	2002
Dyntera Jan	2005, 2006	Juránek Jan	2006
Fialová Markéta	2007	Kalvachová Hana	2001
Fikejz Miloš	1996	Karola Petr	1996, 2007
Foit F. V.	2006	Klimt Aurel	1999
Fremalová Katarína	2005	Kníže Milan	2001
Gabčan Fedor	2005	Kobetz Tetyana	2007
Galle Tomáš	2001	Kocián Jaroslav	2004
Giba Marcin	2004	Kolíbal Stanislav	1999
Glaser Bedřich	2004	Komárek Jaromír	2007

Kramarz Andrzej	2004	Pohribný Jan	2002, 2006
Krejčí Jaroslav	2001	Pondělíček Ivo	2001
Kronbauer Viktor	2002	Popelář Martin	1996, 2007
Kroul Jiří	2006	Popieluch Michal	2005
Kuklíková Barbora	2003, 2004	Pospěch Tomáš	1996, 2006, 2007
Kuneš Aleš	2006	Pospíšil Jan	1998
Kurc David	2001, 2004, 2006	Pospíšil Jiří	2003
Kyndrová Dana	1997	Prado Marcos	2007
Langer Jan	2004	Prys Zbyněk	2006
Latinovič Elke Maria	2000	Puchala Seweryn	2004
Latinovič Vukašin	1996, 2000	Raub David	2006
Lhoták Kamil	1999	Reich Jan	2000
Lhotský Zdeněk	1999	Renčín Vladimír	2000
Lichá - Zábranská Elena	2004, 2005	Rittstein Lukáš	2006
Luczak Michal	2004	Rittstein Michael	1999
Luskačová Markéta	1997, 2000, 2001, 2003, 2005	Romani Livia	2006
Macíček Tomáš	2007	Roubal Pavel	2001
Malůšek Marek	2004, 2005	Roubíček René	1999
Mára Pavel	2006	Rozkopál Zdeněk	1999
Marczuch Andrzej	2004	Rudinská Libuše	1996
Mareš Štěpán	1999, 2005	Sadloňová Jana	2006
Martinček Martin	2007	Salgado Sebastiao	2005
Matoušek František	1999	Santler Jaromír	2003
Melicharová Tereza	2007	Saudek Jan	2007
Miklínová Galina	2004	Schulze - Bisping Elke	1996
Misiarz Jan	2007	Siostrzonek Jiří	2006
Mynář Aleš	2007	Sirový Zdeněk	1999
Myška Miroslav	2006	Sirový Zdeněk	1999
Neduha J. J.	2003	Skála František	1999
Němec Jan	2006	Skalník Joska	1999
Němec Matěj	2007	Slach Karel	1999
Němeček Miroslav	2001	Sláma Vojtěch V.	2004, 2006
Nepraš Karel	1999	Slavík Igor	2007
Neupauer Branislav	2006	Slodowski Jan	2001
Nikl Petr	1999	Sluka Roman	2007
Nimcová Lucia	2001	Smékal Martin	2001
Novák Robert V.	1999	Sobek Evžen	1996
Novotný Jaroslav	2000	Sopko Jiří	2000
Novozámská Martina	2004	Spurný Miloš	2006
Opočenský Pavel	1996, 1999	Stavjaník Libor	2003
Placht Otto	2000	Steinz Björn	2001
Plečnik Josip	1999	Steklík Jan	1999
Podestát Václav	2006	Stibor Miroslav	2006
Podestát Václav	2006	Stolbenko Zdeněk	1996
		Stuchlík Zdeněk	2006

Suchý Jiří	2000	Vaca Karel	2005
Svatuška Milan	2001	Vacková Eva	2006
Světinský Jiří	2002	Vaculková Ida	1999
Světlík Jan	2007	Vachek Karel	1999
Sýs Petr	2005	Vajd Alexandra	2000
Szymon Piotr	2007	Válek Jaroslav	1995
Šavrdová Lenka	2003	Van den Berg P.	2003
Ševčík Igor	2004	Velíšek Martin	1999
Šilpoch Jan	1995	Velkoborský Petr	2006
Šimánek Vít	2003, 2007	Veselý Radomír	2005
Škácha Oldřich	2005	Vilgus Petr	1996, 2007
Škvorová Lucie	2007	Vinárková Petra	2007
Škvorvá Lucie	1996	Vláčil František	1999
Šlapetová Barbora	2006	Vodňanský Tomáš	2006
Šperl Daniel	1996	Vondrák Ladislav	2007
Štrba Martin	1999	Vorel Miloš	2006
Štreit Jindřich	1994, 1995, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007	Vosedálek Ivo	2003
Šulík Martin	1999	Votruba Jiří	1999
Švankmajer Jan	1999, 2008	Wagner Josef	1999
Tabery Jan	2001, 2003	Wajda Andrzej	2005
Tichý František	2000	Weber Pavel	2001, 2006
Tomášová Barbora	2003	Wenders Donata	2007
Topinková Květuše	2007	Wenders Wim	1999, 2007
Tuchlinski Adam	2004	Willert Petr	2005
		Zapletalová Veronika	2006
		Zikmund Miroslav	2006
		Zůnová Petra	2003
		ZwyrtekTomasz	2007

JMENNÝ REJSTŘÍK - AUTOŘI VYSTAVUJÍCÍ

NA LETNÍ FILMOVÉ ŠKOLE V UHERSKÉM HRADIŠTI OD ROKU 1994

Anderle, Jiří 66	Giba, Marcin 92
Baldýnský, Tomáš 68	Glaser, Bedřich 95
Bán, Andrej 58	Grygar, Milan 66
Bárta, Ivan 98, 101	Hanák, Dušan 64, 127
Bartek, Vojtěch 79, 92, 107	Hanke, Jiří 121
Bauch, Jan 71	Hánová, Katarína 74
Baum, Jiří 117	Hanzelka, Jiří 117
Beneš, Jan 71	Hochová, Dagmar 84, 86
Benešová, Petra 85	Hokynek, Pavel 81
Beran, Jan 63	Holub, Emil 117
Birgus, Vladimír 108	Holub, Petr 113
Bisping, Elke Schulze 56	Horák, Pavel 88
Blažek, Kryštof 62	Horníček, Miroslav 71
Blažíček, Petr 113	Horník, Jan Svatava 113
Boháčová, Irena 91, 102	Hrachová, Pavla 56
Boudník, Vladimír 66	Hrubý, Karel Otto 111
Boukal, David 73, 85	Huspeka, Pavel 110
Branč, Jan 73, 92	Chleboun, Jakub 99, 122
Braný, Antonín 107	Jakubsko, Juraj 67
Brom, Ladislav 117	Janek, Miroslav 66
Bruner, David 92	Janíček, Vojtěch 123
Burian, Jan 54, 63	Janoušek, Vladimír 123
Buriancová, Markéta 123	Jasný, Vojtěch 66
Císařovský, Tomáš 66, 67	Jedinák, Petr 125
Cleary, David 115	Jedlička, Jan 66, 113
Cudlín, Karel 99	Jemelka, Jan 52
Černý, Jan 82	Ježek, Lukáš 91, 102
David, Jiří 66, 67	Jiránek, Vladimír 63
Diviš, Stanislav 66, 67	Jireš, Jaromil 54
Dostálková, Lucie 123	Jirků, Boris 127
Duda, Aleš 94	Jochová, Kateřina 99
Dungel, Jan 82	Jorgensen, Tím 80
Dyntera, Jan 91, 102, 113	Juránek, Jan 113
Fialová, Markéta 122	Kalvachová, Hana 74
Fikejz, Miloš 57	Karola, Petr 57, 122
Foit, František Vladimír 117	Klimt, Aurel 67
Fremalová, Katarína 91, 102	Kníže, Milan 74
Gabčan, Fedor 99	Kobets, Tetyana 123
Galle, Tomáš 72	Kocián, Jaroslav 92

Kodet, Kristian 68
 Kolíbal, Stanislav 66
 Komárek, Jaromír 130
 Kramarz, Andrzej 92
 Krejčí, Jaroslav 74, 78, 84
 Kronbauer, Viktor 78
 Kroul, Jiří 113
 Kuklíková, Barbora 85, 92
 Kuneš, Aleš 107
 Kurc, David 74, 92, 113
 Kyndrová, Dana 58
 Langer, Jan 92
 Latinovič, Elke Marie 70
 Latinovič, Vukašin 56, 70
 Lhoták, Kamil 66
 Lhotský, Zdeněk 66
 Luczak, Michal 92
 Luskačová, Markéta 58, 70, 72, 87,
 98, 101
 Macíček, Tomáš 122
 Malůšek, Marek 91, 92, 102
 Mára, Pavel 107
 Marczuch, Andrzej 92
 Mareš, Štěpán 68, 98, 103
 Martinček, Martin 127
 Matoušek, František 66, 67
 Melicharová, Tereza 123
 Miklínová, Galina 95
 Misiarz, Jan 122
 Mynář, Aleš 124
 Myška, Miroslav 107
 Neduha, J. J. 88
 Němec, Jan 114
 Němec, Matěj 123
 Němeček, Miroslav 74
 Nepraš, Karel 66
 Neupauer, Branislav 113
 Nikl, Petr 66
 Nimcová, Lucia 74
 Novák, Robert V. 68
 Novotný, Jaroslav 69
 Novozámská, Martina 92
 Opočenský, Pavel 57, 67
 Placht, Otto 71
 Plečnik, Josip 67
 Plitz, Martin 65
 Podestát, Václav 108
 Pohribný, Jan 80, 109
 Pondělíček, Ivo 75
 Popelář, Martin 57, 122
 Popieluch, Michal 91, 102
 Pospěch, Tomáš 57, 108, 122
 Pospíšil, Jan 62
 Pospíšil, Jiří 87
 Prado, Marcos 125
 Presser, Beat 116
 Prys, Zbyněk 113
 Puchala, Seweryn 92
 Raub, David 113
 Reich, Jan 70
 Renčín, Vladimír 71
 Rittstein, Lukáš 116
 Rittstein, Michael 67
 Romani, Livia 113
 Roubal, Pavel 74
 Roubíček, René 67
 Rozkopal, Zdeněk 67
 Rudinská, Libuše 56
 Sadloňová, Jana 113
 Salgado, Sebastião 103
 Santler, Jaromír 85
 Saudek, Jan 123
 Siostrzonek, Jiří 108
 Sirový, Zdeněk 67
 Skála, František 67
 Skalník, Joska 67
 Sláma, Vojtěch V. 92, 113
 Slavík, Igor 122
 Slodowski, Jan 75
 Sluka, Roman 123
 Smékal, Martin 74
 Sobek, Evžen 57
 Sopko, Jiří 71
 Spurný, Miloš 112
 Stavjaník, Libor 86
 Steinz, Björn 73
 Steklík, Jan 67
 Stibor, Miloslav 108
 Stolbenko, Zdeněk 56
 Stuchlík, Zdeněk 109

Suchý, Jiří 71	Vaca, Karel 104
Svatuška, Milan 75	Vacková, Eva 113
Světinský, Jiří 81	Vaculková, Ida 67
Světlík, Jan 122	Vachek, Karel 67
Sýs, Petr 104	Vajd, Alexandra 70
Szymon, Piotr 122	Velíšek, Martin 67
Šavrdová, Lenka 85	Velkoborský, Petr 108
Ševčík, Igor 95	Veselý, Radomír 90, 91, 102
Šilpoch, Jan 53	Vilgus, Petr 57, 122
Šimánek, Vít 87, 122	Vinárková, Petra 122
Škácha, Oldřich 99	Vláčil, František 67
Škvorová, Lucie 57, 122	Vodňanský, Tomáš 113
Šlapetová, Barbora 116	Vondrák, Ladislav 123
Šperl, Daniel 56	Vorel, Miloš 113
Štrba, Martin 67	Votruba, Jiří 67
Štreit, Jindřich 52, 53, 56, 58, 61, 66, 70, 73, 77, 87, 90, 91, 93, 99, 102, 106, 108, 120	Wagner, Josef 67
Šulík, Martin 67	Wajda, Andrzej 104
Švankmajer, Jan 67, 136	Weber, Pavel 74, 113
Švankmajerová, Eva 136	Wenders, Donata 132
Tabery, Jan 74, 85	Wenders, Wim 65, 132
Tichý, František 71	Willert, Petr 90, 91, 102
Tomášová, Barbora 85	Zábranská, Elena Lichá 91, 92, 102
Topinková, Květuše 123	Zapletalová, Veronika 113
Tuchliński, Adam 92	Zikmund, Miroslav 117
	Zůnová, Petra 85
	Zwyrtek, Tomasz 122

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A ZDROJŮ:

- Birgus, V.: **Fotografie 1981 – 2004**. Kant – Karel Kerlický, Praha 2004.
- Birgus, V., Scheufler, P.: **Fotografie v českých zemích 1839 - 1999**. Grada Publishing, Praha 1999.
- Fiedler, R.: **40 Letních filmových škol 1964 – 2004**. Letní filmová škola, Uherské Hradiště 2004.
- Hamšík, P. a kolektiv autorů. **Katalog 34. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2008.
- Hanke, J.: **Otisky generace**. Kuklik, Praha 1998.
- Hlaváč, L.: **Dějiny Fotografie**. Osveta n.p., Martin 1987.
- Jaroš, J., Králík, J., Korvas, J., Králík, A., Petláková, E., Pavelčíková, A., Ludvíková, P. a další: **Katalog 26. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2000.
- Jaroš, J., Králík, J., Korvas, J. a další: **Katalog 25. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 1999.
- Jedinák, P.: **Cesty k portrétu**. Computer Press, Praha 2004.
- Kolektiv autorů: **Akademický slovník cizích slov**. Academia, Praha 2000.
- Kolektiv autorů: **Katalog 24. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 1998.
- Kolektiv autorů: **Katalog 27. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2001.
- Kolektiv autorů: **Katalog 28. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2002.
- Kolektiv autorů: **Katalog 29. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2003.
- Kolektiv autorů: **Katalog 30. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2004.
- Kolektiv autorů: **Katalog 31. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2005.
- Kolektiv autorů: **Katalog 32. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2006.
- Kolektiv autorů: **Katalog 33. Letní filmové školy Uherské Hradiště**. Asociace českých filmových klubů, Uherské Hradiště 2007.
- Korvas, J.: **40 let kina Hvězda a historie filmu a promítání v Uherském Hradišti**. Městská kina Uherské Hradiště ve spolupráci s Spolkem přátel literatury a Knihovny Bedřicha Beneše Buchlovana, Uherské Hradiště 2007.
- Krob, A.: **Divadlo na tahu 1975 – 1995**. Originální videojournal, Praha 1995.
- Kupšć, J.: **Malé dějiny filmu**. Cinemax, Praha 1999.
- Mrázková, D.: **Příběh fotografie**. Mladá Fronta, Praha 1986.
- Mrázková, D., Remeš, V.: **Cesty československé fotografie**. Mladá Fronta, Praha 1989.
- Mrázková, D., Saudek, J.: Jan Saudek – **Divadlo života**. Panorama, 1991.
- Sadoul, G.: **Dějiny světového filmu, od Lumiera až do současné doby**. Orbis, Praha 1963.
- Sztompka, P.: **Vizuální sociologie – Fotografie jako výzkumná metoda**. Sociologické nakladatelství (SLON), Praha 2007.
- Štreit, J., Vojtěchovský, M., Birgus, V.: **Ateliér Jindřicha Štreita** – katalog výstavy. Nová Grafia Opava, Opava 1996.
- Vodáková, I.: **Jaroslav Krejčí** – bakalářská diplomová práce. ITF FPF SU v Opavě 2004.

Informační zpravodaj Letní filmové školy **FILMOVÉ LISTY**
z let 1995, 1999, 2000, 2001, 2004, 2006, 2007

ARCHIVNÍ MATERIÁLY, dokumenty a fotografie Asociace českých filmových klubů

INTERNETOVÉ STRÁNKY LETNÍ FILMOVÉ ŠKOLY

z let 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2007, 2008

<http://fk.lbc.cz/akce/lfs98/>
<http://fk.lbc.cz/lfs99/>
<http://194.228.3.153/default2.htm>
<http://194.228.3.153/rocniky/2001/>
<http://194.228.3.153/rocniky/2002/>
<http://194.228.3.153/rocniky/2003/>
<http://194.228.3.153/rocniky/2004/>
<http://lfs.uh.cz/>
www.lfs.cz/

DALŠÍ INTERNETOVÉ PORTÁLY:

http://www.acfk.cz	http://www.jedensvet.cz/
http://www.afo.cz/	http://www.jindrichstreit.cz/
http://www.andrejban.com/	http://www.kviff.com
http://www.anifest.cz/	http://www.kyndrova.cz/
http://www.birgus.com	http://www.labiennale.org
http://www.dokument-festival.cz/	http://www.lgp.cz
http://www.eurofilmfest.cz/	http://www.listy.cz
http://www.famufest.cz/	http://marketaluskacova.com/
http://www.febiofest.cz	http://www.pohribny.cz/
http://www.festival.utb.cz/	http://www.slovackemuzeum.cz/
http://www.freshfilmfest.net/	http://www.tvrdohlavi.cz
http://www.goethe.de	http://www.withoutsanctuary.org/
http://janberan.com	http://www.zlinfest.cz/
http://www.janburian.cz/	

Informace z uvedených internetových stránek
jsem čerpal v období od 10. června do 28. srpna 2008.

ROZHOVORY:

Rozhovor: Marek Malůšek s Jindřichem Štreitem, Sovinec, 19. 7. 2008
Rozhovor: Marek Malůšek s Jiřím Králíkem, Uherské Hradiště, 21. 7. 2008
Rozhovor: Marek Malůšek s Pavlem Bednaříkem, Olomouc, 30. 8. 2008